

கனல
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

211

ஆவணி 20.08.2023

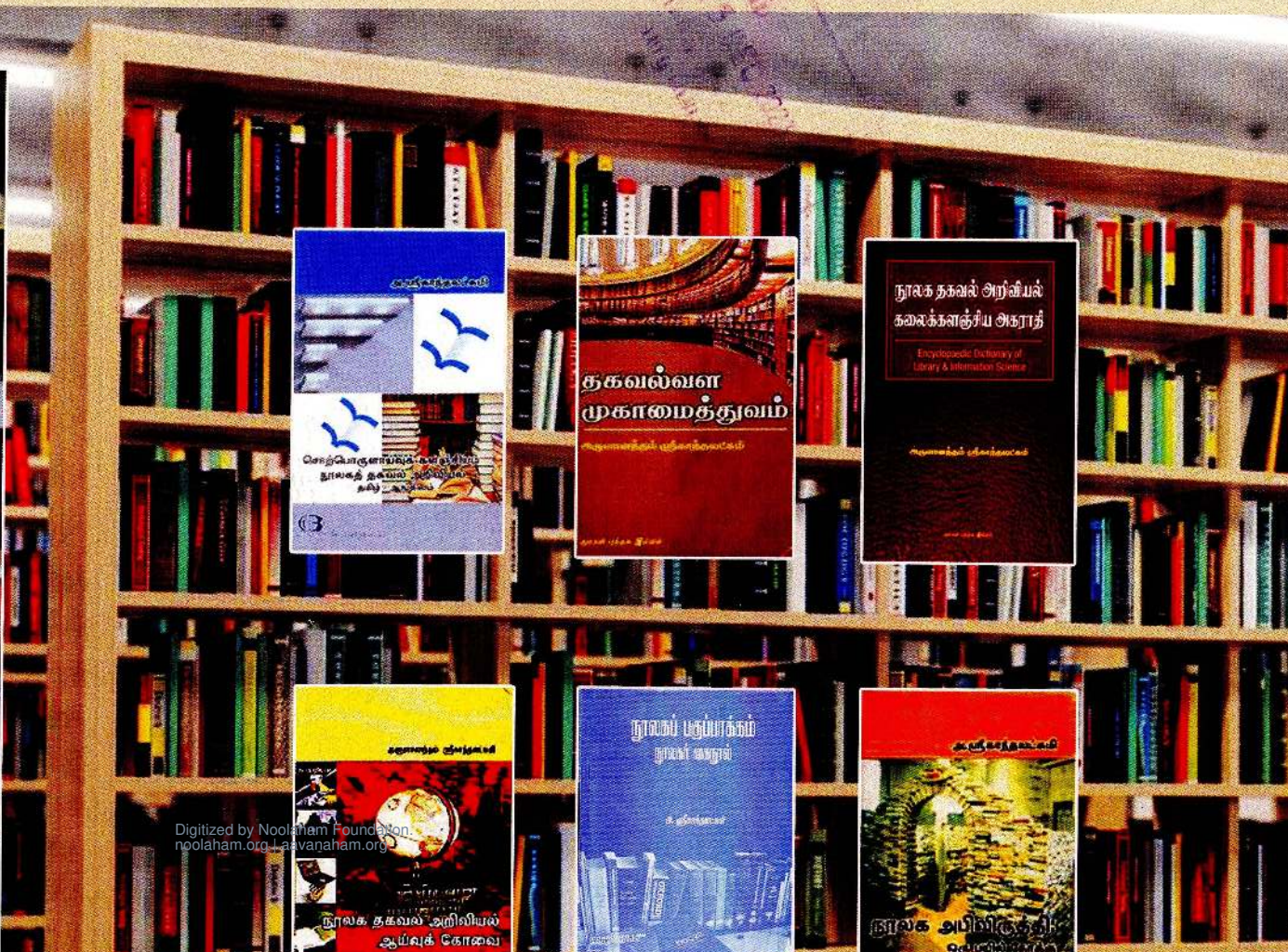
ஆவணச்சிறப்பிதழ்

ஜீவந்தி

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

100/-

அருளானந்தம்
ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி
சிறப்பிதழ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org Laavanaham.org

கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், விமர்சனங்கள்

ஜீவநதி

—கலை அலக்கிய மாத சஞ்சிகை—
ஆவணச் சிறப்பிதழ்

2023 ஆவணி இதழ் - 211

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை வொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!
— பாரதிதாசன்—

நிரதம் ஆசிரியர்
கடபரணீதரன்
துணை ஆசிரியர்கள்
வெற்றிவேல் துஷ்யந்தன்
ப.விஷ்ணுவர்த்தினி
புதியாசிரியர்
கலாநிதி த.கலாமணி

நொடாப்புக்கள் :

கலை அகம்

சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையார் வீதி

அல்வாய் வடமேற்கு, அல்வாய்

இலங்கை.

ஆலோசகர் :

திரு.கி.நடராஜா

நொலையேசி :

0775991949. 0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் நொடாப்புகள்

K.Bharaneetharan

Commercial Bank, Nelliady

A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து

ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை எழுதிய

ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

1. பல்கலைக்கழக நூலகர்
ஸ்ரீகாந்தாலட்சுமி அருளானந்தம்/02
- என். செல்வராஜா-

2. ஈழத்தமிழ் சமூகமும் ஆவணவாக்கமும்/07

3. தமிழ்சமூகமும் பெண்களும் அனுபவங்களும்
மற்றும் அவதானிப்புகள் வழியான
சமூக நோக்கு/19

4. ஏ.ஜே.நான் கண்ட முகம் /26

5. நிறையவே இருக்கிறது இவர்களிடமிருந்து
கற்றுக்கொள்ள/34

வியர்சனம்

1. சூரியப்புதல்விகள்: பாடல்கள் பற்றிய ஒரு பார்வை /31

2. விழுதாகி வேருமாகி பார்வையும் பதிவும் /37

கவிதைகள் - 14, 18, 30, 33,40

சிறுகதைகள் - 15, 25

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாற்றுக்கூப்பாணம்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து ஈழத்தவர் மத்தியில் இணையத்தின் பயன்பாடு தகவல் பரிமாற்றத்தில் முக்கியமானதாக உள்ளது. வலைப்பதிவுகள் மூலமாகவும் வலைத்தளங்கள் மூலமாகவும் ஆக்க இலக்கியங்கள் படைப்பது முதல் சிற்றிதழ்கள் வெளியிடுவது வரை இணையத்தில் சாத்தியமாகியுள்ளது. தமது இணையத் தளத்தில் அல்லது வலைப்பதிவில் உடனுக்குடன் ஆக்கங்களை வெளியிட முடிவதும் தேவைக்கேற்பத் திருத்தங்களைச் செய்ய முடிவதும் அந்த ஆக்கங்களை முகநூல் போன்ற சமூக வலைத் தளங்களில் இலகுவாகப் பகிர் முடிவதும் இணையத்தில் இலகுவானது. அதேவேளை இலவசமாக இதற்கான இடங்களை வழங்கும் வியாபார நிறுவனங்கள் குறித்த சேவைகளை நிறுத்த முடிவெடுக்கும்போது அல்லது மாற்றங்களைச் செய்யும்போது இந்த இணைய ஆக்கங்கள் அனைத்தும் இலகுவாகவே அழிந்தும் போய்விடுகிறது. (முகநூலுக்கும் இது ஒரு நாள் நடக்கும்) ஈழத்தின் நூலகத் துறைக்கு மிக முக்கியமான நூல்களைத் தந்து பங்களிப்பாற்றியவர் அருளானந்தம் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி. இவர் வெளியிட்ட 14க்கும் அதிக நூல்கள் மூலம் நூலகராகவே இவர் நன்குறியப்படுகிறார். ஆனால் கூகிள் வலைத்தளத்திலும் புளொக்ஸ் பொட் மூலமான வலைப்புக்கள் மூலமாகவும் பெருமளவு இவரது கவிதைகள், சிறுகதைகள், நூலகவியல் சாராத கட்டுரைகள், பெண்ணியம் தொடர்பான ஆக்கங்கள், நூல் விமர்சனங்கள் வெளியாகியுள்ளன. இவர் காலமானதன் பின்னர் அவர் பாவிக்காமை காரணமாகவோ என்னவோ அவரது கூகிள் வலைத்தளம் முற்றாக நீக்கப்பட்டு விட்டது. அண்மையில் கூகிள் அறிவித்திருக்கும் மாற்றங்கள் காரணமாகப் பயன்பாட்டில் இல்லாத கூகிள் கணக்குகள் நீக்கப்படும்போது அவரது பல வலைப்புக்களும் நீக்கப்பட்டு அவரது பல்துறைசார் பங்களிப்புகள் முற்றாகவே காணாமற் போய்விட வாய்ப்பு உள்ளது. அத்தகைய இழப்பினை ஓரளவுக்கேனும் ஈடுசெய்யும் முயற்சியாக ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அவர்களின் கருத்துரை வலைப்பதிவில் இருந்து ஆக்கங்கள் தொகுக்கப்பட்டு இந்த ஆவணச் சிறப்பிதழ் வெளியாகிறது. அவரது பங்களிப்பினைப் பற்றி அவரது நூலகவியல் முன்னோடியாக அமைந்த என். செல்வராஜா எழுதிய கட்டுரையும் இந்த ஆவணச் சிறப்பிதழில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவை அவரது இணைய ஆக்கங்களின் ஒரு பகுதி மட்டுமே. சில நூல்களாக வெளியிடும் அளவுக்கு அவரது வலைப்பதிவுகளில் ஆக்கங்கள் உள்ளன. அவை நிரந்தரமாக அழிந்துவிட முன்னர் அவற்றை நூல்களாக்க அவர் சார்ந்தோர் முன்வர வேண்டும். அதற்கு ஜீவநதியும் கைகொடுக்க முடியும்.

பல்கலைக்கழக நூலகர் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம்

(8.4.1961-25.12.2019)

என். செல்வராஜா

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகராகவிருந்து சேவைக்காலத்திலேயே 2019 ஆம் ஆண்டின் கிறீஸ்துமஸ் தினத்தில் மாரடைப்பினால் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் கன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியில் க.பொ.த. உயர் வகுப்பு மாணவியாகக் கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே எனக்கு அறிமுகமானார். மே 1978 முதல் ஏப்ரல் 1979 வரையான காலகட்டத்தில் நான் இராமநாதன் கல்லூரி நூலகத்தினை புனரமைக்கும் பணியில் ஈடுபடவேன்று அந்நாளில் கல்விப் பணிப்பாளராக இருந்த திரு மாணிக்கவாசகர் அவர்களால் அனுப்பிவைக்கப் பட்டிருந்தேன். செம்பாட்டு மண் புழுதி மண்டிய ஒரு மூலையிலேயே அவ்வேளையில் நூலகம் சீண்டுவாற்றுக் கிடந்தது. அந்த நூலகத்தை ஒரு வருட காலத்தில் மீள்புனரமைத்து, (தூசுதட்டி பகுப்பாக்கம் பட்டியலாக்கம் செய்து, முறையான இரவல் வழங்கும் சேவை, உசாத்துணை சேவைகளை அறிமுகப்படுத்தி) மாணவர்களின் வருகையை ஓராண்டுக்குள் அதிகரிக்க என்னால் முடிந்தமைக்கு அவ்வேளையில் உயர்தர வகுப்பில் அங்கு கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த சுமார் ஒன்பது மாணவிகளே காரணமாவர். தொண்டர்களாக இருந்து எனக்கு அவர்கள் நூலகப் பணிகளில் கையுதவியாக நின்று உதவினார்கள். அதில் ஒரு மாணவியாக “ஸ்ரீ” இருந்தார்.

பின்னாளில் 1983 முதல் 1989 வரை யாழ்ப்பாணம் ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப்பண்பாட்டு நிறுவனத்தின் நூலகராகப் பணியாற்றிவந்த வேளையில் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட உதவி நூலகர் திருமதி விமலா பாலசுந்தரம் அவர்கள் 1989ஆம் ஆண்டின் ஆரம்ப கட்டத்தில் ஒருநாள் “ஸ்ரீ” என்கிற ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியை ரட்ணம் நிறுவனத்திற்கு அழைத்து வந்திருந்தார்.

அவ்வேளையில் அவர் இராமநாதன் கல்லூரியிலிருந்து 1980இல்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தேர்வாகி 1984இல் அங்கு பொருளியல் துறையிலே சிறப்பு இளமாணிப் பட்டம் பெற்றிருந்தார். பின்னர் பொருளியலை துறந்து, நூலகவியலில் உயர் கல்வித்துறையைத் தன் வாழ்வின் எதிர்காலமாக வரிந்துகொண்டிருந்தார். 1986 இல் மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து நூலக தகவல் அறிவியல் இளமாணிப் பட்டம் (BLIS) பெற்றிருந்தார். 1987ஆம் ஆண்டு நூலகவியலில் முதுமாணிக் கல்விக்காக இந்தியாவின் பெங்களூரில் அமைந்துள்ள இந்திய புள்ளிவிபரவியல் கழகத்தில் (Indian Statistical Institute) சேர்ந்தார். அங்குள்ள நூலக, தகவல் அறிவியலுக்கும் அதனுடன் தொடர்புடைய ஆய்வுத் துறைகளுக்குமான ஆய்வு நடுவமாகிய “ஆவணமாக்க ஆய்வு, பயிற்சி மையம்” (Documentation Research and Training Centre) அவருக்கு ADIS; பட்டத்தை 1989இல் வழங்கியிருந்தது.

“ஆவணமாக்க ஆய்வு, பயிற்சி நடுவத்தில் அவர் தொடர்ந்த கற்கை நெறியானது ADIS எனச் சுருக்கமாக அழைக்கப்பட்ட Associateship in Documentation and

Information Science என்பதாகும். இரண்டாண்டுக் கற்கைநெறியான அது நூலக தகவல் அறிவியல் துறையில் முதுகலைமாணிக்குச் சமனானது. நூலகவியலை நோக்கமாகக் கொண்டு அவர் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்தாலும் ஆவணவாக்கம், தகவல் அறிவியற் துறைகள் சார்ந்த கல்வியை அவர் பெற்றமை அவரது எதிர்காலச் சாதனைகள் அனைத்துக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது.” (கோபிநாத், நூலக நிறுவனம்)

1989இல் தான் தனது வாழ்நாட் கனவின் முதற்படியை அவர் தொடலானார். ஆம் அவர் அப்போது தான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் உதவி நூலகர்களுள் ஒருவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தார். இந்தப் பின்னணியிலேயே ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி 1989இல் ஒரு நாள் என்னைச் சந்திக்க வந்திருந்தார்.

அக்காலத்தில் “நூலகவியல்” என்ற பெயரில் ஒரு காலாண்டுச் சஞ்சிகையை நடத்தி வந்தேன். திருமதி விமலா பாலசுந்தரமும் அதில் எழுதிவந்தார். அவரது வேண்டுகோளின் பேரில் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியும் தனது கன்னிப் படைப்பாக்கங்களை நூலகவியலில் எழுத விரும்பியிருந்தார். அவரது முதலாவது கட்டுரை “நூலக முகாமைத்துவம் - ஓர் அறிமுகம்” என்ற தலைப்பில் செப்டெம்பர் 1989 இதழில் வெளியாகியது. அவரது நூலகவியல்சார் எழுத்துப்பணிகள் நூலகவியல் சஞ்சிகையில் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்றன. துர்அதிர்ஷ்டவசமாக எனது கொழும்புக்கான புலப்பெயர்வுடன் நூலகவியல் சஞ்சிகை ஜூன் 1991 இல் தனது பயணத்தை நிறுத்திக்கொண்டது. நூலகவியலின் இறுதி இதழ் வரை ஸ்ரீகாந்த லட்சுமி தொடர்ந்து எழுதி வந்தார்.

தோட்டப் பிரதேசங்களுக்கான கூட்டுச் செயலகமும், யாழ்ப்பாணம், அயோத்தி நூலக சேவைகளும் இணைந்து ஒழுங்கு செய்த மலையக நூலக அபிவிருத்திக் கருத்தரங்கு 1990 ஏப்ரல் 6,7,8 ஆம் திகதிகளில் கண்டி, புஷ்பதான மாவத்தையில் உள்ள சத்தியோதய நிறுவனத்தின் கருத்தரங்கு மண்டபத்தில் நான் ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தவேளை அதிலும் அவர் பங்கேற்று தன் கட்டுரையை சமர்ப்பித்திருந்தார். இக்கருத்தரங்கில் திரு.என்.செல்வராஜா, திருமதி. வி. பால சுந்தரம், செல்வி. ஸ்ரீ. பொன்னையாபிள்ளை, திரு அந்தனி ஜீவா, திரு. சாரல்நாடன், ஜனாப். எஸ்.எம் கமால்தீன் ஆகியோருடன் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியும் தன் உரையை ஆர்வத்துடன் நிகழ்த்தியிருந்தார்.

இராமநாதன் கல்லூரியில் ஒரு நூலகரின் பணிகளை என்னுடாகவே தான் கண்டு அத்துறையில் ஈடுபாடுகொண்டதாகவும், தனது எழுத்துப் பணிகளையும் என்னிடமிருந்தே தான் ஆரம்பிக்க விரும்புவதாகவும், அன்று என்னைச் சந்தித்த வேளை திருமதி பாலசுந்தரத்திடம் அவர் கூறியதை இன்றும் என்னால் மறக்கமுடியவில்லை. பின்னாளில் அவர் பத்தி எழுத்தாளர், பன்னூலாசிரியர், கவிஞர், நூல் விமர்சகர், பெண்ணியம் என பல துறைகளில் சிறந்து விளங்கியிருந்தார்.

1995இல் அவர் உதவி நூலகராகப் பணியாற்றி ஆறு வருடங்கள் கழிந்த

நிலையில் அவரது பணிசார்ந்த முன்னேற்றத்திற்கு சோதனையாக அவ்வாண்டில் இடம்பெற்ற “வலிகாமம் இடப்பெயர்வு” அமைந்துவிட்டது. அவர் வலிகாமம் புலப்பெயர்வின் போது வன்னிக்குச் சென்றுவிட்ட பின்னர் ஏழாண்டு வனவாசத்தில் கழிக்கவேண்டி இருந்தது. 2002இல் கிடைத்த “சமாதான காலத்தில்” தான் மீளவும் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் திரும்பி மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் தனது வேலையை மீளப்பெறவேண்டியிருந்தது.

அவருக்குக் கிட்டிய அந்த ஏழாண்டு வன்னி வாழ்க்கை அவரது சுழுகம்சார்ந்த பார்வையை விரிவுபடுத்தியிருந்தது. அது அவருக்கொரு திறந்த பல்கலைக்கழக அனுபவமாக இருந்தது. வன்னி வாழ்க்கையில் அவர் “அர்த்தநாரி”யானார். ஆம், வன்னியில் வாழ்ந்தபோது இவரது எழுத்துக்கள் “அர்த்தநாரி” என்ற புனை பெயரிலேயே பெரும்பாலும் இடம்பெற்றிருந்தன. வன்னிக்குச் சென்ற அவர் பெண்ணியம், ஈழப் போராட்டம், ஊடகவியல், இலக்கியம் சார்ந்த செயற்பாடுகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அவர் பெண் போராடிகளுக்கு ஆங்கிலம் உட்பட்ட பல்வேறு உலக அறிவியல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளையும் அங்கு மேற்கொண்டிருந்தார்.

விடுதலைப் புலிகளின் “நிதர்சனம்” பிரிவினரின் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புக்களிலும் இவர் பங்கெடுத்திருந்தார். சுதந்திரப் பறவைகள் மாதாந்த பத்திரிகையிலும் ஈழநாதத்திலும் இவரது ஆழமான ஆய்வுத்திறன் மிக்க கட்டுரைகள் வெளிவந்திருந்தன. மேலும், வன்னியில் இயங்கிவந்த கட்டன் வானதி வெளியீட்டகம், அரசியல்துறை-மகளிர் பிரிவினால் வெளியிடப்பட்ட பல நூல்களிடையே அவருடைய படைப்புக்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண் போராடிகளின் கல்விசார் நடவடிக்கைகளிலும் எழுத்துலக வளர்ச்சியிலும் பிரதான பங்காற்றியவர்களில் ஒருவரான பெண்ணியவாதியாக இவர் வன்னியில் இருந்தவேளை தன்னை நிரூபித்துக் காட்டியிருந்தார்.

2002இல் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய பின் தனது வன்னி வாழ்க்கையை பேசுபொருளாக்குவதை பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக தவிர்த்திருந்தார். பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் 2008 வரை சிரேஷ்ட உதவி நூலகராகவே பணியாற்ற வேண்டியிருந்தது. இதற்கிடையே அங்கு நூலகராகவிருந்த திருமதி ரோகினி பரராஜசிங்கம் 30.09.2005இல் பல்கலைக்கழக நூலகர் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார். ஸ்ரீகாந்த லட்சுமி 2008இல் தான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தற்காலிக நூலகர் பதவியை வகிக்கக் கிட்டியிருந்தது. நான்காண்டுகளின் பின்னர் அவரது வாழ்நாள் குறிக்கோளாகவிருந்த பிரதம நூலகர் பதவியை 2012இல் தான் எட்டிப்பிடிக்க முடிந்தது. அன்றிலிருந்து ஏழாண்டுகள் அந்தப் பதவியை வகித்தார். 2019 இறுதியில் தனது மரணம் வரை பிரதம நூலகராகப் பதவி வகித்திருந்தார்.

ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி தன் பதவிக் காலத்தில் பல்வேறு அமைப்புகளிலும் முக்கிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுச் செயற்பட்டுள்ளார். அவர் 2005இல் நூலக விழிப்புணர்வு

நிறுவகத்தினை (Foundation for Library Awareness) உருவாக்கி மாணவர்களுக்கான கண்காட்சிகள் மற்றும் நூலகர்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகள் பலவற்றை நடத்தினார். 2017/2018 காலகட்டத்துக்குரிய இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் தலைவராகத் தெரிவானார். தமிழர் ஒருவர் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் தலைவரானது இதுவே முதற் தடவையாகும். “கருத்தூண்” மாதிரி நூலகத்தையும், “அறிதூண்டல் மையத்தையும்” (Knowledge Stimulation Center) இணுவிலில் தனது வீட்டிலேயே உருவாக்கி மாணவர்களுக்கான சான்றாதாரக் கல்வியை அங்கு ஊக்குவித்தார்.

நூலக நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர்களில் ஒருவராகவும், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக, தகவல் அறிவியலுக்கான தேசிய நிறுவனத்தின் முகாமைத்துவக் குழு உறுப்பினராகவும், இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் முகாமைத்துவக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். நூலகத் தகவல் அறிவியற் துறை சார்ந்து கலைக்களஞ்சியம், கலைச்சொற்றொகுதி, சொற்பொருளாய்வுக் களஞ்சியம் உள்ளிட்ட பல நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். இந்த நூல்களில் பெரும்பான்மையானவை அவர் பிரதம நூலகர் பதவியை ஏற்பதற்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்டவையாகும்.

“அறிவாலயம்” என்ற பெயரில் நூலகமொன்றினை இணுவிலில் உருவாக்குவதில் இணுவில் திருவூர் ஒன்றியத்திற்காக ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி முன்னின்று உழைத்துள்ளார். 20 மார்ச் 2005இல் அதன் திறப்புவிழாவின்போது தானே மலராசிரியராக இருந்து 214 பக்கங்களில் ஒரு “திறப்பு விழாச் சிறப்பு மலரினை” தொகுத்து வெளியிட்டிருந்தார். திரு. ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களிடம் சேகரித்த நிதி உதவியை அறிவாலயத்தின் உருவாக்கத்துக்கு வழங்கி இந்த நூலகம் உருவாக வசதிசெய்துள்ளார். இம்மலரின் உருவாக்கக் குழுவில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா, ஆறு திருமுருகன், அ.ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி, சுவே.பஞ்சாட் சரம், மு.சிவலிங்கம், ந.ஞானசூரியர் ஆகியோர் அங்கம் வகித்திருந்தனர்.

பன்னூலாசிரியராகத் தன்னை இனம் காண வைத்த ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் நூலகவியல் சார்ந்த வெளியீட்டுப் பயணம் 2005இல் தொடர்கின்றது.

2005இல் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் இருநூல்கள் வெளிவந்திருந்தன. “சொற் கருவூலம்: உருவாக்கம், பராமரிப்பு, பயன்பாடு” என்ற நூல் யாழ்ப்பாணம்: நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகத்தின் வெளியீடாக 96 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது. Thesaurus என்று ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படும் சொற்கருவூலம்

ஒன்றின் உருவாக்கம், அதன் பராமரிப்பு, மற்றும் பயன்பாடு பற்றிய நூலகவியல் அறிவை மாணவர்களுக்கு வழங்கும் வகையில் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

அதே ஆண்டில் “நூலகப் பகுப்பாக்கம்: நூலகர் கைநூல்” என்ற நூலை நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவக வெளியீடாக 177 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தார். இரு பகுதிகளாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூலில் அறிமுகம், அறிவுப் பிரபஞ்சம், பொருட் துறைகளின் உருவாக்கம், பகுப்பாக்கப்பணி, தூவி தசாம்சப் பகுப்புத் திட்டம், புதிய மாற்றங்கள், பொருட்துறைகளை விளங்கிக்கொள்ளல், தூவி தசாம்சப் பகுப்புத் திட்டமும் எண் கட்டுமானமும், துணை அட்டவணைகளும் எண் கட்டுமானமும், சிறப்பு இணைப்பெண்களும் எண் கட்டுமானமும் ஆகிய அத்தியாயங்கள் முதலாவது பகுதியிலும், தூவி தசாம்சப் பகுப்புத் திட்டம், பிரதான அட்டவணை (பொருள் வகுப்புப்பிரிவு), Relative Index ஆகியன இரண்டாவது பகுதியிலும் இடம் பெற்றிருந்தன.

2006இல் இவர் தெகுத்தளித்த “நூலக தகவல் அறிவியல் அகரவரிசை-பகுப்பாக்கக் கலைச்சொற்றொகுதி” குமரன் புத்தக இல்லத்தின் வெளியீடாக வந்திருந்தது.

நூலகவியல்துறையில் ஈழத்தில் தமிழில் எழுந்த இரண்டாவது கலைச் சொற்றொகுதி இதுவாகும். முதலாவது கலைச்சொற்றொகுதி திருமதி விமலா பாலசந்தரம் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு ஆணைக்கோட்டை அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பினரால் 1989இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

கார்த்திகை 2008இல் “நூலக தகவல் அறிவியல் ஆய்வுக்கோவை” என்ற நூலை கொழும்பு 11, சேமமடு பொத்தகசாலை வாயிலாகப் பதிப்பித்துப் பெற்றுக் கொண்டார். 296 பக்கம் கொண்ட இந்நூல் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் 19 நூலகவியல் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியிருந்தது.

2009இல் “தகவல்வள முகாமைத்துவம்” என்ற நூலை குமரன் புத்தக இல்லத்தினரின் வாயிலாக 413 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தார். இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 2011இல் வெளிவந்தது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு நூலகமும் தரமான சேகரிப்பைக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற தீராத விருப்பில் உருவாக்கம் பெற்றதே இந்நூலாகும். தகவல் வளங்களின் தெரிவு, ஈட்டல், நீக்கம், ஆகியவை உள்ளிட்ட அபிவிருத்தி என்ற கருத்துநிலையையும் பாதுகாப்பு என்ற அம்சத்தை முக்கியமாகக் கொண்ட பராமரிப்பு என்ற கருத்துநிலையையும் முக்கிய மூலக் கூறுகளாகக் கொண்டு இப்படைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தகவல்தொழில்நுட்ப யுகமொன்றில்

தமது அர்த்தத்தை இழந்துவரும் நூல் மற்றும் நூலகங்கள் என்ற கருத்துநிலைகளுக்குப் பதிலாக முறையே தகவல் வளங்கள்(Resources), தகவல் முறைமைகள் என்ற கருத்துநிலைகளின் கீழ் ஒவ்வொரு நூலகங்களும் கொண்டிருக்கவேண்டிய நூல்கள் மற்றும் நூலுருவற்ற சாதனங்கள், அவற்றின் தெரிவு, ஈட்டல், நீக்கம், பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு இவற்றுடன் தொடர்புடைய முக்கிய அம்சங்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இந்நூல் வெளிவந்திருந்தது.

2010இல் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி “தகவல் வளங்களும் சேவைகளும்”, “நூலக அபிவிருத்தி: ஒரு பயில் நோக்கு” ஆகிய இருநூல்களை வெளியிட்டிருந்தார்.

“தகவல் வளங்களும் சேவைகளும்” என்ற நூல் நூலகத்தின் உசாத்துணை சேவை வளங்களைப் பயன்படுத்த விரும்பும் ஒருவருக்கு அடிப்படைத் தகவல்களை வழங்குகின்றது. யார், எது, எங்கே, எப்போது, எப்படி, ஏன் என்ற கேள்விகளுடன் நூலகத்தின் உசாத்துணைப் பிரிவுக்குள் நுழையும் ஒருவர் தான் தேடும் பதில்களை நேரடியாகப் பெறுவதற்கோ, அத்தகவல்கள் பற்றிய மேலதிகத் தேடலுக்கான வழிகாட்டியாகவோ அமையும் உசாத்துணை நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை இந்நூல் தருகின்றது.

“நூலக அபிவிருத்தி: ஒரு பயில் நோக்கு” என்ற மற்றைய நூல், ஒரு நூலக உருவாக்கத்திற்குத் தேவைப்படும் அடிப்படை அம்சங்கள் அனைத்தையும் மிகச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும், உதாரண விளக்கங்களுடனும் புகைப்படத் தகவல்களுடனும் முன்வைக்கின்றது. வீட்டு நூலகம் முதற்கொண்டு, சனசமூக நிலைய நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள், மற்றும் கல்வி நிறுவன நூலகங்கள், பொதுசன நூலகங்கள், சிறப்பு நூலகங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு அடிப்படையைத் தர முயல்கின்றது. நூலகம், நூல்கள், வாசகர், அலுவலர் ஆகிய நான்கு பெரும்பிரிவுகளுக்குள் அடங்கிய பல்வேறு உபதலைப்புகளுடன் இந்நூல் விரிந்துள்ளது.

2012இல் பிரதம நூலகப் பதவியேற்றதும், பல்வேறு அமைப்புகளின் முக்கிய பொறுப்புகளை ஏற்றதும் அவரது எழுத்தோட்டத்திற்கு முட்டுக்கட்டைகளாக அமைந்துவிட்டனவோ என ஐயறும் வகையில் அதன் பின்னர் அவர் ஒரேயொரு நூலையே வெளியிட்டிருந்தார்.

“தூயி தசமப் பகுப்புத் திட்டம்: 23ஆம் பதிப்புக்கான கைந்நூல்” என்ற ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் இறுதி நூல் 2016இல் வெளிவந்திருந்தது. கொழும்புக் கும்பாபுத்தக இல்லம் இந்நூலை 344 பக்கங்கள் கொண்டதாக வெளியிட்டிருந்தது.

நூலகர்களுக்கும் நூலகவியல் துறையில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பயனுள்ள வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல் Dewey Decimal Classification பகுப்புத் திட்டத்தின் 23ஆவது பதிப்பை தமிழில் விரிவாக விளக்குகின்றது.

ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் மறைவின் பின்னர் ஓராண்டு நினைவாக 2020 டிசம்பரில், “ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் நூலகவியற் சிந்தனைகள்” என்ற நூலை

க.செளந்தராஜ சர்மா, சு.நவந்தகிருஷ்ணன், இ.குபேசன் ஆகிய மூவரும் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருந்தனர். யாழ்ப்பாணம்: நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம், டிசம்பர் 2020 இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தார்கள். அமரர் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் முதலாமாண்டு நினைவு வெளியீடாக 25.12.2020 அன்று இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. “நூலக நூன வித்தகர்” ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் சிவநேசன் அவர்களின் வாழ்வும் பணிகளும், ஈழத் தமிழ்ச் சமூகமும் ஆவணவாக்கமும், நூல்விபர ஆவணவாக்கத்தில் ஈழத்தமிழர் பங்களிப்பு: சில சான்றுகள், சமூக அறிவியலுக்கான இருமொழிச் சொற்பொருளாய்வுக் களஞ்சியமொன்றின் வடிவமைப்பு - சமூகவியல்துறையை சிறப்பு நோக்காகக் கொண்ட ஆய்வு, போருக்குப் பின்னரான சமூக அபிவிருத்தியில் பொது நூலகங்களின் புதிய பரிமாணங்கள், இலங்கையின் இடைநிலைக் கல்விப் பாடநூல்களில் தகவல் அறிதிறன் கூறுகள்: விஞ்ஞான பாடநூல்களை மையப் படுத்திய ஆய்வு, தகவல் தொழில்நுட்ப யுகமொன்றில் பாடசாலை நூலகங்களும் தகவல் அறிதிறனும், வளமான வாசிப்பு மானுடத்தின் மேம்பாடு, முப்பரிமாண நூலகம்: சான்றாதாரக் கல்வியின்முதன்மை மூலகம், கல்வி Vs அறிவு, இணையம் ஏள நூலகம், வீட்டுக்கொரு நூலகம் ஆகிய ஆக்கங்களை இத்தொகுப்பு உள்ளடக்கியிருந்தது.

நூலகவியல் பண்பாட்டைச் சமூக மட்டத்தில் விருத்தி செய்யத் தனது அறிவு, ஆய்வு சார்ந்த புலங்களை குவியப்படுத்திச் செயற்பட்டவர் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி. கல்வியின் விரிவாக்கம், அறிவுப் பிரவாகம், நூலக தகவல் அறிவியல் போன்றவற்றை தமிழ்ச் சிந்தனையுடன் தமிழர் வாழ்புலத்துடன் இணைக்கும் முயற்சியில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டு வந்தவர். நூலகங்களை அவர் சமூக அறிவு வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்கு மாண முக்கிய கருவியாகக் கருதினார். நூலகக் கட்டடங்களைக் கட்டியெழுப்பினால் மட்டும் பயனில்லை, அவற்றின் சேவைகள் மக்களை முழுமையாகச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கில் வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தை வளர்த்தெடுப்பதை “ஸ்ரீ” தன் வாழ்வின் ஒரு முக்கிய இலக்காக வரித்துக் கொண்டார். “வளமான வாசிப்பு மானுடத்தின் மேம்பாடு” என்பது அவர் முன்வைத்து செயற்பட்ட குறிக்கோள் வாசகம் ஆகும்.

அவர் 25.12.2019இல் மறையும்போது அவருக்கு வயது 58ஆகும்.

ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் அவர்களின்
<https://karuththuunn.blogspot.com/>

ஈழத்தமிழ்ச் சமூகமும் ஆவணவாக்கமும்

1. அறிமுகம்

இன்றைய நிகழ்வு நாளைய வரலாறு. நிகழ்வு வரலாறாகுவதற்கு அது ஏதோ ஒரு வகையில் பதியப்படுவது அவசியமாகிறது. பதியப்படாதவை அனைத்தும் மறைந்து போகின்றது. உரு, வரி, வடிவம், அலை ஆகிய நான்கு வகைப்பட்ட தகவல் வெளிப்பாட்டு வடிவங்களினூடாக இந்த நிகழ்வு பதியப்படுவதும், பாதுகாக்கப்படுவதும் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கையளிக்கப்படுவதும் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும்போது சமூகம் ஒன்றிற்குரிய அறிவுத் தொகுதி அதன் அறிவிலும் ஆழத்திலும் கனதிமிக்கதாக மாறுகின்றது. சமூகம் ஒன்றின் ஒட்டுமொத்த அடையாளத்தையும் சமூக உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் அறிந்து கொள்வதற்கு ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய நிகழ்வுகள் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் பதியப்படுவதும் அவை பொதுப்பயன்பாடு கருதி ஓரிடப்படுத்தப்படுவதும் அவசியமானது.

ஒரு சமூகத்தை அடையாளத்தை உறுதி செய்வது அந்த சமூகத்தின் எழுத்துருவப் பதிவேடுகள். இது வெளியிடப்பட்டதாகவோ வெளியிடப்படாததாகவோ இருக்கலாம். தனிமனிதனின் அடையாள அட்டை, தகுதிச் சான்றிதழ்கள், அவனது நாட்குறிப்பேடு, காணி உறுதி போன்றவை வெளியிடப்படாத ஆவணம். தனி மனிதனின் சிந்தனையிலிருந்து உருவாக்கம் பெற்று அது அச்ச வடிவம் பெறும்போது அது வெளியிடப்பட்ட ஆவணம். தனிமனிதன் போன்றே இந்த ஆவணங்கள் குடும்பம் சார்ந்தவை, சமூகம் சார்ந்தவை, நாடு சார்ந்தவை எனப் பரந்துபட்டதாகவும், தொடர் செயற்பாடு கொண்டதாகவும் இருக்கும்.

ஈழத்தமிழ்ச் சமூகமும் ஆவணவாக்கமும்

இலங்கைத் தமிழர் என்ற சொற்பதம் உள்நாடு சார்ந்து இலங்கைத் தீவின் வட மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும்; தமிழர், கண்டிப் பிரதேசத்தில் வாழும்; மலையகத் தமிழர், கொழும்பு மற்றும் கொழும்பைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் வாழும்; கொழும்புத் தமிழர், கிழக்கு மாகாணத்தில் செறிவாகவும் இலங்கையில் பரவலாகவும் வாழும் இஸ்லாமியத் தமிழர் என நான்கு வகையான தமிழரையும் வெளிநாடு சார்ந்து

உலகெங்கிலும் பரந்து வாழும் புலம்பெயர் தமிழரையும் உள்ளடக்குகின்றது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் என்ற பெயர் 3000 ஆண்டு கால பழமையை கொண்டிருந்தபோதும் கடந்த இரு நூற்றாண்டு கால வரலாறே எமது கைக்கும் கிடைக்கும் வரலாறாக உள்ளது என்பதைக் கருத்தில்கொண்டு ஈழத் தமிழ்ச் சமூகம் ஆவணப்படுத்தல் செயற்பாட்டில் மிகப்பலவினமான சமூகம் என்றதொரு குற்றச்சாட்டும் உண்டு. ஈழத்தமிழர் வாழ்வியலில் தனிநபரை விட சமூகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம், தகவலைப் பதிந்து வைப்பதற்கு ஏற்ற நிரந்தர மற்றும் நீடித்துழைக்கக்கூடிய சாதனங்களின் இல்லாமை, வாய்மொழிப் பாரம் பரியத்தில் அதிகம் தங்கியிருக்கும் பண்பு போன்றவை ஆவணவாக்கச் செயற்பாடு சார்ந்து பலவினமான சமூகம் என்ற கருத்துநிலைக்குள் ஈழத்தமிழ்ச்சமூகத்தை கலப்பதாக தள்ளியிருப்பதும், கடந்த இரு நூற்றாண்டு கால வரலாற்று ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே அதன் ஆவணவாக்கச் செயற்பாட்டை அறிவதும் சாத்தியமாகிறது.

ஆவணவாக்கம் என்ற கருத்துநிலை ஈழத்தமிழ்ச்சமூகத்திற்குப் புதிய தொன்றல்ல. பதப்படுத்திய பனையோலைகள் மட்டுமே தாள்களின் கண்டுபிடிப்புக்கு முந்திய ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒரேயொரு பதிவு ஊடகமாக இருந்தவகையில் படியெடுத்தல் மூலமான ஆவணவாக்கச் செயற்பாடு பரவலாக இருந்திருக்கிறது என்பதையே நாவலர் மற்றும் சி.வை.தாவின் பதிப்புரைகளில் ஒரே விடயம் தொடர்பாக பல ஏட்டுப் பிரதிகள் பயன்பாட்டில் இருந்தமை புலப்படுத்துகின்றது. ஆரம்பகாலத்தில் அரச குடும்பத்துடன் மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த சிந்தனைப் பதிவேடுகளின் பயன்பாடு, இலவசக் கல்வி, தாள்களின் அறிமுகம் மற்றும் அச்சின் கண்டுபிடிப்பு போன்றவற்றால் பொதுசமயப்படுத்தப்பட்ட காலமுதற் கொண்டு இன்றுவரை பல பண்புகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

1.1 ஆவணவாக்கம்: வரைவிலக்கணம்

ஆவணவாக்கம் அல்லது ஆவணப்படுத்தல் என்ற பதம் பரந்து விரிந்த பொருள் கொண்டது. பொதுவான நோக்கில் தரவுகள் நிகழ்வுகள் தகவல்கள் மற்றும் அறிவு ஆகியவற்றைப் பதிகின்ற ஒரு செயற்பாடே ஆவணவாக்கம் (Documentation) என்ற பெயர் கொண்டழைக்கப்படுகின்றது. நூலகவியல் நோக்கில் ஆவணங்களை பெறுதல் கையாளுதல், தொடர்புபடுத்தல் போன்ற செயல்முறைகள் உள்ளடங்கிய கற்கையாக இது பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. (Harrod 1987). நிகழ்நிலை நூலகத் தகவல் அறிவியல் அகராதி ஒன்று ஆவணவாக்கம் சார்ந்து பொதுநோக்கு, நூலகவியல், தகவல் அறிவியல், புலமை சார் வெளியீடுகள், தரவுச் செய்முறை மற்றும் ஆவணக்காப்பகம் என ஆறு வகையான வரைவிலக்கணங்களைத் தருகின்றது. பொதுவான நோக்கில் எந்தவொரு செய்முறை சார்ந்த முறையான எழுத்துவடிவ விளக்கம் ஆவணவாக்கம் என பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. நூலகவியல் நோக்கில்

நிறுவன வளங்களை பாதுகாக்குமுகமாகவும் ஆய்வுக்கு உதவும் வகையிலும் விசேட ஆவணங்களை குறிப்பாக அறிவியல், தொழில்நுட்ப மற்றும் சட்டம் சார்ந்த ஆவணங்களை முறைப்படி சேகரித்தல் ஒழுங்கமைத்தல், சேமித்தல், மீள்பெறுகை செய்தல் மற்றும் பரவலாக்கம் செய்தல் ஆகிய செய்முறைகளை உள்ளடக்குகின்றது. தகவல் அறிவியல் சார்ந்து புலமைசார் வெளியீடு என்ற வகையில் ஆய்வு முயற்சிக்கு துணை போகின்ற தகவல்களை மேற்கோள் காட்டும் நடைமுறை ஆவணவாக்கம் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆவணக் காப்பகங்களில் உசாத்துணை நோக்கத்துக்காகவும் பாவனையாளருக்கான தேடுதல் கருவியாக உதவும் வகையிலும் பதிவேடுகளுக்கு விபரங்களைத் தயாரித்து ஒழுங்கமைக்கும் செயற்பாடாக கருதப்படுகின்றது. தரவுச் செய்முறையில் பொறிமுறை வாசிப்பு தரவுக் கோவைகளை உருவாக்குதல், செயற்படுத்தல், பராமரித்தல் போன்றவற்றுக்கு தேவைப்படுகின்ற விரிவான தகவல்களாக இது பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. (Reitz 2004).

ஆவணவாக்கம் என்ற பதம் அது பயன்படுத்தப்படும் தகுதியினைப் படையில் வெவ்வேறுபட்ட பொருள் கொண்டதென்று கூறும் கீழைத்தேச நூலகவியலின் தந்தையான எஸ்.ஆர் இரங்கநாதன் நூல்களின் உயிருடன் அதாவது கருத்துசார் உள்ளடக்கத்துடன் இணைந்து செய்யப்படும் பணியை - குறிப்பாக விசேட பொருட் துறை ஒன்றில் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் மற்றும் பருவ இதழ்க்கட்டுரைகளின் பேரினநுண்ணினக் கருத்துப்பொருளின் பட்டியை ஆவண நூல்விவரப்பட்டியல் எனப்பெயரிடுவதுடன் அத்தகைய பட்டியானது விசேட பொருட்துறை வல்லுனர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யுமுகமாக தயாரிக்கப்படும்போது அது ஆவண வாக்கப்பட்டி என்றும் அத்தகைய பட்டியை உருவாக்கும் கலை ஆவணவாக்கம் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார் (Ranganathan 1974).

ஆய்வும் ஆவணவாக்கமும்

ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உருவாக்கங்களில் காணப்படும் அடிப்படையப் பிரச்சினைகளில் முக்கியமானது ஆய்வுக்கும் ஆவணவாக்கத்துக்கும் இடையிலான தனித்தன்மைகள், வேறுபாடு மற்றும் உறவுநிலைகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளாமையாகும். இதனால் ஆவணவாக்கப் பண்புகளை மிகுதியாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் ஆய்வு நூல் எனப் படைப்பாளரால் விதந்துரைக்கப்படுவது பொதுவான போக்காக உள்ளது. ஆய்வு என்பது புதிதாக ஒன்றை உருவாக்குவது. ஏற்கனவே உள்ள அறிவின் இருப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டு புதிய அறிவை உருவாக்குவதற்கு அடிப்படையாக இருப்பது. ஆவணவாக்கம் என்பது ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட அறிவை உள்ளது உள்ளபடியேயோ, சுருக்கியோ, விரித்தோ, குறை களைந்தோ, தொகுத்தோ மீள உருவாக்கப்படுவது. ஆய்வு என்பது புதிய கண்டுபிடிப்பாகவோ, ஏற்கனவே கண்டுபிடித்த ஒன்றின் தொடர்ச்சியாகவோ அன்றி அதன் இற்றைப் படுத்தலாகவோ அமையலாம். ஆவணவாக்கம் இன்றேல் ஆய்வு இல்லை. ஆய்வுக்கு

மூலமே ஆவணவாக்கம். இதன்காரணமாகவே ஆவணவாக்கம் அறிவியல் துறையாக (Documentation Science) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தனி நிறுவனமாகவோ அல்லது நிறுவனத்தின் ஒரு பகுதியாகவோ இயங்கி தகவல் வளங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல், செய்முறைப்படுத்துதல், பாதுகாத்தல், சுருக்கப்படுத்தல், சாராம்சம் தயாரித்தல், சொல்லடைவுபடுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் நிலையங்கள் ஆவணவாக்க நிலையங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட துறை சார்பாக வெளியாகின்ற அண்மைக்காலத் தகவல்களைச் சேகரித்து முறைப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்தும் சாதாரண நூல்விவரப்பட்டியல் முதற்கொண்டு குறிப்பிட்ட துறை சார்பாக வெளியிடப்படுகின்ற அண்மைக்கால வெளியீடுகளை தேடிச் கண்டுபிடித்துச், சேகரித்து, ஒழுங்குபடுத்தி, அத்துறையின் வளர்ச்சிநிலை பற்றிய மதிப்பீட்டை புதிய ஆக்கமாக ஆய்வாளருக்கு வழங்கும் பொருட்படி நிலையறிக்கைகள் (State-of-the-art-Report) வரை இவற்றின் ஆவணவாக்கச் செயற்பாடுகள் பரந்து பட்டதாகவும் ஆழமானதாகவும் அமையும். ஆவணவாக்கத்தின் மிகச் சிறந்த பெறுபேறாக உருவாக்கப்படும் பொருட்படிநிலை அறிக்கைகள் ஆய்வுக்கான அத்திவாரமாக அறிவியல் சார்ந்த துறைகளில் முக்கியத்துவப்படுத்தப் படுத்தப் படுவதுடன் இதற்கான உருவாக்கச் செலவு ஆயிரங்களிலிருந்து இலட்சங்கள் வரை கூடிக் குறையும். துரதிஷ்டவசமாக ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் பட்ட மற்றும் பட்டப்பின்படிப்பு சார்ந்த ஆய்வுகளில் பெரும்பாலானவை ஆவணவாக்கச் செயற்பாடுகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிடுகின்ற, ஆய்வுக்கான ஆரம்ப முயற்சிகளாக இருப்பதே கண்கூடு.

1.2 ஆவணவாக்கம் - வகைகள்

பரந்த நோக்கில் ஆவணவாக்கத்தை மூலவகை ஆவணவாக்கம் (Source Documentation) கருவி வகை ஆவணவாக்கம் (Tool type documentation) என இருபெரும் பிரிவாக வகைப்படுத்தலாம். மூல வகை ஆவணவாக்கத்தில் தரவு, நிகழ்வு மற்றும் தகவல்கள் கூடியவரை உள்ளது உள்ளபடியே பதியப்படுகின்றன. இது அன்றைய கவடிப்படியெடுப்பு முதற்கொண்டு இன்றைய முழுப்பாட ஆவணப்படுத்தல் (Full text Documentation) செயற்பாடுவரை உள்ளடக்கும். ஏற்கனவே உள்ள மூல ஆவணத்தை பாதுகாப்பு மற்றும் பயன்பாடு கருதி படியெடுத்தல், குறிப்பிட்ட ஒரு ஆவணம் பல பிரதிகளைக் கொண்டிருக்கும் பட்சத்தில் அவற்றைப் பரிசோதித்து, ஒப்பு நோக்கி மூல ஆவணத்தை இனங்கண்டு பதிப்பித்தல், பலதரப்பட்ட வெளியீடுகளிலும் வெளிவந்த குறிப்பிட்ட படைப்பாளரின் ஆக்கங்களை அல்லது குறிப்பிட்ட துறைசார்ந்த ஆவணங்களைத் தேடிச் சேகரித்து தொகுத்து வெளியிடுதல், கள ஆய்வின் மூலம் வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் பாடல்களைப் பதித்தல், பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல் போன்றவை மூலவகை ஆவணவாக்கத்தில். கருவி வகை ஆவண வாக்கமானது ஆய்வாளர்களின் இலகுவான பயன்பாட்டைக் கருத்திற் கொண்டு

குறிப்பிட்ட படைப்பாளர் சார்ந்த அல்லது துறை சார்ந்த இலக்கியங்களை முறைப்படி பட்டியலிடுதல் என்பதாகும். இது ஒரு நூலகம் அல்லது தகவல் நிலையத்திலுள்ள அனைத்து ஆவணங்களின் விபரங்களைப் பட்டியலிடுகின்ற நூலகப் பட்டியலாகவோ அல்லது குறிப்பிட்ட துறை சார்ந்து அல்லது படைப்பாளர் சார்ந்து உருவாக்கப்படும் நூல்விபரப்பட்டியல் மற்றும் சொல்லடைவு, சாராம்சச் செயற்பாடாகவோ இருக்கும்.

ஆவணவாக்கத்தின் பண்புகளின் அடிப்படையில் பதிப்புசார் ஆவணவாக்கம் தொகுப்புசார் ஆவணவாக்கம் என்ற இருபெரும் பண்புகளாக வகைப்படுத்தலாம். பொதுவான நோக்கில் தொகுப்புப் பணி என்பது பரந்த பொருள் கொண்டது. குறிப்பிட்ட பொருள் சார்ந்த தரவுகள், தகவல்கள் நிகழ்வுகள் போன்றவற்றை பலதரப்பட்ட ஆவணம் சார்ந்த மற்றும் ஆவணம் சாராத தகவல் வளங்களிலிருந்து தேடிச் சேகரித்து பதிதலை இது குறிக்கின்றது. நூலகவியல் நோக்கில் தொகுப்புப் பணி என்பது படைப்புகளின் தொகுப்புகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிடுகின்றது. இது தனித்த ஒரு படைப்பாளரின் பல ஆக்கங்களை தொகுத்தலாகவோ அல்லது பல படைப்பாளரின் ஆக்கங்களின் தொகுப்பாகவோ அமையக் கூடியது. மூல ஆவணத்தில் எந்தவொருமாற்றத்தையும் செய்யாது இது மேற்கொள்ளப்படுவது. பரந்த நோக்கில் குறிப்பிட்ட கால வரையறையில் குறித்த துறை சார்ந்த அல்லது குறித்த படைப்பாளர் சார்ந்த ஆக்கங்களின் விபரங்களைப் பட்டியலிடுகின்ற செயற்பாடும் தொகுப்புபணியாகவே பார்க்கப்படுகின்றது. பதிப்புப் பணி என்பது தமிழ்ச் சூழலில் பலதரப்பட்ட வகையில் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. நூல் ஒன்றை புதிதாக உருவாக்கி அதனை வெளியிடும் செயற்பாடு மற்றும் அச்சிடுதல் செயற்பாடு போன்றவையும் பதிப்புப் பணி என்றே பொருள்கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கு அச்சிடுதல் (printing), பதிப்பித்தல் (editing), வெளியிடுதல் (Publishing), மீள்பதிப்பு (Reprint) ஆகிய நான்கு பதங்களுக்குமிடையிலுள்ள வேறுபாடு தொடர்பான தெளிவு அவசியமானது. பதிப்பு வேறு. வெளியீடு வேறு. ஏற்கனவே உள்ள ஒன்றை திருத்தம் செய்தோ அன்றி செய்யாமலோ மீள வெளியிடுவது பதிப்புப் பணி. ஆக்கம் ஒன்றை அந்த ஆக்கத்தின் படைப்பாளரோ அல்லது வேறு தனிநபரோ அல்லது நிறுவனமோ பொறுப்பேற்று வெளியிடுவது வெளியீட்டுப் பணி. வெளியிடுவதற்கான அச்சிடுதல் பணிகளை மேற்கொள்வது அச்சிடுதல் பணி. வெளியிட்ட பிரதிகள் போதாதபோது அதனை இற்றைப்படுத்தாமலோ, மீளாய்வு செய்யாமலோ அப்படியே மீள வெளியிடுவது மீள்பதிப்பு. சமூகத்தில் குறிப்பிட்ட ஆக்கத்தின் ஆசிரியர் அறியப் படாதவிடத்து பாதுகாப்பு நோக்கங்கருதியும் பயன்பாடு கருதியும் அதனைப் மீள்பட்டியலெடுத்தல், பருவ இதழ்களில் அல்லது மாநாட்டு வெளியீடுகளில் வெளியிடும்பொருட்டு பதிப்புக்குழு ஒன்றினூடாக ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அதன் ஆசிரியரைக் கொண்டே திருத்துவித்தல், பலதரப்பட்ட வெளியீடுகளிலும் வெளி வந்த குறிப்பிட்ட துறைசார்ந்த அல்லது குறிப்பிட்ட படைப்பாளர் சார்ந்த

ஆக்கங்களை தேடிச் சேகரித்து ஒழுங்குபடுத்தி வெளியிடுதல் போன்றவை பதிப்புப் பணிகளில் உள்ளடங்கும். பதிப்புப் பணியானது பலதரப்பட்ட பண்புகளையும் பல படிநிலைகளையும் கடந்து வந்திருக்கிறது. சுவடிகள் மற்றும் நூல்களிலிருந்து எழுதி எடுத்து பாதுகாத்தல், சுவடிகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக தாள்களில் அல்லது சுவடிகளில் இருப்பவற்றை அப்படியே அச்ச வடிவத்துக்கு மாற்றுதல், பல சுவடிகளை ஒப்பு நோக்கி பாடவேறுபாடுகளை உள்ளடக்கி மீள வெளியிடுதல், ஒரு ஆக்கம் சார்ந்து எழுதப்படுகின்ற பல்வேறு ஆக்கங்களை தொகுத்து வெளியிடுதல், ஒரு ஆக்கத்தை பயன்படுத்துவதற்கான பல்வேறு தேடல் வழிமுறைகளை ஆக்கத்தின் முன்னே அல்லது பின்னே உருவாக்குதல் போன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் பதிப்புப் பணியில் உள்ளடங்குகின்றன.

ஆவணத்தின் உருவமைப்பு சார்ந்து இது சுவடிகள், பத்திரிகைகள், நூல்கள், சஞ்சிகைகள், இலத்திரனியல் வளங்கள் போன்ற நூலுருச் சாதனங்களை ஆவணப் படுத்தலை குறிக்கிறது. தொழிற்பாடு சார்ந்து நிகழ்வுகள் தரவுகளைப் பதிதல், ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியங்களை பதிப்பித்தல், தொகுத்தல், சொல்லடைவுபடுத்தல், சாராம்சப்படுத்தல் போன்றன உள்ளடங்குகின்றன. ஆவணப் படுத்தலின் வியாபகத் தன்மை சார்ந்து தனிமனிதன், குடும்பம், சமூகம், நாடு என்ற வகையில் இந்த ஆவணவாக்கச் செயற்பாடு நடைமுறையில் உண்டு.

2. ஆய்வின் நோக்கம். பிரச்சனை மற்றும் ஆய்வுமுறைமை

இந்த ஆய்வின் நோக்கம் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆவணவாக்கப்பண்புகளை மீள்பார்வை செய்து இனங்காணலும் முறைப்படி வகைப்படுத்தலுமாகும். இவ்வாய் வானது ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆவணவாக்கம் தொடர்பான பேணப்பட்டுவரும் தகவல்களின் அடிப்படையிலான விரிவான இலக்கியமீளாய்வின் வழி பெறப்பட்டு, நேர்காணல்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் மூலம் செவ்வைபார்க்கப்பட்ட தரவுகளைத் தேவைக்கேற்ப வரலாற்று, விவரண உத்திகளைப் பயன்படுத்திப் பகுப்பாய்வு செய்து ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆவணவாக்கப்பண்புகளை மீள்பார்வை செய்து இனங்காணலும் முறைப்படி வகைப்படுத்தவும் முனைந்து நிற்கிறது.

ஆய்வில் சரியான தகவல்களைச் சேகரித்து அவற்றை பரிசோதித்துப் புதிய நோக்குகளையும் வெளிப்படுத்தல்களையும் ஒப்பீடுகளையும் இனங்காணும் வகையில் ஆய்வு முறைமை அமைவது இன்றியமையாதது. இந்த ஆய்வினைப் பொறுத்த வரையில் ஆய்வுமுறைமையானது, தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்த வரலாற்று ரீதியான நிர்ப்படுத்தல்களையும், கோட்பாட்டு ரீதியான வகையீடு களையும், எளிதில் விளக்கக்கூறும் வகையில் தொடர்புபடுத்தி; விளக்கக்கூறும் விவரண முறைமையினை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. தனித்து விவரண முறைமையினை மாத்திரம் பின்பற்றின் அது பண்புகளை வகைப்படுத்தத் தவறிவிடும் என்பதாலும், வரலாற்று ரீதியான பார்வை தகவற் சேகரிப்பு என்ற வட்டத்தினுள்

ஆய்வை முடிவுறுத்த முனையும் என்ற காரணத்தினாலும் ஆராய்ந்து பெறப்பட்ட ஒத்திசைவான முறைமைகள் பலவற்றை இணைத்து ஆய்வின் முழுமையான பரிமாணத்தை வெளிக்கொணரும் வகையில் ஆய்வு முறைமையானது நெறிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

4. இனங்காணப்பட்ட ஆவணவாக்கப்பண்புகள்

கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற ஆவணவாக்கப்பண்புகள் குறித்த ஆவணத்திற்கென்றே பிரத்தியேகமாக உள்ள பண்பு அல்ல. ஏனெனில் குறித்தவொரு ஆக்கம் கீழே குறிப்பிடப்படும் பண்புகளில் ஒன்றையோ அல்லது பலவற்றையோ கொண்டிருப்பது தவிர்க்க முடியாதது எனினும் அந்த ஆக்கத்தில் எந்தப் பண்பு மேலோங்கியிருக்கின்றதோ அந்தப் பண்பினடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சில ஆக்கங்களில் ஆய்வுத்தன்மை அதிகமாக இருக்கக்கூடும் எனினும் பிரதான பண்பு ஆவணவாக்கமெனில் அதுவே இங்கு கருத்திற்கொள்ளப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் இதுவரை எழுந்த அத்தனை ஆக்கங்களையும் இங்கு பட்டியல்படுத்துவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமன்று. மாதிரிக்கு சில எடுத்துக்காட்டுக்களைத் தருவதும் கூடியவரையில் ஆரம்பகால இலக்கியங்களை எடுத்துக் காட்டுகளாக கையாள்வதும் இதன் நோக்கமாகும். அவை கிடைக்காத போது தற்போதைய ஆக்கங்களின் மாதிரிகள் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றன.

வரலாற்றுத் தகவல்களை ஆவணப்படுத்தும் பண்பு

வரலாற்றுத் தகவல்கள் குறிப்பிட்ட இனம், மதம், மொழி பண்பாடு மற்றும் பொருட்துறை சார்ந்தவை என பலதரப்படும். இவை தொகுப்புப் பணியூடான ஆவணவாக்க செயற்பாட்டின் ஊடாக உருவாக்கப்படுபவை. ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொகுப்புப் பணியூடான ஆவணவாக்க செயற்பாட்டின் முன்னோடி என்ற பெருமை சைமன் காசிச்செட்டி அவர்களையே சாரும். இவரது “தமிழ் புளுராக்” என்ற தமிழ்ப் புலவர் சரிதமும் சிலோன் கசற்றியரும் (1834) ஆய்வுடன் இணைந்த மிக முக்கியமான ஆவணவாக்கப் பணிகளாகும். சிலோன் கசற்றியர் நாடு சார்ந்த வகையில் இலங்கை பற்றிய புவியியல் ரீதியான தகவல் அனைத்தையும் அகர ஒழுங்கில் தொகுத்து தருகின்றது. இதற்கான தரவுகளை நொக்ஸ், கோர்டின், பேர்சிவல், டேவிமுதலியோர் எழுத்துக்களிலிருந்தும் சுதேசிய நூல்களிலிருந்தும் பாரம்பரியச் செய்திகளிலிருந்தும் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (பூலோகசிகங்கம் 1970). ஊர் சார்ந்த வகையில் ஆத்மஜோதி நா.முத்தையாவின் ஏழாலை (1977), எங்குளூர் ஏழாலையூர் (1994) சீர் இணுவைத் திருவூர் (2004), புங்குடுதீவு மான்மியம் (2012) போன்றன புவியியல் அம்சங்களை மட்டுமன்றி ஊர் தொடர்பான தகவல்களை கூடுதலான வரையில் உள்ளடக்கி தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. கலாநிதி பாலசுந்தரத்தின் இடப்பெயராய்வு: காங்கேயன் வட்டாரம்(1988) வடமராட்சி தென்மராட்சி (1989) போன்றவை மற்றும் ஊர்ப்

பெயர் தோன்றிய வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துகிறது.

யாழ்ப்பாணத்து மானிப்பாய் முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு நாவலர் அச்சகத்தினால் 1902இல் வெளியிடப்பட்ட அபிதான கோசம் ஈழத்தின் முதலாவது கலைக்களஞ்சியம் என்ற பெருமையைப் பெறுவது. வேதாகம புராண இதிகாசங்களில் கூறப்பட்ட தெய்வங்கள், தேவர்கள், ரிஷிகள், முனிவர்கள், அசுரர், அவதார புருஷர் போன்ற வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்களையும், நதிகள், புண்ணிய தீர்த்தங்கள் போன்ற இடங்களின் வரலாறுகள், தமிழ்நாட்டின் பண்டைய அரசர், புலவர், வள்ளல்களின் வரலாறுகள் போன்றவை இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில் உள்ளவை பெரும்பாலும் பல நூல்களிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டவை. பல பதிவுகள் உள்ளதை உள்ளபடியே கூறுபவை, இன்னும் சில சுருக்கமாக்கப்பட்டவை, சில விரிவாக்கப்பட்டவை. பல பதிவுகள் கலைக்களஞ்சியம் போன்று விரிவான தகவலை உள்ளடக்கியவை.

வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்களை ஆவணப்படுத்தும் பண்பு

வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்கள் தனிநபர் சார்ந்ததாகவோ அன்றி குடும்ப வரலாறாகவோ அமையலாம். இதுதவிர தனிநபர் ஒருவரை மையப்படுத்திய விரிவான ஆவணவாக்கமாகவோ அல்லது பல நபர்களை உள்ளடக்கிய தொகுப்பாக்கமாகவோ இருக்கலாம். தமிழ் இலக்கியத் துறையில் தமிழ்ப்புலவர் பலருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளை ஒரே நூலில் உள்ளடக்கி வெளியிடப்பட்ட முதல் நூல் என்ற பெருமையைப் பெறும் சைமன் காசிச்செட்டி அவர்களின் “தமிழ் புளுட்டாக்” (1859) என்னும் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் பற்றியும் அவர்களின் ஆசிரியர்களைப் பற்றியும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பெற்ற ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். 197 தமிழ்ப்புலவர்களின் வரலாறுகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. மேற்படி நூல் உருவாக்கத்திற்கான தகவல் சேகரிப்பானது ஒரு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதை 1840ம் ஆண்டு தொடக்கம் வெளிவந்த சிலோன் மகசின் என்ற சஞ்சிகையில் சைமன் காசிச் செட்டி அவர்களால் எழுதப்பட்ட முப்பத்தியிரண்டு அறிஞர்களின் செய்திகள் சான்றாக உள்ளன. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த சதாசிவம்பிள்ளையின் பாவலர் சரித்திர தீபகம்(1886) முதலாவது தமிழ் நூல் என்ற பெருமையைப் பெறுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த குமாரசுவாமிப் புலவரின் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்(1916), கணேசையரின் ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம்(1933) போன்றவை இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

முத்துக் குமாரசுவாமிப்பிள்ளையால் எழுதப்பட்ட குமாரசுவாமிப்புலவர் வரலாறு (1970), வைத்திலிங்கத்தின் சேர்.பொன் இராமனாதனின் வரலாறு (1971), கனக செந்திநாதனின் கவின் கலைக்கு ஒரு கலாகேசரி (1974) போன்றவை மிக விரிவான வகையில் தனிநபர் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஆவணப்படுத்திய பண்பு கொண்டது. இதற்குப் பின்னரான காலங்களில் தனிநபர்கள் சார்ந்து உருவாக்கப்படும்

மணி விழா மற்றும் வைர விழா சார்ந்தோ அன்றி அவர்கள் நினைவாக கொண்டாடப்படும் நூற்றாண்டு விழா சார்ந்தோ வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலர்களினூடாகவோ தனிநபர் வரலாறுகள் எண்ணிறந்த அளவில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

1901இல் வெளியிடப்பட்ட விநாசித்தம்பி அவர்களின் "maniampathiar Santhathimurai" என்ற ஆங்கில நூலானது குடும்ப வரலாறை ஆவணப்படுத்திய பண்பு கொண்டது. இதே போன்று தமிழில் எழுதப்பட்ட குடும்ப வரலாற்று நூலாக காசிநாதனின் "எமது உற்றார், உறவினர் முறை" (1963) அமைகிறது. சில்லாலை இன்னாசித்தம்பி வைத்திய நிலையத்தால் 1983இல் வெளியிடப்பட்ட காக்கும் கரங்கள் என்ற நூலானது இன்னாசித்தம்பி வைத்திய மரபின் பத்துப் பரம்பரையை இரத்தினச்சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறுகிறது.

அனுபவங்களை ஆவணப்படுத்தும் பண்பு

தனிநபர் அனுபவங்கள் பெரும்பாலும் நேர்காணல்கள், சொற்பொழிவுகள், மற்றும் கடிதங்கள் வாயிலாகவோ அன்றி பயண இலக்கியங்களாகவோ ஆவணப்படுத்தப்படும் பண்பு பொதுவானதாகும். சுதந்திரன் பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்ட சுவாமி சச்சிதானந்தாவின் கைலாசம் கண்டேன் என்ற தலைப்பிலான பயண அனுபவங்கள் பின் 1960இல் கண்டி திவ்விய ஜீவன சங்கத்தால் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டது. ஈழத் தமிழர் போராட்டவரலாற்றில் தனது நூறு நாள் சிறையனுபவங்களை "தடுப்புக்காவலில் நாம்" (1961) என்ற தலைப்பில் புதுமை லோலனால் தனது மகள் அன்பரசிக்கு மடல்களாக வரையப்பட்டிருக்கிறது.

மொழிசார் சொற்களை வரிசைப்படுத்தித் தரும் பண்பு

சொற்களின் தொகுப்பு சார்ந்த ஆவணவாக்கப் பணியில் நூல்களின் சொல்லடைவாக நூலில் கையாளப்படும் முக்கிய சொற்களையும் அதன் அமைவிட பக்கத்தையும் நூலின் இறுதியில் உள்ளடக்குதல், அருஞ்சொல் அகராதியாக துறை சார்ந்த அருஞ்சொற்களையும் அதற்கான விளக்கத்தையும் தருகின்ற வகையில் குறித்த நூலின் ஆரம்ப அல்லது இறுதிப்பகுதியிலோ அன்றி தனிநூலாகவோ உருவாக்கப்படல், மொழியின் சொல்வளத்தை அகர ஒழுங்கில் தரும் ஒரு மொழி, இரு மொழி மற்றும் பலமொழி அகராதி வடிவத்தில் தொகுக்கப்படல், குறிப்பிட்ட பொருட்துறை சார்ந்த அருஞ் சொற்களுக்கான விளக்கங்களைப் பட்டியலிடுகின்ற பொருள் அகராதியாக உருவாக்கப்படல் போன்ற பண்புகளை இனங்காண முடியும்.

ஜி.பூ போப் அவர்களால் 1900ம் ஆண்டு திருவாசகத்துக்குச் செய்யப்பட்ட ஆங்கில தமிழ்ச் சொல்லடைவு நூலின் பகுதியாக உருவாக்கப்படும் சொல்லடைவுப் பண்பைக் கொண்டது. தமிழ்மொழியின் சொல்வளத்தை அகர வரிசையில் முழுமையாகத் தரும் முதல்முயற்சியாக 58,500 சொற்களை உள்ளடக்கி உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண அகராதியானது (1842), ஒரு மொழி அகராதிக்கான பண்பைக்

கொண்டது. சங்க இலக்கியங்களிலும், சங்க மருவிய இலக்கியங்களிலும் பிற்றைச் சான்றோர் இலக்கியங்களிலும் வருகின்ற அருஞ்சொற்களாகிய இலக்கியச் சொற்களை தொகுத்து உருவாக்கப்பட்ட குமாரசுவாமிப்புலவரின் இலக்கியச் சொல்லகராதி, சொற்பொருளுக்கு அடிப்படை ஆதாரமாக நூற்சான்றுகளைப் பயன்படுத்தும் புதிய பண்பை உள்ளடக்கி வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த கு.கதிரவேற்பிள்ளையின் அரும்பணியில் உருவான தமிழ்ச்சொல் அகராதி, ந.சி கந்தையாபிள்ளையின் செந்தமிழ் அகராதி (1950) தமிழ்ப்புலவர் அகராதி, தமிழ் இலக்கிய அகராதி (1953) காலக்குறிப்பு அகராதி 1960, திருக்குறள் அகராதி (1961) போன்றன ஒரு மொழி அகராதிப்பண்பு கொண்டவை.

நூல்விபரத்தரவுகளைத் திரட்டித்தரும் பண்பு

நூல்விவர ஆவணவாக்கமானது நூலின் அடிப்படைத் தகவல்களை மட்டும் தரும் முறைப்படுத்தப்பட்ட நூல்விவரப்பட்டியலாகவோ அல்லது நூலின் விவரங்களுடன் நூல் பற்றிய சிறு குறிப்புகளை உள்ளடக்கும் குறிப்புரை நூல் விவரப்பட்டியலாகவோ அதுவுமன்றி குறிப்பிட்ட நூல் தொடர்பான அதிகளவு விவரங்களைத் தரக்கூடிய விளக்க நூல்விவரப்பட்டியலாகவோ அமையலாம்.

முறைப்படுத்தப்பட்ட வகையில் நூல்களின் விவரங்களைத் தரும் பண்பானது பொதுவானதும் அதிகம் வழக்கிலுள்ளதுமான நடைமுறையாக உள்ளது. இது படைப்பாளர் நூல்விவரப்பட்டியலாகவோ அல்லது பொருள் சார் நூல்விவரப்பட்டியலாகவோ அமையலாம். பொருள் சார் நூல்விவரப்பட்டியலானது நாடு, மொழி, இனம், பொருட்துறை என மேலும் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. முறைப்படுத்தப்பட்ட நூல்விவர ஆவணவாக்கத்தின் முன்னோடி என்ற பெருமையையும் சைமன் காசிச்செட்டியே பெறுகின்றார். 1848 ம் ஆண்டு யூன் 3, 1849 பெப்ரவரி 24, மற்றும் டிசம்பர் 1 ஆகிய திகதிகளில் திகதி இலங்கை நோயல் ஏசியாற்றிக் சங்கத்தில் இவரால் வாசிக்கப்பட்ட தமிழ் நூற்பட்டியலானது ஈழத்து நூல்விபரப்பட்டியல் வரலாற்றின் முன்னோடி முயற்சி எனக் கருதத்தக்கது. மூன்று பிரதான பொருட் தலைப்புகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட இப்பட்டியலின் முதலாவது பிரிவான மொழியியலில் 74 நூல்களின் விபரங்களும் இரண்டாவது பிரிவான புராண இலக்கியம் மற்றும் வரலாறு வாழ்க்கைச் சரிதம் என்ற பகுதியில் இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர், இஸ்லாமியர் ஆகிய மூன்று மதம் சார்ந்தும் உள்ள படைப்பாளரின் 82 ஆக்கங்கள் பற்றிய தகவல்களும் மூன்றாவது பிரிவான சமயம் தத்துவம் பற்றிய பகுதியில் 153 நூல்களும் ஆக மொத்தம் 309 நூல்களின் விபரங்கள் இடம் பெறுகின்றன. தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளில் வெளியிடப்பட்ட தமிழியல் சார்ந்த 1322 நூல்களை பதினான்கு பொருட்தலைப்புகளின் கீழ் பட்டியல் படுத்துகின்ற தனிநாயகம் அடிகளின் "Reference guide to Tamil Studies" (1966), 1955-70 காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் எழுந்த நூல்களின் விவரங்களை பதினொரு தலைப்புகளில்

ஒழுங்குபடுத்தித்தரும் கனகசெந்திநாதனின் “ஈழத்துத் தமிழ்நூல் வழிகாட்டி” (1971), இலங்கையில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினை 1977 நூல்களில் கால அடிப்படையில் எடுத்துக்கூறும் “சுவடி ஆற்றுப்படை” (4தொகுதிகள் 1850-2000) என்பன முறைப்படுத்தப்பட்ட நூல்விவரப் பட்டியற்பண்பைக் கொண்டவை.

அப்புத்துரையின் “காங்கேயன் கல்விவட்டாரத்தில் எழுந்த நூல்கள்” என்ற நூல்விவரப்பட்டியலும், “hatticalonia” என்ற பெயரில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் சார்ந்த ஆக்கங்களின் தொகுப்பான செல்வராஜாவின் நூல்விவரப்பட்டியலும் பிரதேசம் சார்ந்த நூல்களின் விவரங்களை முறைப்படுத்திய ரீதியில் தரும் பண்பைக் கொண்டிருக்கிறது.

இலண்டனிலிருந்து 2000ம் ஆண்டு முதல் செல்வராஜா அவர்களால் வெளியிடப்படும் “நூல்தேட்டம்” குறிப்புரைப் பண்பையும் உள்ளடக்கிய தொன்று. இலங்கை எழுத்தாளர்களால், தமிழில் வெளியிட்ட அனைத்து நூல்களும் குறிப்புரை யுடன் கூடியதாக இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 1000 நூல்கள் என்ற ரீதியில் இதுவரை ஆறு தொகுதிகளில் 6000 ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. 1970 இல் உருவான எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசாவின் “ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு” விளக்க நூல்விவரப்பட்டியல் பண்பைக் கொண்டிருக்கிறது. 1993இல் சிவசண்முகராஜாவினால் எழுதப்பட்ட “ஈழத்துச் சித்த மருத்துவ நூல்கள்: ஓர் அறிமுகம்” என்ற நூலும் விளக்க நூல்விவரப்பட்டியல் என்ற வகைக்குள் அடங்குகின்றது. 1980களுக்குப் பின்னர் குறிப்பிட்ட படைப்பாளரின் ஆக்கங்களைப் பட்டியற்படுத்தும் பண்பு இனங்காணப்படுவதுடன் நாவலர், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, கமால்தீன், எவ்.எக்ஸ்.சி நடராசா ஆகியோரின் ஆக்கங்களின் விவரங்கள் பட்டியல்படுத்தப்பட்டு நூலுருவம் பெற்றிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்திரிகைச் செய்திகளின் பதிவு பேணும் பண்பு

பத்திரிகைச் செய்திகளை வெட்டிப் பொருத்துமான தலைப்புகளில் ஒழுங்கு படுத்தும் பணியானது ஆவணப்படுத்தலின் மிக முக்கிய அம்சமாகக் கருதப்படு கின்றது. இந்த வகையில் ஈழத்தமிழர்களின் 100 வருட வரலாற்றை பத்திரிகைச் செய்திகள் மற்றும் தகவல்கள் இரண்டும் இணைந்த வகையில் ஆவணப்படுத்தி வருங்காலத் தலைமுறையினருக்கு வழங்கும் ஆவணவாக்கப்பணியாக கடந்த 45 ஆண்டுகளாக குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினத்தின் பத்திரிகை துணுக்குச் சேகரிப்பைக் கொள்ள முடியும். இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் என்றில்லாது, உலகளாவிய தமிழர்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகளை வாழ்க்கை வரலாறுகள், சமய வரலாறுகள், பெரியார்கள், சமயமும் சமயத் தலங்களும், இலங்கைத் தமிழ் பேசும் சமூகங்கள், தமிழக - இலங்கைத் தொல்லியல் ஆய்வுகள், சிங்கள மக்கள் மொழி, பண்பாடு, சிங்களவர் - தமிழர் தொடர்புகள், தமிழர் கலைகள், தமிழர் கலையும் பண்பாடும்,

உலகளாவிய தமிழர் ஆகிய பொதுத் தலைப்பு மற்றும் தனித்தலைப்புகளில் ஏறத்தாழ 7000 கட்டுரைகளை அவர் சேகரித்து வைத்துள்ளார். ஒவ்வொரு தலைப்பையொட்டி 10 முதல் 300 கட்டுரைகள் வரை அவருடைய ஆவணக் காப்பகத்தில் உண்டு.

இதேபோன்று சுனாமி: பத்திரிகை நறுக்குகள்; என்ற தலைப்பில் சங்கானையைச் சேர்ந்த கணேஷ் அவர்களால் பலதரப்பட்ட பத்திரிகைகளிலிருந்தும் வெட்டியெடுக்கப்பட்டு 4500க்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகை நறுக்குகளை A3 அளவுள்ள 338 தாள்களில் ஒட்டி 34 பொருட்தலைப்புகளின் கீழ் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட 4500க்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகை நறுக்குகளும் குறிப்பிடப்படவேண்டியதொன்று.

இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட பலதரப்பட்ட பத்திரிகைகளையும் மையப்படுத்தி 2005இல் பொது நூலகராக தனது பணியை வரித்துக் கொண்ட அனலைத்வ செளந்தராஜனின் தனிப்பட்ட ஆர்வம் காரணமாக தொடங்கப்பட்ட பத்திரிகை நறுக்குகளை உருவாக்கும் பணியானது சுனாமி, வடக்கின் வசந்தம், தேச அபிவிருத்தி, பிரதேச அபிவிருத்தி, கல்வி, விவசாயம், மருத்துவம் உள்ளிட்ட 25க்கும் மேற்பட்ட தலைப்புகளின் உடுவில் மற்றும் சுன்னாகம் பொது நூலகங்களில் சேமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பத்திரிகையில் வெளியாகின்ற கட்டுரைகளை மட்டும்; வெட்டிப் பொருத்தமான தலைப்புகளின் கீழ்; ஒழுங்குபடுத்திச் சேகரிக்கும் பண்பாக இனங்காணப்படுகின்றது. இந்தவகையில் இசை, நடனம், அரங்கு எனக் கலைத் துறையை மட்டும் முதன்மைப்படுத்தி கணிசமான பத்திரிகைத் தகவல்களை ஆவணப்படுத்தியிருக்கும் ஆசிரியர் குகதாசனின் பணியும்; குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்புடைய தகவல்களைத் தொகுத்தளிக்கும் பண்பு

ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் அண்மைக்காலங்களில் அதிகம் இனங்காணப்படும் பண்பாக இது உள்ளது. சஞ்சிகைகள் மற்றும் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படும் ஆக்கங்களையோ தகவல்களையோ ஒரு தொகுப்பாக ஆவணப்படுத்தும் பண்பு ஈழத் தமிழ் இலக்கியங்களின் முக்கிய போக்காக இனங்காணப்படுகிறது. இந்த வகையில் த.இராமநாதபிள்ளையின் இலக்கிய இலக்கண ஆய்வுரைகள் (1965), சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பெற்ற பதிப்புரைகளை தொகுத்து வெளிவந்த “தாமோதரம்”(1971), ஈழநாடு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தின் தொகுப்பான ந.சபாரத்தினத்தின் “ஊரடங்கு வாழ்வு” (1985), சற்றே றிவியூ ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளின் தலையங்கம் உட்பட பல பதிவுகளை உள்ளடக்கிய சிவ நாயகத்தின் “Pcn and the Gun”, தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கத் தொகுப்பாக தனபாலசிங்கத்தின் நோக்கு மற்றும் ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் போன்றவை, பத்தி எழுத்துகளின் தொகுப்பான யேசுராசாவின் துவானம் போன்றவை இத்தகைய பண்பைக் கொண்டவை. இதே போன்று சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கவிதைகள் கட்டுரைகள் மற்றும் சிறுகதைகள் அவ்வப்போது தொகுக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருப்பது கண்கூடு.

சமூக வழக்காறுகளை ஆவணப்படுத்தும் பண்பு

சமூக வழக்காறுகளை ஆவணப்படுத்தும் பண்பு ஈழத்து இலக்கியங்களில் மிக குறைவாக இனங்காணப்பட்டாலும் நாட்டார் பாடல்கள் கணிசமான முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. முல்லைத்தீவைச் சேர்ந்த த.கைலாயபிள்ளையின் கதிரையப்பள்ளு (1927), முள்ளியவளையைச்சேர்ந்த சி.சு. அரியகுட்டிப்பிள்ளையின் அருவிச்சிந்து, கதிரையப்பள்ளு, பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு என்ற தலைப்பிலான அருவி வெட்டுப்பாடல்கள் (ஆண்டு இல்லை) கீழ்கரவையம்பதி வ.கணபதிப்பிள்ளையின் வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி (1934), முல்லைமணியின் கமுகஞ்சண்டை (1979); கல்விவெளியீட்டுத் திணைக்களத்தின் நாட்டார் பாடல்கள் (1976), யாழ்ப்பாணம் மு.இராமலிங்கத்தின் வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் (1961), தி.சதாசிவ ஜயரின் மட்டக்களப்பு வசந்தன் திரட்டு (1961), சு.வித்தியானந்தனின் மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் (1960) குறிப்பிடத்தக்கவை.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் அலங்காரரூபன் நாடகம் (1962), மூவிராசாக்கள் நாடகம் (1966), ஞானசுவந்தரி நாடகம் (1967) போன்றவை கூத்துச் சாந்த ஆவணப்படுத்தல் முயற்சியாகும்.

பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாரின் திருட்டாந்த சங்கிரம் (1843) பழமொழி சார்ந்து 1823 பழமொழிகளை தொகுப்பாகும். சச்சி மாஸ்ரரின் மக்கள் வாழ்வில் பழமொழி என்பது விளக்கக் கட்டுரைப் பாங்கைக் கொண்டது. சி.பத்மநாதனின் இலங்கைத் தமிழர் தேச வழமைகளும் சமூக வழமைகளும் என்ற நூல் சமூகத்தின் சட்டநெறிகளைத் தொகுத்துத் தரும் ஒரு தொகுப்பு ஆவணப் பண்பு கொண்டது.

உருநிலைச் சேகரிப்புகளை ஆவணப்படுத்தும் பண்பு

நூலகமொன்றின் முக்கிய தகவல் வளமாகக் கருதப்படும் உருநிலைச் சேகரிப்புகளில் கலைப்பொருட்கள், கருவிகள், உபகரணங்கள் போன்றவை உள்ளடங்கும். இவை 1. கலை பிரயோக அறிவியல் சார்ந்தவை. (எ-டு விளையாட்டுப் பொருட்கள்) 2. மனிதப்பண்பியல் சார்ந்தவை (எ-டு இசைக்கருவிகள்) 3. அறிவியல் சார்ந்தவை (எ-டு மனித எலும்புத் தொகுதி) 4. சமூக அறிவியல் சார்ந்தவை (நாணயங்கள், தபால் தலைகள்) என நான்கு வகைப்படும். உருநிலைச் சேகரிப்புகளை ஆவணப்படுத்தும் தன்மையில் பொழுதுபோக்கு நோக்கம், பண்பாட்டு அம்சங்களை பாதுகாக்கும் நோக்கம் ஆகிய இரண்டும் முக்கியம் பெறுகின்றன. இந்த வகையில் அருள்சந்திரனின் “யாழ்ப்பாணப் பெட்டகம்” கணிசமானளவு யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரிய கட்டிட அமைப்புகள், கலைகள், பண்பாட்டுப் பொருட்கள் உள்ளிட்ட உருநிலைச் சேகரிப்புகளை 32 பொருட்தலைப்புகளில் 3250 புகைப்படங்களினூடாக ஆவணப்படுத்தியிருக்கிறது. தபால்தலைகள் மற்றும் நாணயங்களை அதன் உண்மை வடிவத்தில் ஆவணப்படுத்துவதாக அனலைதீவு தர்சனின் பணி அமைகிறது. ஆயிரம்

மூலிகைத் திட்டத்தினூடாக தமிழர் பிரதேசத்தில் காணப்படும் அரிய மூலிகைகளை ஓரிடத்தில் சேகரித்து பராமரிப்பது மட்டுமன்றி அது தொடர்பான விவரக்குறிப்பு களைப் பட்டியல்படுத்துவதாகவும் மூலிகை பாதுகாப்புச் சபையின் ஸ்தாபகர் வைத்தியர் சந்திரமோகனின் பணி அமைகிறது.

படியெடுத்தல் மூலம் மீட்டுருவாக்கும் பண்பு

மூல ஆவணத்தில் எந்தவித மாற்றமும் செய்யாது அதனை பாதுகாப்பு நோக்கங்கருதி மீள வெளியிடும் இப்பணியானது எழுதிப் படியெடுத்தல், கையெழுத்துப் பிரதியை அச்சுக்கு மாற்றுதல், கையெழுத்துப் பிரதியை பரிசோதித்து அச்சுக்கு மாற்றுதல், அச்சுப்பிரதியை மீள அச்சிடுதல், அச்சிலுள்ளதை அதன் வடிவத்திலேயே ஆவணப்படுத்தல் போன்ற பலதரப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டது. எழுதிப் படியெடுக்கும் பணியானது அச்சின் கண்டுபிடிப்பிற்கு முன்னரான பொது வழக்கிலிருந்த ஆவணவாக்கச் செயற்பாடாகும். நாவலர் மற்றும் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்ட 19ம் நூற்றாண்டுப் புலமையாளர்களின் பதிப்புப் பணிக்கு மூலமாக இருந்தது எழுத்துமூலத்திலிருந்த மூல ஆவணத்தின் பிரதிகளையாகும். இது சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட ஆக்கங்களை பல்வேறு பிரதிகளாக ஆக்கும் செயற்பாட்டைக் குறிக்கிறது. பஞ்சாட்சரசர்மாவின் “அஷ்ரபோதினி”, விவித்த பதாவலி போன்ற கிரியா பத்ததிகள் படியெடுத்தல் மூலம் மீட்டுருவாக்கும் பண்பு கொண்டவை. (கோப்பாய் சிவம் 1980)

இதுதவிர அச்சிடப்பட்ட ஆவணமொன்றின் பிரதிகள் அனைத்தும் அழிந்தநிலையிலோ எடுக்கமுடியாத நிலையிலோ இருக்கும் அதேசமயம் மீள்பதிப்புச் செய்வதற்கான வாய்ப்பும் இல்லாத போது அச்சுப் பிரதியை மீண்டும் கையெழுத்துப் பிரதியாக ஆவணப்படுத்திய முயற்சியொன்றும் இவ்வாய்வில் இனங்காணப்பட்டிருக்கிறது. குமாரசுவாமிப்புலவரின் இலக்கியச்சொல்லகராதியானது அவரது மகன் முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளையால் 1965இல் நான்கு தொகுதிகளாக எழுதித் தொகுக்கப்பட்டு குமாரசுவாமிப்புலவர் நூலகத்தில் பேணப்படுகிறது.

அச்சுப்பதிப்பின் வழி பாதுகாக்கும் பண்பு

ஈழத்தமிழரின் பெரும்பாலான ஆரம்பகால இலக்கியங்கள் சுவடிகளில் பதியப்பட்டு பின்னர் கையெழுத்துப்பிரதிகளாக தாள்களில் பேணப்பட்டு அதன் பின்னர் அச்சு வடிவம் பெற்றவை. சித்தமருத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை உய்த்துணர்ந்து அது தொடர்பான சுவடிகளை தேடிச் சேகரித்து அவற்றை அடிப்படை யாகக் கொண்டு ஏழாலை க.பொன்னையா அவர்களின் பதிப்பில் உருவான பரராசசேகரத்தின் ஏழு தொகுதிகள்(1930-36), சொக்கநாதர்தன்வந்திரியம்(1933), செகராசசேகர வைத்தியம், அமிர்தசாகரம்(1927), பதார்த்தகுடாமணி(1927), வைத்தியசிந்தாமணி(1932), வைத்திய புராணம்(1933), அங்காதிபாதம்,

வைத்தியதெளிவு (1930) போன்றவை சுவடிநிலையிலிருந்து நேரடியாக அச்சுப்பதிப்பாகவும் முத்துக்குமாரசுவாமிப் பிள்ளையின் கவித்திரட்டு (1964) கையெழுத்துப் பிரதிநிலையிலிருந்து அச்சுப்பதிப்பாகவும் மாற்றம் பெற்றவை.

மீள்பதிப்பினூடாக தகவலைப் பரவலாக்கும் பண்பு

தமிழ்மண் பதிப்பகம், ஆசிய கல்விச் சேவை நிறுவனம் ஈழத்தமிழரின் ஆரம்பகால இலக்கியங்களை அழியவிடாது பாதுகாக்கும் நோக்குடன் மீள்பதிப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றன. ஈழத் தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்து மீள்பதிப்புப் பணிகள் எண்ணிறந்த அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளமையால் இதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளை இங்கு பட்டியலிடுவது தேவையற்றது எனினும் ஒருசில ஆரம்பகால நூல்களின் மீள்பதிப்பு பணிகளை குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. மீள்பதிப்புப் பணிகளில் சன்னாகம் குமாராமிப் புலவரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட இதோபதேசம் (1886), சகுலமலைக்குறவஞ்சி நாடகம் (1895) இரண்டும் குறிப்பிடத்தக்கவை (முத்துக் குமாரசுவாமிப் பிள்ளை 1970). கணேசையரின் ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் (1939), சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் (1928) போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

பாட்பேத ஆய்வுடன் கூடிய குறைகளையும் பண்பு

சுவடி வடிவில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த பழம்பெரும் இலக்கியங்களின் பிரதிகளை தேடிச் சேகரித்து பதிப்பிக்கும் பணியாகவே ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆரம்பகால ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் இனங்காணப்படுகின்றது. இத்தகைய பதிப்பு முன்னோடிகளாக ஆறுமுகநாவலரையும் (நாவலர்) சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையையும் (சி.வை.தா) குறிப்பிடுவது மிகப் பொருத்தமானது. பதிப்புத் துறையில் 19ம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதி நாவலர் காலம் எனப்படுகின்றது. “நல்லைநகர் நாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லுதமிழ் எங்கே சுருதி எங்கே” சி.வை.தாவினால் புகழப்படு மளவிற்கு நாவலரின் பணி மகத்தானது. சிறந்த உரையாசிரியர், நூலாசிரியர், சொற்பொழிவாளர், பிரசங்கி என்பதற்கும் மேலாக அழிவுறும் நிலையிலிருந்த பெரும்பாலான சுவடி நூல்களை மீளத் தமிழ்ச்சமூகத்திற்கு அளித்த ஆவணவியலாளர் என்பது அனைத்திலும் மேலானது. நாவலரின் பதிப்பு முயற்சிகள் 1849இல் செளந்தியலகரி மூலமும் எல்லப்பநாவலர் உரையும் என்ற நூலுடன் தொடங்குகின்றன. தொடர்ந்து நாவலர் சூடாமணிநிகண்டு (1849), நன்னூல் விருத்தியுரை மூலமும் உரையும் (1851), திருக்கோவையார் மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் (1860), கொலை மறுத்தல் (1860), மறைகையந்தாதி (1860), திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும் (1861), உபமான சங்கிரகமும் இரத்தினச் சுருக்கமும் (1866) சேதுபுராணம் (1866), இலக்கணக்கொத்து, இலக்கணச் சூறாவளி, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி (1866), அருட்பா (1866), சிதம்பரமும்மணிக்கோவை (1867),

அருணகிரிநாதர் திருவகுப்பு (1867), பதினொராம்திருமுறை (1869), கோயிற்புராணம், நால்வர் நான்மணிமாலை, பெரிய கோயிற்புராணம், பெரியநாயகி கலித்துறை, முதலான எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் பிழையறப் பதிப்பிக்கப்பட்டது (கனகரத்தினம் 2007).

பதிப்புப் பணியில் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி சி.வை.தா காலம் எனப்படுகின்றது. சி.வை.தாவின் பதிப்புகளில் இறையனார் களவியலுரையும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரமும் தமிழ் அன்னையின் இரு கண்கள் என்றும் இந்த இரண்டையும் பதித்துவியதே சி.வை.தாவுக்கு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் போதுமானது என்கிறார் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை. (கணபதிப்பிள்ளை) இவரின் பதிப்புரைகள் பலதுறைப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளைக் கொண்டவை. பதிப்புப் பணியிலே நாவலரை தனது குருவாகக் கொண்ட சி.வை.தா நாவலரின் மறைவுக்குப் பின்னர் பதிப்புப் பணியையே தனது வாழ்நாள் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார். இவரது பதிப்பு முயற்சிகள் 1853இல் தொடங்குகின்றன. நீதிநெறி விளக்கம் (1853), தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - சேனாவரையம் (1868), வீரசோழியம் - பெருந்தேவனாரூரை (1881), தணிகைப் புராணம், இறையனாரகப்பொருள் - நக்கீரருரை (1883), தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் (1885), கலித்தொகை (1887), இலக்கண விளக்கம், சூளாமணி (1889), தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் (1892) முதலான நூல்களைப் பதிப்பித்து வழங்கியதன் மூலம் சிறந்ததொரு ஆவணவியலாளராக இனங்காணப்படுகின்றார். குமாரசுவாமிப்புலவரின் யாப்பருங்கலக் காரிகை உரை (1900), ஆசாரக்கோவை (1900), நான்மணிக்கடிகை (1900), ஆத்திகுடி வெண்பா மற்றும் சிசேத்திர விளக்கம் (1901), உரிச்சொனிகண்டு, பழமொழி விளக்கம், திருவாதவூரர் புராணம் (1902) ஆகியனவும் இத்தகைய பண்பைக் கொண்டது.

தொழினுட்பத் துணையுடன் எண்ணிமப்படுத்தும் பண்பு

ஈழத்தமிழர் இலக்கியங்களை எண்ணிமப்படுத்தும் பணியில் நூலக நிறுவனத்தின் பணி அளப்பரியது. இதனால் உருவாக்கப்பட்ட எண்ணிம நூலகமானது நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், சிறுபிரசுரங்கள் உட்பட்ட 12,000க்கும் மேற்பட்ட ஆக்கங்களை முழுமையாக எண்ணிமப்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

மூலவகை ஆவணப்படுத்தலானது பொருட்துறைசார்ந்த புலமையில் முழுக்க முழுக்க தங்கியிருக்கும் அதேசமயம் கருவிசார் ஆவணவாக்கப் பணி என்பது பொருட்துறை சார்ந்த புலமை, ஆவணப்படுத்தலுக்கான நூலகவியல் அறிவு ஆகிய இரண்டையும் வேண்டிநிற்பதொன்று. ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆவணவாக்கப் பணியானது தனிநபர்களின் ஆர்வத்தின் அடிப்படையிலேயே கட்டியெழுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மேற்குறித்த ஆய்வு வெளிக்காட்டி நிற்பதுடன் ஆவணப்படுத்தலின்

பலதரப்பட்ட பண்புகளிலும் ஆக்கபூர்வமான பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் இந்த ஆய்வு சுட்டி நிற்கிறது.

உசாத்துணைகள்

1. Harrod, Leonard Montague. Harrod's librarians' glossary of terms used in librarianship, documentation and the book crafts and reference book. 6th ed. London: Dover.pp254.
2. Ranganathan,S.R(1974). Physical bibliography for librarians. 2nd ed. Bombay: Asia publishing house.. p21.
3. Reitz, Joan.M. (2006). Online Dictionary for Library and Information Science. <http://www.abc-clio.com/ODLIS/odlis.b.aspx>, <http://www.abc-clio.com/%20ODLIS/%20odlis%20b.aspx>.
4. Selvarajah,S.J (1988). Batticaloania: a bibliography of Batticaloa. Batticaloa: Municipal Council. 81p
5. Simon Casie Chitty (1949). The Tamil Plutarch. Colombo: General publishers.135p
6. Thani Nayagam, Xavier S.(1966). A Reference guide to Tamil Studies: books. Kuala Lumpur: University of Malaya Press.122p.
7. Vali North Cultural society (2008). Yarlpanap pettakam kankardchi-01 (The Exhibition on Treasure House of Jaffna-01) Yarl Thinakkural. 14th.Oct.2008. p3.
8. அப்புத்துரை. சி(1985). காங்கேசன் கல்வி வட்டாரத்தில் எழுந்த நூல்கள். காங்கேசன் கல்விமலர். காங்கேசன்துறை: காங்கேசன்துறை கல்வியை ஆதிபரிகள் சங்கம். பக் 209-223.
9. கணேசையர். சி(1939). ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புவலர் சரிதம். சென்னை தமிழ்மணி பதிப்பகம். 156ப.
10. கனகரத்தினம். இரா.. கனகரத்தினம். பி(1996). உலகத் தமிழர் ஆவணக் காப்பகம். கண்டி: ஆசிரியர். 26ப.
11. கோப்பாய் சிவம்(1980). கிரியா பத்திகள் தொடர்பான கையெழுத்துப் பிரதிகளின் விளக்கப் பட்டியல். (வெளியிடப்படவில்லை).
12. சண்முகதாஸ். மனோமணி (2007). சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை. கொழும்பு: குமரன். ப20.
13. சதாசிவம்பிள்ளை.அ.(1886) பாவலர் சரித்திர தீபகம்.மாணியாய்: எர்ரோம்புள்ளி இயந்திரசாலை.
14. சந்திரகுமார். எம் (2009). பழைய வரலாறுகள் எதிர்கால ஆவணங்கள்: கணினிமூலம் நேர்காணல். யாழ்ப்பாணம். www.virakesari.lk.
15. நடராசா. எவ்.எக்ஸ்.சி(1970). ஈழநாட்டுத் தமிழ்நூல் வரலாறு. கொழும்பு: அரசு வெளியீடு
16. பூலோகசிகம், பொ (1970). தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள். யாழ்ப்பாணம்: கலைவாணி புத்தக நிலையம். 276ப.
17. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.கு(1970). குமாரசுவாமிப்புவலர் வரலாறு. சன்னாகம்: புலவரகம். ப.43

அழகு

சுனல் விழுந்த கூட்டுக்குள்
சுனலற்ற மனம் அழகு
மனதின் மூலை முடுக்கெல்லாம்
மனிதம் என்றொரு குணம் அழகு.

வற்றிச் சுருங்கிய தேகமதில் - மனதை
வெற்றி கொள்ளும் தீரம் அழகு
அனுபவமற்ற அறிவுதனை - என்றும்
அலட்சியப்படுத்தும் வீரம் அழகு.

நெடுத்து மெலிந்த கரங்களுக்கு
கொடுத்து உண்ணும் அறம் அழகு.
ஆதரவற்றுத் திரிபவரை - என்றும்
அணைத்துக் காக்கும் திறம் அழகு.

வளைந்து நெளிந்த கால்களுக்கு
வாழ்த்துடிக்கும் வேகம் அழகு.
சீராய் என்றும் நாம் வாழ - எம்மை
நேராய் நடத்தும் தாகம் அழகு.

கோழி முட்டைக் கண்களுக்குள்
ஆழி போல் பெருகும் ஈரம் அழகு.
குழந்து வருத்தும் கொடுமைகளை
ஆழ்ந்து நோக்கும் போதம் அழகு.

உருவில் பெருத்த உதடுகளுக்கு
உண்மையே பேசும் உரம் அழகு.
அடுத்துக் கெடுக்கும் வஞ்சகரை
என்றும் தடுத்துப் பேசும் தரம் அழகு.

அழகு அழகு அத்தனையும் அழகு
அவளைக் கவர்ந்திடும் ஆணழகு அது

எய்யடி வந்தது?

பெண்ணுக்கு விடுதலை
பெரும்படிப்பால் தான் என்றபோது
பெருமையுடன் பட்டங்களை
எண்ணத் தொடங்கினேன்

பெண்மைக்குள் பொதிந்திருக்கும் பேராற்றல்களை
பெரும் பெரும் புத்தகங்களின் சொல்லாட்சிக்குள் தேடினேன்

கீழுழைப்பைக் கற்றுக்கொடுத்த
முதலாளியத்தின் சுரண்டல்களை
பெண்விடுதலை என முழக்கமிட்டோர் கூட்டத்தில்
முண்டியடித்து முன்னணியில் வந்தேன்

அரசியலில் அதிசயம் படைத்தோருக்கும்
அதிசயமாய் அரசியலில் நுழைந்தோருக்கும்
பேதம் புரியாது அத்தனை பேரையும்
பெருமைமிகு பெண்மணிகள் பட்டியலில்
தேடித் தேடிச் சேர்த்தேன்

ரஷ்ய மண்ணில் ஒரு கொலன்றோயை
காலனித்துவ சாம்ராஜ்யத்தின் இரும்புப் பெண்மணியை
இஸ்ரவேல் பெற்ற கோல்டா மேயரை
இந்திய மண்ணில் நேருவின் புதல்வியை
இந்த மண் பெற்ற உலகின் முதற் பெண் பிரதமரை
தேடித் தேடிப் படித்தபோது
கிடைக்காத நிறைவும் பெருமையும் இவளிடம் மட்டும் எப்படி வந்தது?

ஏழ்மையுடன் எதிர்நீச்சல் போடும்
எழுத்தறிவின்மையை சமாளிக்கும்
எவரதும் ஆதரவற்றதன்மையை சகித்துக் கொள்ளும்
“கைநீட்டுதல்” கௌரவக் குறைவு என்று
தனது காலில் நிமிர்ந்து நிற்கும் இத்துணிவை
கைக்கெட்டிய தூரத்தில் தரிசித்ததனாலா?

வதையின் விதை

“அப்போது தான் ஆரம்பித்திருந்த அழகிய மழைக்காலம் ஒன்றின் மாலை நேரம் அது. பிள்ளைப்பருவ விளையாட்டை இன்னும் மறவாதது போல் செம்மண் புழி குளித்து நின்ற இயற்கைப் பெண்ணை நன்கு குளிப்பாட்டி விட்டிருந்தாள் மழையன்னை. வசந்தத்தின் வாயிலில் நுழையக் காத்திருக்கும் தன் செல்லப் பெண்ணின் மேனி எங்கும் முத்தங்களால் மினுமினுப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தாள் சூரியத் தகப்பன். அந்த ஊருக்கென்றே பிரத்தியேகமாகப் போட்டிருந்த செம் மண் வீதியும் வரம்புகள் உய்ந்த பச்சை வயல்களும் சிவப்புக் கரையுடன் கூடிய கட்டம் போட்ட பாவாடையை அவள் அணிந்திருப்பது போன்ற பிரமையை ஏற்படுத்தியது. ஊரின் இரு கண்களாக இருந்த அந்த இரு குளங்களின் அணைக் கட்டில் செழித்து வளர்ந்திருந்த பசிய புற்கள் மை தீட்டிய விழிகளின் கீழ் மடல்களை நினைப்பூட்டியது. கொல்லையில் இருந்த படி சின்னையா அப்பு சுருட்டு குடிப்பது போல் பச்சைப் பசேலென்ற அந்த பெரிய வயற் காட்டில் தனித்து நின்ற அச்சிறு குடிலில் இருந்து அடுப்புப் புகை வெளிக்கிளம்பியது.”

“என்ன அற்புதமான ஒரு கற்பனை. வன்னி வாசி எனக்கே உதிக் காத இந்தக் கற்பனை அச்சிறு பெண்ணுக்குள் எப்படி முளைவிட்டது.” படிக்க உபயோகிக்கும் மேசையை ஒட்டிய சுவரில் பக்குவமாய் ஒட்டப்பட்டிருந்த அந்த எழுத்துக்களை எத்தனை தடவை படித்தாலும் பிரமிப்பு அடங்காது சாரதா ரீச்சருக்கு..

இயற்கைக் காட்சி பற்றி எழுதித் தாங்கோ என்று நச்சரித்த தன் மகளுக்கு பரிதினி எழுதிக் கொடுத்த இந்த வரிகள் சாரதா ரீச்சரின் மனதுக்குள் ஆழப் புகுந்து இப்போது அவளின் படிப்பு மேசை இருந்த சுவரில் நிரந்தர இடத்தை பிடித்திருந்தது. ரீச்சரின் மகளது அன்புக்குரிய அக்காவாக அந்த வீட்டுக்கு பழக்கப்பட்ட பரிதினியை மறக்கமுடியாத அளவு தவிக்கும் நிலைக்கு

சாரதா ரீச்சர் வந்து நாட்கள் பலவாகிவிட்டன. எப்போதும் எதையோ தேடுவது போல் தோற்ற மளிக்கும் அந்த விழிகளும், உதடு குவித்து வெளிவிடும் அந்த புன்னகையும் உயிர் கொடுத்த மண்ணை நோக்கிக்கக்கூடாது என்பது போல் மென்மையாக ஆனால் அவதானமாக மிதித்துச் செல்லும் அந்த பாதங்களும், அவளை சராசரிப் பெண்ணில் இருந்து சற்று வித்தியாசப்படுத்துவது போல் இருக்கும் சாரதா ரீச்சருக்கு.

“பரிதினியை உடனே பார்க்க வேண்டும்.- இரண்டு வாரங்கள்-. அப்பப்பா- இருபது வருடங்கள் கடந்தது மாதிரி..

***

“எந்தக் குறுக்கால போனது இந்த எரிய வேலையைச் செய்துதோ..? நாரி முறிய நான் போட்ட கதியால் இண்டைக்கு ஏன் இப்பிடி அலங்கோலமா விழுந்து கிடக்கு ஐயோ! பிள்ளையாரப்பா! உனக்கு பிச்சிப் பூவிலை அருச்சனை செய்யவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட ஐயரிட்டை, எங்கட வீட்டில் நிறைய இருக்கு நான் கொண்டு வரறன் என்று எடுப்பாய்ச் சொல்லிபோட்டு வந்திட்டன். இப்ப என்ன செய்யிறது. போட்டுது.. எல்லாத்திலயும் மண் விழுந்து போட்டுது. எடி மேனை உதைப் பாத்துக் கொண்டிருக்க எப்பிடி உனக்கு மனம் வந்தது..?” ஆத்திரம் தாங்காமல் கத்தினாள் அம்மா.

“என்ன மேனை காலங்காத்தாலை இப்படிக்கத்துறாய்” என்று கேட்ட சிவம் அக்காவிடம் தன்

புராணத்தைத் தொடங்கினாள் அம்மா.

“வளவு முழுக்க இருக்கிற இந்த பூக்கண்டுகளைப் பார்த்து சனங்களுக்கு ஒரே பொறாமை எண்டு ஒரு காலத்திலை எனக்கு பெருமையாத் தான் இருந்தது. இப்ப என்னெண்டால் என்றை தலையிலை எல்லாம் பொறிஞ்சு போய் நிக்குது. குனிஞ்சு ஒரு தும்பு எடுக்கிறாளில்லை.. எங்களை இருக்க நிக்க விடாமல் தேடித் தேடி நட்டதை விட்டிட்டுப் போறனே எண்ட சுவலையிலை வன்னியிலை இருந்து வறவன் போறவனுக்கெல்லாம் என்றை பூக்கண்டு... என்றை பூக்கண்டு... எண்டு கொஞ்சக்காலம் புலம்பிக் கொண்டிருந்தவன்.. பிறகு காட்டுக் குணம் வந்திட்டுது போல. இப்ப ஒண்டிலையும் அக்கறை இல்லை. இல்லாட்டி கண்ணுக்கு முன்னாலை எல்லாம் தாறுமாறா பட்டுக் கொண்டு போக மரக்கட்டை மாதிரி பாத்துக் கொண்டிருப்பனே”. சொல்லிச் சொல்லிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள் அம்மா.

***

ஒவ்வொரு நாளும் அந்தச் சிறு மண்வீட்டைக் கடந்து போகும் போதும் வரும் போதும் சாரதா ரீச்சரின் மனம் பரிதினியின் நினைவுகளால் நிரம்பியிருக்கும். மல்லாவியை விட்டு தங்கட ஊருக்குப் போன அன்று அவள் பட்ட பாட்டைப் பார்க்க வேண்டுமே... நூறு தரமாவது வீட்டைச் சுற்றியிருப்பாள். படலை வாசலில் நின்று அழகு பார்த்தாள். நேராய்... பக்கவாட்டாய்.. மூலைப்பக்கமாய்.. “எத்தனை தடவை பார்த்தாலும் பொச்சம் தீராது ரீச்சர்” என்று ஒரு முறை அவள் சொன்னது நினைவில் வந்தது.

முன் பக்க வளவை நிறைத்திருக்கும் பெரிய இரு வேம்புகள், வலப்பக்க பின் மூலையில் ஒரு பலா, இடது பக்கமாய் ஒரு பெரிய புளி என்று வீட்டுச் சொந்தக் காரருக்கே கிடைக்காத நிழலும் குளிர்ச்சியும் அந்த வீட்டுக்கு இருந்ததை ரீச்சரும் உணர்ந்திருந்தாள். என் வீடு என்ற தலைப்பில்; மகள் வித்தியாவுக்கு அவள் எழுதிக் கொடுத்தது நினைவில் பசுமையாய் வந்தது.

“எட்டு பெரிய அறைகளையும் இரண்டு பெரிய

விறாந்தைகளையும் கொண்ட அந்த பிரமாண்டமான வீட்டுக்குள் கிடைக்காத அந்த சுகத்தை 20 அடி நீளமே உள்ள இந்த சிறு வீடு எனக்கு தருகிறது. சாத்திர விதிமுறைக்கு பொருந்தாதது தான். ஆனாலும் முன் விறாந்தையில் இருப்பவருக்கு தெரியாமல் அறைக்குள் போய்வர, உடுப்பு மாற்ற வசதியாக, மாத சுகயீனம் வந்தால் அம்மாவின் கெடுபிடிகளுக்கு அகப்படாமல் அந்த சிறு பத்தியில் ஒதுங்கிப் படுக்க, ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் அவள் கடவுளாக மதிக்கும் அந்த சூரியதேவன் தானே வந்து தட்டி எழுப்பக் கூடிய வகையில் கிழக்கு முகமாக காயாத் தடிகளினால் சட்டமிடப்பட்ட முன்விறாந்தையில் படுக்க... என்று எனக்கு பிடித்தமான இந்த வீட்டை இழப்பது என்னையே இழப்பது போன்றது.

“ரேடியோ சுற்றிக் கேட்பதற்கென தெற்கு சுவரோரமாய் ஒரு பழைய சைக்கிள், இருக்கையாய் பாவிப்பதற்கென பலகை, பலகைக்கு பக்கத்தில் ஒரு புத்தக இறாக்கை, ஒரேயொரு கதிரை அதில் வைத்து எழுதுவதற்கு ஒரு பலகை... எதுவுமே எங்களுக்கு சொந்தமில்லைத் தான். ஆனால் சொந்தமற்ற அவற்றுக்குள் நிறைய சொந்தங்கள் புதிதாக உருவாகி விட்டிருந்தன. போகும் போது அவரவர்களிடம் அவை போய்ச் சேர்ந்து விடும்.”

இவளது எழுத்துக்களின் லயிப்பால் ஒரு தடவை அவள் பரிதினியிடம் பிள்ளை உமக்குள் இருக்கிற ஆற்றல்களை நீர் பயன்படுத்த வேண்டும். கதை எழுதினீரெண்டால் நான் பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்வன் என்று கேட்டபோது ரீசர் எனக்கு துண்டு துண்டாத் தான் எதையும் எழுத வருமே தவிர சம்பவங்களைக் கோர்க்க வராது என்று சிரித்துக் கொண்டே அவள் சொன்னது இன்றும் பசுமையாய் காதில் ஒலித்தது.

“இவளிடம் இருக்கும் கற்பனையும் உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லும் இந்த நேர்மையும், எதையும் ஆழ்ந்து அவதானிக்கும் விதமும் சரியான முறையில் வழிகாட்டப்பட்டால் இன்று இவள் எங்கேயோ

போயிருப்பாள். நாளைக்கு லீவு விடுகினம். போய் இரண்டு நாள் என்றாலும் அவளுடன் தங்க வேண்டும் பெத்த பிள்ளையிடம் கூட இப்படி இருப்பனோ தெரியேல்லை..

***

“மேனை உனக்கு கொஞ்சமெண்டாலும் அறிவு நினைவு இருக்க வேணும்.. வீடு முழக்க ஒழுக்கு. ஏதாவது ஒழுக்கு எண்டே கண்டுபிடிக்கேலாமல் நான் அந்தரிச்சக் கொண்டு இருக்கிறன் நீ என்னடா வென்றால் வேதக்கார வீடுகள் மாதிரி வலு சிம்பிளா செருப்போட திரியிறாய்/ இம்மை வறுமை தெரியாமல் இப்பிடி புத்தகம் படிச்சக் கொண்டிருக்க என்னெண்டு மனம் வருகுது. பொங்கல் வரப்போகுது. இந்த ஒழுக்கோட அல்லாடுறது எப்பிடி... வளவு கூட்டித் துப்பரவாக்குறது எப்பிடி...”

வீட்டுக்கு கம்பீரத்தைக் கொடுக்கவென அந்தக் காலத்தில் ஆயிரமாயிரமாய்ச் செலவழித்து முன் புறமும் வலப்புறமும் உள்ள முகப்புப் பகுதியில் எழுப்பின சீமெந்து பிளாட்டின் மேல் இத்தனை வருடகால இடப்பெயர்வில் கவனிக்க ஆட்களின்றி குவிந்த வேப்பங்கஞ்சல்களும் மழைநீரும் தேங்கி ஊறினதால் பிளாட்டின் கம்பிகள் பொருமியதோ, அதனால் பெய்யும் மழை எல்லாம் அப்படியே சுவரை ஈரமாக்கி சுவரோரமாக வழிந்து தரையை ஈரமாக்குவதோ.. இதை திருத்துவதென்றால் இலட்சக்கணக்கில் முடியும் என்று மேசன்காரன் சொன்னதோ அம்மா அறிய வாய்ப்பில்லை.

“கொப்பர் உனக்கெண்டு பார்த்து பார்த்து கட்டின வீடெல்லே இது. கொஞ்சமெண்டாலும் அக்கறை இருக்கவேணும். இலட்சக் கணக்கில் செலவழிச்சக் கட்டிப்போட்டு இப்ப ஒலை வீட்டைவிடக் கேவலமா இருக்கு. மேசன்காரனை ஒருக்காக் கூட்டி வந்து காட்டுங்கோ எண்டு தெரிஞ்சவை போனவை எல்லாரையும் கேட்டு அலுத்துப் போச்சு.”

***

இந்தப் பிள்ளைக்கு என்ன நடந்திருக்கும்..

ஊரிலேயே பெரிய வீடு. இயற்கை மீதான அவள் நேசிப்பின் இலக்கணமாய் முன்புறமும் இடதுபுறமும் பெரிய பூந்தோட்டம். பிறகென்ன நடந்தது. சிறு உணர்வையும் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தத் தெரிந்த அந்த கண்களுக்குள் இந்த மரத்தனம் எப்பிடி நுழைந்திருக்கும். இவளது கவலைக்கு காரணத்தை எப்பிட்யும் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்.

“இஞ்சரப்பா பரிதினியிட்ட போனனான். கண் கொண்டு பார்க்கேலாமல் கிடக்கு. மெலிமெலியென்று மெலிஞ்ச முழியும் வெளியில தள்ளி சாவாரில் ஒன்றாய் திரியுதப்பா பெட்டை.”

“தாய் மனிசி என்னவாம்”

நான் அண்டைக்கு போகேக்கை தாயும் மேளும் என்னவோ அமளிப்பட்டவை. நான் கொஞ்சநேரம் வெளியில நிண்டு காது குடுத்தனான். மனிசி தாறு மாறாய் ஏசுது. பக்கத்து வீடு ஆடு வளவுக்கை நிண்டு பூமரமெல்லாம் தின்ன இவள் பார்த்துக் கொண்டு பேசாமல் இருக்கிறாளாம். இடம் பெயர முதல் வளவுப் பூக்கண்டு முழக்க இவள் தேடித் தேடி வைச்சது தானாம். இப்ப ஒண்டையும் திரும்பிப் பார்க்கிறாளில்லையாம். வன்னியில இருந்து வந்த நாள் தொடக்கம் இப்பிடித் தான் இருக்கிறாளாம். ஒருத்தருக்கும் ஒண்டும் தெரியு தில்லை. உங்களுக்கு தெரியும் தானே அவளிட்டை இருந்து எதையும் அறியேலாது எண்டு.

“மூக்கும் முழியுமாய் இருக்கிறான். எங்கையன் மனசைக்குடுத்திட்டாளோ”

“என்னெண்டு தெரியேல்லையப்பா. லீவு முடிஞ்ச போறதுக்கிடையில் ஏதாவது செய்யவேணும்.”

“அருமையான பெட்டை. அக்காவின்ரை பெடியனுக்கு கேட்டுப்பார்ப்பம் எண்டு நினைச்சன், நீ சொல்லுறதைப் பார்த்தால்”

“சும்மா விசர்க்கதை கதையாமல் அவளை முதல்ல நிமிர்த்துறதுக்கு வழி சொல்லுங்கோ.”

“நினைக்கிறதை கிறுக்கிற பழக்கம் அவளுக்கு இருக்கெண்டு முந்தி ஒருக்கால் சொன்னீரெல்லே.. இரண்டு நாளைக்கு அங்கை நிண்டு மேசையைக்

கிளறிப்பாரும்.. காதல் பிரச்சனையாத் தான் இருக்கும். இந்த வயசில வேறென்ன இருக்கு கவலைப்பட...”

***

“கடவுளே என்றை பிள்ளைக்கு ஒண்டும் நடக்கக் கூடாது. கறண்டகம் மாதிரி என்ன வடிவா இருந்தவள் இப்பிடி இளைச்சப் போட்டாளே. தேப்பன்ரை வினை கொஞ்சம் இருக்குத் தான். வாய் விட்டு எதையாவது சொன்னால் தானே பரிகாரம் தேடலாம். காத்துக் கறுப்புப் பட்டிருக்கும் என்று ஐயரிட்டை நூல் வாங்கிக் கட்டியும் ஒண்டும் நடக்கேல்லை. உடம்பில எந்த வருத்தமும் இல்லை என்று டாக்டருத்தர் சொல்லிப் போட்டார். அண்டைக்கு கோவிலிலை வைச்ச அந்த அம்பிகம் என்னமாய் பிடுங்கி எடுத்தாள். என்றை பிள்ளை உயிர் போனாலும் அப்பிடிப் போகாது என்று கிழி கிழி என்று கிழிச்சப் போட்டு வந்து அண்டு முழக்க ஒரு வாய் தண்ணி குடிக்காமல் இருந்ததனான்.. என்னில வஞ்சம் தீர்க்கிற மாதிரியெல்லே திரியறான். என்றை மனதறிய நான் ஒரு பிழையும் விடேல்லையே. கோழி மிதிச்ச குஞ்சு சாகுமே. மல்லாவியல நிண்டு வர மாட்டன் என்று அடம்பிடிச்சவளை வலுக்கட்டாய மாக இழுத்துக் கொண்டு வந்த பிழையைத் தவிர வேறே எந்தப் பிழையும் நான் செய்யேல்லை. முன்னம் முன்னம் வந்தது. பிள்ளையாரே அவளுக்கொண்டென்றால் என்னை உயிரோடை பார்க்க மாட்டாய். அவள் அம்பிகம் சொன்னதில உண்மை இருக்குமோ”

***

“அம்மா உங்கட பிள்ளை பழைய மாதிரி வர என்னவெண்டாலும் செய்வீங்களே...” அம்மாவைக் கேட்ட சாரதா ரீச்சரிடம் “என்ன ரீச்சர் இப்பிடிக்கேட்டீட்டிங்கள். என்றை பிள்ளையைவிட எனக்கு வேறேதன் முக்கியமாய் இருக்குமே., உங்களைக் கண்ட பிறகு தான் கொஞ்சம் உயிர் வந்த மாதிரி திரியிறான் உங்களுக்குத் தான் ரீச்சர் அவளின்ரை மனசுக்கை இருக்கிறதைக் கண்டு பிடிக்கேலும்.. என்றை பிள்ளையை எப்பிடியாவது முந்தி இருந்த மாதிரி ஆக்கி

விடுங்கோ” என்று தவிப்பு நிறைந்த குரலில் சொன்ன அம்மாவிடம் “அப்ப மல்லாவி போறதுக்கு ரெடியா இருங்கோ” என்று சிரித்தபடி சொன்ன சாரதா ரீச்சர் பரிதினியை பார்க்க அவளின் அறைக்குள் நுழைந்தார்.

“பரிதினி நாளைக்கு வெளிக்கிடுவம் என்று நினைக்கிறன்”

“ஏன் ரீச்சர் பள்ளிக்கூடம் துவங்க இன்னும் ஒரு கிழமை இருக்கெல்லே. இன்னும் இரண்டுமூன்று நாள் தங்கிப்போட்டுப் போங்கோவன்”

“இல்லைப் பிள்ளை இரண்டு நாள் என்று வந்து இஞ்சை இப்ப உம்மோடை இரண்டு கிழமையெல்லே தங்கிப்போட்டன். அதுசரி. உம்மை நான் மல்லாவிக்கு கூட்டிக்கொண்டு போறதா உத்தேசம்.. உமக்கு ஏதேனும் ஆட்சேபனை இருக்கோ என்று அறியத் தான் இப்ப வந்தனான். அவளின் கண்களுக்குள் பழைய ஒளி ஊடுருவியதை அவதானித்தவாறே பேச்சைத் தொடர்ந்த சாரதா ரீச்சர்” “எங்கட பள்ளிக்கூடத்தில தமிழ் ரீச்சர் ஒரு வருட விடுமுறையில போறா.. நீர் கொஞ்ச நாளைக்கு அங்க வந்து படிப்பியும் நான் எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தியிட்டன். என்ன சம்மதம் தானே..”

“அம்மா இல்லாமல் என்னால எங்கையும் இருக்கேலாது ரீச்சர்”, தயங்கித் தயங்கி அவளிடமிருந்து வந்தது வார்த்தைகள்.

“அவவையும் கூட்டிக்கொண்டு போறது.”

“அவ வரமாட்டா ரீச்சர்”

அது நானெல்லோ அவவைக் கூட்டிக் கொண்டு வாறது. நீங்கள் முந்தி இருந்த வீடு இப்பவும் அப்பிடியே இருக்கு. அங்கையே தங்கலாம்.. பரிதினிக்குள் பழைய பரிதினியைக் கண்ட புழுகம் ரீச்சருக்குள்.

***

கண்கள் தாரை தாரையாக நீரை உகுக்க ரீச்சர் கொடுத்த பரிதினியின் எழுத்துக்களை படிக்கத் தொடங்கினாள் அம்மா

“படுங்கோ.. நல்லாப் படுங்கோ.. பிச்சிப் பூ கேட்குது உங்களுக்கு. மல்லாவி வீட்டில், தானா

முளைச்ச அந்த முல்லைக் கொடிக்கு ஒரு தடி நட்டு விடுங்கோ என்று எத்தனை நாள் சொல்லியிருப்பன். கால் முறிஞ்சு கிடக்காட்டில் உங்களைக் கெஞ்சி யிருப்பனே. நட்டவைக்கு தெரியும் தானே படரவிட நீ பேசாமல் கிட என்று எவ்வளவு விட்டேத்தியா போனவீங்கள். என்ற கண்ணுக்கு முன்னாலேயே பக்கத்து வீடு ஆடு நித்திய கல்யாணி மரத்தை கடிச்சத் தின்ன பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருந்தனீங் களெல்லே. கலையுங்கோ கலையுங்கோ என்று கத்தினதுக்கு இந்த நாத்தல் மண்ணுக்கு உது பூக்கும் என்று கனவு காணுறியே என்று எவ்வளவு இலேசா சொன்னியன். பாருங்கோ உங்கட கண்ணுக்கு முன்னாலேயே இந்தப் பூமரம் எல்லாம் அழியப்போகுது. இருந்து பாருங்கோ.. அப்ப தான் என்றை மனம் ஆறும்.”

“வேணும் நல்லா வேணும். கடவுள் தந்த தண்டனை இது. வயலூர்ப்பிள்ளையாரிட்டை வரம் வேண்ட மட்டும் தானே பறந்து பறந்து திரியுறவீங்கள். அந்த வீட்டில கொஞ்சமாவது கவனம் எடுத்தனீங்களே. பிறத்தியார் வளவில போட்ட இந்த வீட்டில இந்தளவு வாரப்பாடு இருக்கக் கூடாது என்று செவ்வாய் வெள்ளி சாம்பிராணி காட்டக் கூட மனம் வாறேல்லை உங்களுக்கு. ஊருக்குப் போய்த் தான் பொங்குறது என்று அந்த ஏழு வருஷமும் பொங்கலே இல்ல அந்த வீட்டில”. வீடு ஒழுக்கு என்று பக்கத்து வீட்டு அண்ணையிட்ட வேண்டின தரப்பானைக் கூட போடாமல் ஒழுக்கு இல்லாத இடமாப் பார்த்து ஒதுங்கி ஒதுங்கி படுத்தனீங்கள். சங்கக் கடையிலை பொலித்தீன் வேண்டிக் கொண்டு வந்து தட்டத் தனியனாய் ஒழுக்குக்கு நான் செருக சொந்த வீட்டில கூட மனிசர் இப்பிடி அக்கறைப்படமாட்டுதுகள் இது என்னடா வெண்டால் விசர்க்கோலங்கொண்டு அலையுது. என்று புறுபுறுத்தபடி பக்கத்து வீட்டு மனிசியோடை ஊர்ப் புதினம் அளந்தனீங்களெல்லே. இடம் பெயர்ந்து ஒண்ட இடமில்லாமல் தவிச்ச எங்களை ஏழு வருஷம் வாழ வைத்த அந்த வீட்டில இல்லாத அக்கறை இஞ்ச மட்டும் ஏன் வரவேணும்.”

“நான் இப்பிடி நடக்கிறது பிழையெண்டு எனக்கு வடிவாத் தெரியுது. ஆனாலும் இவ இப்பிடி ஓடித்திரிய ஆவேசமாக்கிடக்கு. ஏதோ தான் தான் திறம் எண்ட மாதிரியும் மற்றவை இழக்கம் எண்ட மாதிரியும் நினைப்பு. அந்தரிச்சுப்போய் நிற்கும் போது எவ்வளவு இதமாக கதைச்சு தங்கட வளவுக்கை கொட்டில் போட இடங் கொடுத்த அவையைப்பற்றி இவ்வளவு மட்டமா கதைக்கேக்கை உண்மையில் அவ என்ரை அம்மாவோ எண்டும் சந்தேகம் வருதுது. “இந்த அவிச்சலுக்குள்ள என்னெண்டுதான் காலம் போகுதோ எண்ட புறுபுறுப்பை மழைக்காலத்தில் முழங்கால் புதையிற சேற்றில என்னெண்டு தான் இதுகள் சீவிக்குதுகளோ எண்டு மாத்திப் போடுவாள். வீட்டு வளவுக்கை உண்டாக்கின சுத்தரி, பயித்தை, மிளகாய் எண்டு வீட்டுக்கார அண்ணை குடுக்கிற எல்லாத்தையும் வாங்கிச் சமைத்துக் கொண்டே எடி உனக்கு ஒரு புதினம் தெரியுமே.. உந்தப் புளியும், வயலுக்கை வாற நெல்லும், செத்தலும் போக உப்பும்கருவாடும் மட்டும் கொஞ்சம் சாசு கொடுத்து வாங்கினால் மழைக்காலம் முழக்க வயித்துப்பாட்டுக்கு போதும் எண்டு உந்த கிழவி சொல்லுது. என்று நொடிக்கும் போது அம்மா எண்டும் பாராமல் மூஞ்சியில இரண்டு அறைவிட்டா என்ன எண்டு மனம் ஆங்காரம் கொள்ளுது. இவள் மாற மாட்டாளோ”

“என்னெண்டாலும் என்ரை அம்மா. அவளைக் கவலைப் படுத்தாமல் பார்க்க வேணும். எனக்கு எங்கிருந்து இந்தப் பழி தீர்க்கிற புத்தி வந்துதோ தெரியேல்லை. தேப்பன் மாதிரி எல்லாத்தையும் மனசுக்கை வைத்து புழங்குற சாதி எண்டு அம்மா திட்டிறுது சரிதான். சரியோ பிழையோ எல்லாத்தையும் உடனுக்குடன் கக்கிவிடுவாள். என்னைப்போல் சாதிக்க மாட்டாள் என்றாவில் என்னைவிட அம்மா மேல்தான்.”

***

போனவுடன் அந்த முல்லைக் கொடிக்கு ஒரு தடி நட வேணும் என்று நினைத்த படி பள்ளிக்கூடம் விட்டு வீட்டுக்கு வந்த பரிதினியை தன் பாரம் எல்லாவற்றையும் புதிய தடியொன்றில் ஒப்படைத்துவிட்டு நின்ற அந்த முல்லைக் கொடி வரவேற்றது.

இதென்ன உலக மகா அதிசயம் என்ற படி தாயை ஏறிட்டு நோக்கிய மகளின் விழிகளை சந்திக்கும் திராணி, தான் அறியாமல் விட்ட பிழைகளுக்காக பகல் முழக்க அழுதழுது வீங்கிய அந்த தாயின் விழிகளுக்கு இருக்கவில்லை.

அழைப்பு மடல்?

உங்கள் அப்பாவின் புகுந்த ஊர் அதிசயங்களை அவர்கள் சொத்தெனக் கொள்ளும் பாரம்பரியங்களை அருங்காட்சியகங்களில்; கண்டு விழிமலர்த்தி ஆச்சரியப்படும் உங்கள் விம்பங்களை முகநூலில் காண்கிறேன்.

நாளுக்கு நாலு தரமாவது வெத்திலை போடாவிட்டால் “பொச்சம்” தீராத தன் அம்மாவின் இடுப்புச் சீலைக்குள் எப்போதும் இருந்ததாம் என்று என் மாமா பத்திரமாய் தந்த உங்கள் கொள்ளுப் பாட்டியின் வெத்திலைப் பணிக்கமும் வெத்திலைச் செல்லமும்

பக்கத்து வீட்டு மணிக் குஞ்சியிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடி அப்பிக் கொண்டு வந்த அந்தப் பித்தளைப் பாக்குரலும்;

சித்தி வீட்டு கோடிக் கிளுவையில் அனாதரவாகத் தொங்கி “மம்மல்” பொழுதொன்றில் யாருமறியாது என் வசமாகிய உங்கள்; பூட்டியின் தூக்குவாளியும்

அயலட்டைக்கு பால் அளக்கவென உங்கள் பூட்டன் வைத்திருந்த அரையடி உயர் மூக்குப் பேணியும்

பாரம்பரியங்களை பத்திரப்படுத்தும் நோக்கில் எங்களுர் பழைய பாத்திரக்கடையில் பேரம் பேசி பாதி விலையில் அமுக்கிய பழங்கால தூண்டாமணி விளக்கும் பேரம் பேசும் திராணியற்று ஆமர் வீதிச் சந்தியில் அறாவிலையில் வாங்கிய அலங்கார வெத்திலைத் தட்டமும்

எங்களுர் கோவில் திருவிழாவுக்கென வருடம் தோறும் வருகை தந்து சரஸ்வதி ரீச்சர் வீட்டில் சிரம பரிகாரம் செய்யும் யானை உண்ட விளாங்களியில் அற்புதமாய் என் சித்தப்பன் செய்து ஆசையுடன் உங்கள் அப்பன் உருட்டி விளையாடிய பம்பரமும்

அநாகரிகம் என்று நினைத்து “பழையகோட்” காரணுக்கு “அடிமாட்டு” விலையில் தள்ள எண்ணி உங்கள் அம்மா கோடியில் தூக்கிப் போட்ட பித்தளைக்குடமும் குத்துவிளக்கும் அறியண்டம் என்று ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்ட நானும்

பத்திரமாகத்தான் இருக்கின்றோம்; அநாதரவான இந்த வீட்டின் அதிசயங்களாய் எப்போது வருகின்றீர்கள் இந்த அதிசயங்களைப் பார்ப்பதற்கு?

தமிழ்ச்சமூகமும் பெண்களும் அனுவாங்கமும் மற்றும் அவதானிப்புகள் வழியான சமூக நோக்கு

சமூகம்

மனித வாழ்வின் இன்றைய போக்கைத் தர்க்கரீதியில் விளங்கிக்கொள்ள விழைபவர்கள் அல்லது வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் தனிநபர் பிரச்சினைகளுக்கோ அல்லது சமூகப்பிரச்சனைகளுக்கோ அறிவியல்ரீதியில் தீர்வுகண்டு சமூக நலனுக்கு உழைக்க முனைபவர்கள் அனைவருக்குமே சமூகம் என்ற கருத்துநிலை தொடர்பான தெளிவான புரிதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். முரண்பாடுகள், பகைமைகள், போராட்டங்கள் பெரிதாக இல்லாமல், ஒட்டுமொத்த சமூகமுமே ஒரு குடும்பமாக இருந்த ஆதிகால சாதாரண சமூக அமைப்புக்கோ அல்லது ஆபிரிக்க, அமெரிக்க, தென் மற்றும் தென்கிழக்காசியப் பிரதேசங்களில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இன்றும் நிலைகொண்டிருக்கும் ஆதிகால சமூகங்களின் எச்சங்களான பழங்குடிச் சமூகங்களுக்கோ பொருந்தக் கூடிய “கூடிவாழும் மக்கள் குழு” என்ற சுருக்கமான வரைவிலக்கணமானது வரலாற்றுப் படிநிலை வளர்ச்சிகளின் ஒத்திசைவுகளையும் முரண்களையும் உள்வாங்கி, மாற்றங்கள், அழிவுகள் மற்றும் வளர்ச்சிகளை மாறிமாறிச் சந்தித்து சிக்கல் வாய்ந்த சமூகம் (Complex society) என அழைக்கப்படும் இன்றைய சமூக அமைப்பில் “தனித்துவ வாழ்விடம், இனம், மதம், நிறம், மொழி, பண்பாட்டு அம்சங்களில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அம்சங்களின் அடிப்படையில் தனித்துவமானதாக இருக்கும் அதேசமயம் தொழில்கள், சாதியமைப்பு போன்ற பல உட்பிளவுகளையும் கொண்டிருக்கின்ற, ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைத்து வாழுகின்ற ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழு” என பரந்து விரிந்த வரைவிலக்கணத்தைக் கொண்டதாக மாறியிருக்கிறது. எல்லைக்கோடு தெளிவாக இனங்காணப்படக்கூடிய எளிய சாதாரண நிலையிலிருந்து வேகத்தை நோக்கி வேகமாய் ஓடி வேகத்துக்குள் வேகமாய் கரைந்து எங்கே போகின்றோம் என்று நின்று நிதானிக்க வழியின்றி சிந்தைக்குள் நுழைபவற்றையெல்லாம் முன்பின் யோசியாது செயலுக்குட்படுத்தும் துரித மாற்றச் செல்நெறியில் மனித சமூகம் நிலைகொண்டிருக்கிறது.

சமூக அமைப்பும் பெண்களும்

இவ்வுலகில் நிலைகொண்டிருக்கும் அனைத்துச் சமூகங்களும் தேவைகளின் அடிப்படையில் மட்டுமல்ல மனித வேட்கைகளின் வழியாகவும் உருவானதொன்று.

இச்சமூக அமைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் தமக்கெனத் தனித்துவமான வரலாற்றை, பண்பாட்டை, தேசிய அடையாளத்தைக் கொண்டவை. பண்பாடு, கலாசாரம் போன்றவற்றில் வேறுபட்டவையாக இருப்பது போன்றே இச்சமூகங்களின் தேவைகள், அவை எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வழிவகைகள் என்பவையும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டவை. பழமைக்குள் நிற்பவர்கள், முற்றிலும் புதுமைக்குத் தாவியவர்கள், பழமையுமின்றி புதுமையுமின்றி இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் இருப்பவர்கள் என முரண்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தைக் கொண்டிருக்கும் தற்போதைய சமூக அமைப்பானது தந்தை வழிச் சமூக அமைப்பு (Patriarchal society) எனப்படுகிறது. பிறக்கின்ற குழந்தை தகப்பன் பெயரால் அறியப்படுவதும், குடும்பத்தின் சொத்துகளுக்கு தகப்பனே சொந்தக்காரனாய் இருப்பதும், குடும்ப, சமூக, நாட்டின் வளர்ச்சி தொடர்பான தீர்மானம் எடுத்தல், நடைமுறைப்படுத்தல் போன்றவற்றில் ஆணின் ஆதிக்கம் இருப்பதும் தந்தைவழிச் சமூக அமைப்பின் ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். மனிதனின் சிந்தனை, மொழி, நம்பிக்கைகள், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், சட்டங்கள், கட்டியமைக்கும் நிறுவன அமைப்புகள், கலை இலக்கிய வடிவங்கள், தொடர்பு சாதனங்கள் அனைத்திலும் இவ்வமைப்பு ஆழ்வேரோடி இருக்கின்றது.

உயிர்களின் உருவாக்கத்திற்கும் உறவுகளின் பிணைப்புக்கும் ஆதாரமாய் விளங்கும் பெண்கள் சமூகத்தின், இன்றைய பெரும் பிரயத்தனங்களில் ஒன்று ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பு வலிந்து பிணைத்திருக்கும் அனைத்து விலங்குகளின் விருந்தும் விடுவித்துக் கொள்ளப் போராடுதல்; மற்றையது அபிவிருத்தி நோக்கிய பாதையில் தனது பங்கைச் செலுத்துதல். இந்த இரண்டு பணிகளையும் சரிவர ஆற்றுவதற்கு பெண்ணுக்குத் தேவையானது தம்மைத்தாமே பிணைத்துக்கொண்டிருக்கும்; தளைகளிலிருந்து அறிவார்ந்த ரீதியில் விடுபடுதல். அபிவிருத்தியடையவிரும்பும் எந்தவொரு சமூகமும் அறிவுசார் ரீதியில் தம்மைத் தயார்படுத்தும் பெண்களிடமிருந்தே மேற்குறிப்பட்ட பிரயத்தனங்களை எதிர்பார்க்கும் வாய்ப்புண்டு.

சமூக நிறுவனங்கள்

சமூகத்தின் தோற்றப்பாடுகள், மரபுகள், முறைசார்ந்த கட்டமைப்புகள் என்பவற்றின் தொகுப்பே சமூக நிறுவனங்கள் ஆகும். சமூக அமைப்புகள் ஒவ்வொன்றும்; தனிநபர்களைவிட தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யுமுகமாகத் தனிநபர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட, ஒன்றுடனொன்று தங்கியிருக்கும் பல நிறுவனங்களதும் ஆதிக்கத்தில் உள்ளதொன்றாகும். தனிமனிதர் ஒவ்வொருவரும் பெற்றோராக, ஆசிரியராக, தொழிலாளியாக, தொழில் முயற்சியாளராக, சமூக சேவையாளராக என பலதரப்பட்ட வகையில் இந் நிறுவனங்களில் தமது பங்கை ஆற்றுகின்றனர். மனிதரின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவென மனிதரால் உருவாக்கப்பட்ட இந்நிறுவனங்கள் இன்று சமூக உறுப்பினர்கள் மீது தமது

விருப்பங்களை அமுல்படுத்துகின்ற ஒரு கருவியாக வளர்ந்தது மட்டுமன்றி, இவற்றில் சில தமது சமூகத்தின் பரப்பெல்லைக்கும் அப்பால் சென்று ஏனைய சமூகங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் அளவிற்கு பாரிய சக்திகளாகவும் உருவெடுத்திருக்கின்றன.

சமூக நிறுவனங்களின் ஆதார (Primary) நிறுவனங்களாகக் கருதப்படுபவை குடும்பம், கூட்டாளிக்குழு, சுற்றுப்புறச் சமுதாயம் என்ற மூன்றுமே. இவை சமூக உறுப்பினரிடையே முழுக்க முழுக்க நேரடித் தொடர்பைப் பேணுபவை. மனித குலத்தின் ஆரம்ப கட்டங்களிலேயே இந்த ஆதார நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெறத் தொடங்கிவிட்டன. பாடசாலைகள், மத நிறுவனங்கள் போன்றவை நேரடித் தொடர்பையும், மறைமுகத் தொடர்பையும் பேணுகின்ற இடைநிலை (Intermediate) நிறுவனங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. முற்றிலும் மறைமுகத் தொடர்பைப் பேணுகின்ற அரசு, தொடர்பு சாதனங்கள் போன்றவை வழிநிலை (Secondary) நிறுவனங்கள் எனக் கூறப்படுகின்றன. கருவறை தொடங்கி கல்லறைவரை மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிப்படியிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் வலிமைமிக்க இச்சமூக நிறுவனங்களின் அளவு, தன்மை, ஆதிக்கம் என்பவற்றினூடாக ஒரு சமூகத்தின் தன்மையையும், அதன் சிக்கல் வாய்ந்த அமைப்பையும் இனங்கண்டுகொள்ள முடியும். இதிலிருந்து தனிமனித வளர்ச்சிக்கும், சமூக வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படை இச்சமூக நிறுவனங்களே என்பது தெளிவு.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் அமைப்பு

மனிதன் தனித்த ஒரு அடையாளத்தை கொண்டவனல்ல. தமிழ் மொழியைப் பேசுவன் என்ற வகையில் தமிழன் அல்லது தமிழ்ச்சி என்ற ஒரு அடையாளத்தை மட்டும் கொண்டு தமிழ் சமூகத்தின் ஒரு ஆணையோ பெண்ணையோ அடையாளப்படுத்திவிடுதல் சாத்தியமல்ல. பிரதேச வேறுபாடு, சாதியினதும் சாதியின் உட்பிரிவுகளதும் வேறுபாடு, வர்க்க வேறுபாடு, மத வேறுபாடு, பால் வேறுபாடு, தொழில் வேறுபாடு என்று பரந்த அடையாளங்களின் வலைப்பின்னல்களுக்குள்ளே நின்று கொண்டதான் ஒரு குறித்த சமூகத்தில் வாழும் மனிதனை அடையாளப்படுத்த முடிகிறது. இதற்கு பத்திரிகையில் வரும் மணமகன் மணமகள் தேவை விளம்பரம் மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

“கொழும்பு இந்து உயர் வேளாள குலத்தைச் சேர்ந்த 30 வயது நிரம்பிய தனியார் வங்கியொன்றில் அதிகாரி தரத்தில் தொழில் புரியும் பட்டதாரி மகனுக்கு பெற்றோர் மணமகனை தேடுகின்றனர்.” இதையே சர்வதேசரீதியில் தகவல் இணையம் மூலமாக மணமகன் தேட விழைவோராயின், “இலங்கையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தமிழ் சிறுபான்மை இன” என்ற மேலதிக சொற்றொடரையும் இணைக்க வேண்டியிருக்கும். பெண் என்று வரும்போது தகவல் மேலும் விரிவடைந்து எடுப்பான தோற்றமும் மெல்லிய உடல்வாகும் வெள்ளை நிறமுடைய அழகும் குடும்பப்பாங்கும் நிறைந்த... என்று தொடரும்.

மொழிக் குழுமம் என்ற அடிப்படையில் இலங்கைத் தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும்; இலங்கைத் தமிழர், கண்டிப் பிரதேசத்தில் வாழும்; மலையகத் தமிழர், கொழும்பு மற்றும் கொழும்பைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் வாழும்; கொழும்புத் தமிழர், கிழக்கு மாகாணத்தில் செறிவாகவும் இலங்கையில் பரவலாகவும் வாழும் இஸ்லாமியத் தமிழர் என நான்கு வகையான தமிழரை இனங்காண முடியும். தமிழ்மொழியைப் பேசியபோதும் பேச்சு வழக்குத் தமிழில் யாழ்ப்பாணத்தமிழ், மட்டக்களப்புத்தமிழ், மலையகத்தமிழ், முஸ்லிம் தமிழ் என்று பிரதேச வேறுபாடுகளைக் கொண்ட சமூகமாகவே இது காணப்படுகின்றது. மதம் சார்ந்து நோக்கும் போது இந்துசமயம், கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாம் என்பன பிரதான சமயங்களாக பின்பற்றப்படுகின்றன.

சாதியமைப்பு எனப் பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டில் உள்ளது போன்று பிராமண சமூகத்தை உள்ளடக்கிய உயர்வகுப்பு, கள்ளர், தேவர் போன்றோரை உள்ளடக்கி பின்தங்கியவகுப்பு, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரை உள்ளடக்கிய தலித் எனப்படும் ஒதுக்கப்பட்டோர் என மூன்றுவகையான சாதியமைப்பு நிலைகொண்டிருப்பது போலன்றி இலங்கைத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் சாதியமைப்பில் பிராமண சமூகம் உயர் தாழ் வகுப்பு என்ற எந்த அடைமொழியுமின்றி மிகச்சிறு அளவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அதேசமயம் நிலப்பிரதேசங்களில் உழவுத்தொழிலைப் பாரம்பரியத் தொழிலாகக் கொண்ட வேளாள வகுப்பும் கரையோரப்பகுதிகளில் மீன்பிடியைப் பாரம்பரியத் தொழிலாகக் கொண்ட கரையார் வகுப்பும் தம்மை மேம்பட்ட வகுப்பாகவும் ஏனையோரை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாகவும் கருதும் தன்மை மிக ஆழமாக வேரோடிப்போயிருக்கிறது. “நாங்கள் அந்தப் பகுதிக்குள் கை நனைப்பதில்லை, சம்பந்தம் பண்ணுவதில்லை” என்று பேசிக்கொள்ளுமளவிற்கு ஒவ்வொரு வகுப்பும் தனக்குள் பல உட்பிரிவுகளையும் உட்பிளவுகளையும் கொண்டிருக்கும் சமூகமாகவே தமிழ்ச்சமூகம் தன்னை அடையாளப்படுத்தி நிற்கிறது.

பொருளாதார நிலைகளின் அடிப்படையில் பாகுபடுத்தின் அரசு உத்தியோகப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட elite எனப்படும் சிறுபான்மைப் படித்த உயர்வர்க்கம், விவசாயத்தை அடிப்படைத் தொழிலாகக்கொண்டு படிப்படியாக அரசு உத்தியோகங்களுக்கு மாறிக்கொண்டிருக்கும் பெரும்பான்மை நடுத்தரவர்க்கம், கூலித் தொழில்களை அடிப்படைத் தொழிலாகக் கொண்டு இலவசக் கல்வியின் அனுகூலங்களால் மெல்லமெல்ல முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் தலித் எனப்படும் தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய வர்க்கம் என மூன்று பிரதான வர்க்கங்களை இங்கு இனங்காணமுடியும். உணவுமுறைகளிலும் கூட அரிசியே பிரதான உணவாக இருப்பினும் வன்னி வாழ் மக்களின் தவிடு கலந்த பச்சையரிசி, மட்டக்களப்புவாழ் தமிழ் மக்களின் வெள்ளைப் புழுங்கலரிசி, யாழ்ப்பாண மக்களின் தவிட்டுப் புழுங்கலரிசி என அரிசியின் வகைகள் மாறுவதும் கறிப் பக்குவங்கள் மற்றும் கலாசார நிகழ்வுகளில் பரிமாறப்படும் பலகார வகைகளில்

பிரதேசமணம் கமழ்வதும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவை.

ஏனைய சமூக அமைப்புகளைப் போன்றே தமிழ்ச்சமூகத்திலும்; தந்தை வழிச் சமூக அமைப்பே நிலைகொண்டிருக்கின்றபோதிலும் குடும்பத்தில் வீடு பெண்ணுக்கே சீதனமாகப் போய்ச்சேருதல், திருமணத்தின் பின்னர் ஆண் பெண்ணின் வீட்டில் வசித்தல் போன்ற ஆதித் தாயரிமைச் சமூகத்தின் எச்சங்கள் இன்றும் நிலைகொண்டிருக்கும் சமூக அமைப்பாகவும் இது உள்ளது. இன்று பேரன் பேத்தி ஸ்தானத்தில் இருக்கும் பெரும்பாலான குடும்பங்கள் எந்தவித எழுத்துப் பதிவுமின்றி “சோறு கொடுப்பித்தல்” என்ற சடங்கின் மூலம் திருமணத்தை முடித்துக் கொண்டவர்களே.

தமிழ்ச் சமூகமும் பெண்களும்

பெண்ணிய சிந்தனைகள் முனைப்புப் பெற்று, ஆண் பலமிக்கவன், தனித்தியங்குபவன், துணிவுள்ளவன், புதுப்புது முயற்சிகளில் ஈடுபடுபவன், பாலியல் சுதந்திரம் உள்ளவன், அதேசமயம் பெண்ணோ வீட்டில் இருப்பவன், வெட்கம் உள்ளவன், பலவீனம் நிறைந்தவன், உணர்ச்சிவசப்படுபவன், தங்கிவாழ்பவன் என்ற ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பின் வழி புணையப்பட்ட ஆண் பெண் அடையாளங்கள் தமது தனித்துவத்தை மெல்ல மெல்ல இழந்து பெண்ணின் பலபரிமாண ஆற்றல்கள் பலதிசைகளிலும் வேகமாக வெளித் தெரியும் காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம்.

அடக்குமுறையின் உச்சக் கட்டத்தில் அணிதிரண்டு உரிமைப் போராட்டம் நடத்தும் தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்ணோ அல்லது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அதிகூடிய சலுகைகளுக்காகக் கொடி உயர்த்தும் மேற்தட்டு வர்க்கப் பெண்ணோ அல்ல இலங்கைத் தமிழ்ப்பெண். “எத்தனை தான் எண்ணுக்கணக்கற்ற தகுதிகளைப் பெற்றிருக்கும் பெண்ணும் திருமணத்தின் மூலம் ஆணுடன் இணைக்கப்படும்போது அது சமுத்திரத்துடன் கலந்த ஆறு போன்றது” எனக்கூறும் மனுநீதி சாத்திரம் இன்றும் ஆழமாய் வேரோடியிருக்கும் சமூகத்தின் வார்ப்பு இவள். கல்விச் சுதந்திரமோ, திறமையின் அடிப்படையில் தொழில் பார்க்கும் சுதந்திரமோ மறுக்கப்படாதபோதும் தகப்பன், சகோதரன், கணவன், பிள்ளை என்று படிநிலையில் தங்கிவாழப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவள்.

இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகமானது இனத்தால், மொழியால், பண்பாட்டால் ஒன்றுப்பட்டபோதும் பொருளாதார அந்தஸ்து, கல்வி அறிவு, சாதிக்கட்டமைப்பு, மற்றும் சமூகப் பாரம்பரியங்களால் வேறுபட்ட வாழ்க்கை நிலையை, சிந்தனைப் போக்கைக் கொண்டுள்ள மூன்று நிலைப்பட்ட பெண்களை இனங்காட்டியிருக்கிறது.

தமிழ்ப் பெண் சமூகத்தின் வகை மாதிரிகள்

வாழ்தார வசதிகளைக் குவிமுனைப்படுத்தும் பண்பினர்

வாழ்க்கையின் போக்கை உணவை மையப்படுத்தியே சிந்திப்பவர்கள்.

கல்வியின் முக்கியத்துவம், சுகாதாரத்தின் அவசியம் எதுவுமே புரியாதவர்கள். அறியாமை, பசி, பட்டினி, வறுமை, போசாக்கின்மை, எழுத்தறிவின்மை இவர்களைப் பீடித்திருக்கும் கொடுமையான நோய்கள். இவர்களுக்கு எமது அறிவுரைகள், கருத்தரங்குகள், எழுத்துவடிவ ஊடகங்கள் எதுவுமே பலனளிக்காது. எமது பேச்சுத் தரும் மாற்றத்தைவிடவும் எமது உருவ அமைப்பு, புறத்தோற்ற அமைப்பு, நடையுடை பாவனை அவர்களுக்கு பிரமிப்பையும் எம்மிலிருந்து ஒரு அன்னியத்தன்மையையும் ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. உணவு தேடுவது அதற்காக உழைப்புத்தேடி அலைவது இதுதான் இவர்களின் முன்னுரிமை. கற்புநிலைக் கோட்பாடு, கணவன் மனைவி உறவில் மகோன்னதம், கல்வி கற்பதன் பலாபலன், சுகாதாரமாக வாழ்வதன் அவசியம் இவை அனைத்துமே இங்கு தாக்கம் ஏற்படுத்துவதற்கான சாத்தியப்பாடு மிகமிகக் குறைவு. உழைப்பே இல்லாமல் அல்லற்படும் குடும்பங்கள், உழைப்பு மட்டுமன்றி மனைவியின் உழைப்பையும் சேர்த்து சுரண்டிக் குடித்து செலவழிக்கும் குடும்பங்கள் என்று இவர்கள் பலதரப்படுவர். வறுமை புதுப்புது ஏக்கங்களையும், கற்பனைகளையும் இவர்களிடம் உருவாக்குவது தவிர்க்க முடியாதது. இங்குதான் கற்பனையை மையப்படுத்தும் சினிமா முதல்தர தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

சமூக அந்தஸ்தை மையப்படுத்தும் பண்பினர்

இவர்களுக்குப் போதிய உணவு இருக்கிறது. கல்வி கற்பதற்கு வசதியும் இருக்கிறது. உணவு, உடை, உறையுள் மூன்றும் போதியளவு கிடைக்கப்பெறும் இந்தப் பெண்கள் அடுத்து விரும்புவது சுகமான, சுலபமான வாழ்க்கையைத்தான். கல்வி இவர்களின் மனங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தத் தவறிவிட்டது. பெண்தான் குடும்பத்தின் ஆணிவேர் அச்சாணி என்பதெல்லாம் இந்தப் படித்தவர்களுக்கு தெரியாது. அழகாக இருப்பது எப்படி? அந்தஸ்துடன் வாழ்வது எப்படி? வாழ்க்கையில் இன்பங்களை அனுபவிப்பது எப்படி? இவைதான் இவர்களின் மனத்தை எந்நேரமும் ஆக்கிரமித்திருப்பவை. பெண்ணைப் பொத்திப் பொத்தி வளர்த்து ஒழுக்கமுள்ளவளாக, முடிந்தால் உழைப்பதனுடாக தட்டிலொரு பெரும் செல்வத்தை அள்ளித் தருபவளாக அல்லது இருக்கிறதை வித்துவிட்டாவது நல்ல மாப்பிளைக்கு கட்டிக்கொடுக்கும் வகையில் வளர்க்கப்படுபவளாக... சூழல், வளர்ப்புமுறை, சிந்தனை அனைத்துமே இத்தகையதொரு வாழ்க்கைக்கு அடிகோலும் வகையிலே மையப்படுத்தப்படுகிறது. அடுத்தவர்களுடன் தம்மை ஒப்பிட்டு உயர்வு தாழ்வு காணும் ஒப்பீட்டு வாழ்க்கை இங்கு பரவலாகக் காணப்படுகிறது. காதல் மனங்கள் அதிகமாகக் கருக்கொள்வதும், சினிமாவில் வரும் கதாநாயகனை, அல்லது உணர்வுகளைத் தூண்டும் நாவல்களின் கதாபாத்திரங்களைப் பார்த்து அப்படியொரு வாழ்க்கைக்கு ஏங்கித் தோற்றப் பொலிவிற்கும் செய்யும் தொழிலுக்கும் மனதைப் பறிகொடுப்பவர்கள் இவர்கள். இவர்களில் கல்வி கற்பது குடும்ப கௌரவத்தைப் பேணும் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காகக் கல்வி கற்பவர்கள், தொழில்பார்க்க வேண்டும்

என்பதற்காகக் கற்பவர்கள், அந்தஸ்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகக் கற்பவர்கள், எந்த நோக்கமும் அற்று எல்லோரும் படிக்கிறார்கள் நாமும் படிப்போம் என்று கற்பவர்கள் எனப் பலவகைப்படுவர். இலக்கியங்களில் இவர்கள் விரும்பிப் படிப்பது கதைகள் மட்டுமே. கருத்துமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதில் கனவுகள், கற்பனைகள், ஏக்கங்கள், விரக்தியைத் தூண்டிவிடும் இலக்கியங்களை மட்டுமே விரும்பிப் படிப்பது இவர்களுக்கொரு சாபக்கேடு. வாழ்க்கை வேண்டும் அதிலும் அந்தஸ்தான வாழ்க்கை வேண்டும், குடும்ப கௌரவம், சாதிமதம் அனைத்திற்கும் ஒத்துவரக்கூடிய வரன் வேண்டும். இந்தத் வரையறைக்குள் நின்றுகொண்டு உணர்ச்சி களுக்குத் தீனி போடும் முயற்சியில் ஈடுபடுபவர்கள். மனிதனுக்குள் இருந்து இயல்பாகவே கிளர்ந்தெழும் பாலுணர்வு பண்பாட்டு அம்சங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படும் போது ஒழுக்கப்போர்வைக்குள் நின்றுகொண்டு உணர்ச்சிகளுக்கு வடிகால் தேடிக்கொள்ள முனைபவர்களும் இவர்கள்தான்.... இங்கும் கூட கருத்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதில் அறிவுசார் கருத்தரங்குகள், பேச்சுக்கள், எழுத்து ஊடகங்கள் தோல்வியடைந்து போகின்றன.

அறிவை முதன்மைப்படுத்தும் பண்பினர்

வாழ்க்கைப் போக்கை அறிவுசார் ரீதியில் உற்றுணர்ந்து அதன் ஓட்டத்திற்கு கமைய வாழ முனையும் சிறுபகுதி பெண்கள் இவர்கள். உலகில் பெண்களுக்கு நடக்கும் கொடூரங்களை உலக இலக்கியங்கள் வாயிலாகத் தேடி அறிந்து அதை சமூகத்துக்கு வெளிப்படுத்த நினைப்பவர்கள், அறிவியல் கண்கொண்டு நோக்கி அனைத்தையும் அறிவால் பகுத்து அதன் சாதகபாதகங்களை சமூகத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட முனைபவர்கள், ஒரு பெண்ணின் இயலாற்றல் எத்தகையது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அதனைச் செயற்படுத்தும் நோக்கில் சமூகத்திலிருந்து அன்னியப்பட்டுப் போய் நிற்பவர்கள், தனது அறிவுடமையை மூலதனமாக வைத்து சமூகத்தில் தளம் பதிக்க நினைத்து புரியாத மொழியில் இலக்கியம் படைக்க முனைபவர்கள், யதார்த்தம் சரியாகப் புரிந்தாலும் கட்டுக்கோப்புக்களைக் களைந்தெறிந்து தனித்து நடமாடும் வல்லமை இழந்தவர்கள், கைவிட்டுப்போன கணவனை, கைகால் இழந்தவனை தனியே நின்று குடும்பத்தைத் தாங்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள், எமது கலாச்சாரம், சமூகச்சூழல் என்பவற்றுக்குள் நின்றுகொண்டு தாம் பெற்ற அறிவைப் பகுத்தாராய முனையாமல் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்ற வகையில் அதை அப்படியே இங்கு பிரதிபலிக்க முயன்று தமது இனப் பெண்களின் ஏன் ஆண்களின் கேலிக்கும் இலக்காகின்றவர்கள் என இவர்கள் பலவகைப்படுவர்.

தமிழ்ப் பெண் சமூகத்தின் பண்புரு மாதிரிகள்

மாற்றம் நாடாப்பண்பு

“பட்டினி கிடந்தாலும் நல்லநாள் பெருநாளில் நாலுபேர் “நாக்கு வளைக்காமல்” நல்லதாய் உடுத்துக் கொண்டு நிற்கவேண்டும்; வாயைக்கட்டி

வயிற்றைக் கட்டியாவது நகைநட்டுச் சேர்க்க வேண்டும்; குடிகாரனோ, கூத்தியார் வீட்டுக்குப் போறவனோ, மாப்பிள்ளை எவனாக இருந்தாலும் இருப்பதை வித்துச் சுட்டாவது பிள்ளையைக் “கரை” சேர்க்க வேண்டும்; ஆழமாய்ப் படித்து அதிகமாய் உழைத்தாலும், அடியுதை வாங்கிக்கொண்டு கணவனுடனேயே இருக்கவேண்டும்” என்ற சிந்தனைகள் ஆழமாய் புரையோடிப் போயிருக்கும் தமிழ்ப் பெண்ணில் ஏற்படும் மாற்றம் சாதாரணமாக நோக்கப்படக்கூடியதல்ல. அறியாமையில் உழல்பவர்களை அறிவுசார் நடவடிக்கையால் மாற்ற முனையலாம். அதிகம் படித்து விட்டும் தன்னைச் சுற்றி விலங்குகளைத் தானே போட்டுக் கொள்பவளை கருத்தரங்கு களோ, கண்டனப் பேரணிகளோ மாற்றுவதென்பது இலேசானதொன்றல்ல. போதனைகள் தமிழ்ப் பெண்ணிடம் எடுபடுவதை விட அடுத்தவரின் கோலங்கள் எடுபடுவது அதிகம். இதற்கமையவே சமூகத்தில் பெண்களின் இருப்புநிலை பற்றிய தேடலையும் மேற்கொள்ளவேண்டி இருக்கிறது.

பெண்ணுரிமைச் சிறைக்குள் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கும் பண்பு

தனக்கெனத் தனித்துவ வரலாற்றையும் உயர்ந்த பண்பாட்டையும் கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பெண்கள்; ஏனைய பெண்களுடன் ஒப்பிடு மிடத்து வெளிப்படையான உரிமை மறுப்புகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பினும், அறிவுசார் ரீதியில் ஆண்களுக்கு இணையாக வளர்ந்திருப்பினும் பிற்போக்குத்தனங்கள் மற்றும் மூடப் பழக்கவழக்கங்களின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து விடுபடுவது தமிழ்ச்சமூகத்தின் பாமரப் பெண்ணுக்கு மட்டுமன்றி படித்த பெண்ணுக்கும் முடியவில்லை. ஒப்பீட்டளவில் ஏனைய தமிழ்ப் பெண்களை விடவும் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெண்கள் சுதந்திரம் உடையவர்கள் என்ற கருத்துநிலை பலரிடையேயும் காணப்படுகிறது. கருவில் இருக்கும் போதே ஆணா பெண்ணா என்று கண்டுபிடித்து பெண்ணாயின் அதனை அழித்துவிட நிர்ப்பந்திக்கும் கணவனோ, அல்லது சாப்பாட்டில், வாழ்க்கை வசதிகளில், கல்வியறிவில் ஆண் குழந்தைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் அப்பாக்களோ, அதுவுமன்றி திருமணம் செய்த பின்பும் அடிக்கொருதரம் பணம் கேட்டு அனுப்பும் மாமியார்களோ, அண்ணாவிடம் கோள்மூட்டிக் கொடுத்து அண்ணிக்கு அடிவாங்கிக் கொடுக்கும் மைத்துனிகளோ தமிழ்ச் சமூகத்தில் மிகக் குறைவு என்பதைப் பார்க்கும் போது அப்படி ஒரு கருத்து நிலை உண்மைதான் என்ற மயக்கநிலை இருக்கத்தான் செய்யும். இலவசக் கல்வி, சம வாய்ப்பு, சட்டத்தின் ஆதரவு போன்றவற்றால் ஏனைய தமிழ்ப் பெண்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து வெளிப்படையான உரிமை மறுப்புகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டவர்கள் எனினும் உலகிலுள்ள ஏனைய சமூகங்களிலுள்ளதைப் போன்று பிற்போக்குத்தனங்களின் ஆக்கிரமிப்புக்குள் பல நூற்றாண்டுகள் சிக்குப்பட்டிருப்பவர்களாகவே இவர்கள் இனங்காணப்படுகின்றனர்.

ஒடுக்குமுறைச் சிறைக்குள் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கும் பண்பு

ஒரு இனத்துக்குள்ளேயே பிரதேச வேறுபாடும், சாதி, மத, வர்க்கம், பால் என்ற அடையாளங்களுடன் பெண் என வரும்போது புறத்தோற்ற அம்சங்களும் முக்கியம் பெற்றுவிடுகின்றன. இந்த அடையாளங்களின் வலைப்பின்னலுக்குள்ளே நின்றுகொண்டு தான் பெண்ணொடுக்குமுறை என்ற அம்சத்தையும் கருத்தில் கொள்ள முடியும். குடும்பம், சமூகம், அரசு என்ற மூன்று வலுவான நிறுவனங்களின் கட்டமைப்புக்குள் நின்று கொண்டு மனிதனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட இந்த அடையாளங்களின் நேரடியான, மறைமுகமான தாக்கங்களுக்கு உட்பட்டவளாகவே இன்றைய பெண்ணின் விம்பத்தை பார்க்க முடிகிறது. குடும்பம், சமூகம், அரசு என்ற இந்த மூன்று வலுவான சட்டங்களும் உலகின் எந்தவொரு பெண்ணையும் சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றன. இந்தச் சிறைக்குள் நின்று கொண்டே தான், தாம் வாழும் சமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு சூழலுக்கூடாக மத, சாதிய, வர்க்க, பால் ஒடுக்கு முறைகளின் தீவிரத் தன்மையோ, மிதவாதத் தன்மையோ பெண் உள்வாங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக பாகிஸ்தானிய, பங்களாதேசிய முஸ்லிம் பெண்ணொருத்தி மதரீதியான ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படும் தாக்கமளவுக்கு இலங்கை இந்திய முஸ்லிம் பெண்கள் உட்படுவதில்லை. உயர்சாதிப் பெண்ணளவுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புப் பெண், பால் ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படுவதில்லை. இலகுவான எடுத்துக்காட்டு ஒன்றின் மூலம் பத்திரிகை விளம்பர பாணியில் இந்த முக்கோண கூண்டொன்றிற்குள் சிறைப்பட்டிருக்கும் பெண்ணை அடையாளப் படுத்திப் பார்க்கலாம். வன்னிப் பிரதேசத்தில் ஒட்டங்குளம் என்னும் பின்தங்கிய கிராமம் ஒன்றில் வசிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த 5 பிள்ளைகளின் தாயான 30 வயது இந்துக் கூலிப்பெண்.

“இந்தப்பெண் மதுபோதையில் வந்து அடித்து நொருக்கும் கணவனைச் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பிள்ளைகளுக்கு ஒரு வயிற்றுக் கஞ்சிக்காக நாள் முழுதும் மாவிடித்தோ, தோட்டவேலை செய்தோ உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. தனது சாதிக்குள்ளேயே “திடீர்” பணக்காரராகித் தம்மை ஒதுக்கும் தமது உறவினரின் புறக்கணிப்பைத் தாங்க வேண்டியிருக்கிறது. உயர்சாதியின் எடுபிடையாகித் தமது உழைப்பை உறுஞ்சும்; தன் சாதிச் சண்டியரையும், குறைந்த கூலியில் தமது உழைப்பை சுரண்டும் அதேசமயம் பாலியல் ரீதியாக சுரண்டும் தமது முதலாளியையும் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பாடசாலையில் ஓரங்கட்டப்பட்டு முறிந்த மனதுடன் வரும் பிள்ளைகளைச் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அத்துடன் தமிழ்ச்சமூகம் முன்னெடுத்துவரும் போராட்ட வாழ்வியலால் மோசமடைந்திருக்கும் வறுமை, பசி, பட்டினி, இடம்பெயர்வு, பொருளாதாரத் தடை என்பவற்றுடன் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு அபாயம் வருமிடத்து பாலியல் ரீதியாகவும் பாதிப்பை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது”.

பெண்ணிய ஆளுமைப் பண்பு

இத்தனை ஒடுக்குமுறை வடிவங்களை எதிர்கொண்ட போதும் கூட இந்தப்பெண் படித்த உயர்சாதிப் பெண்ணொருத்தியைவிடக் கூடுதலான சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கின்றாள் என்பது தான். உயர்வர்க்கப் பெண்ணுக்கு இருப்பது போன்று கற்புடைமைக் கோட்பாடு, விதவைநிலை, சீதனப் பிரச்சினை போன்ற அம்சங்களின் பாதிப்பு இங்கு மிகக்குறைவு. தனித்தியங்கும் ஆற்றல், முடிவெடுக்கும் ஆற்றல் இருப்பதைக்கொண்டு திருப்தியடையும் ஆற்றல், பாரிய பிரச்சனைகளையும் தாங்கி நிற்கும் ஆற்றல் இவளிடம் மிகவும் அதிகம். உழைப்பு, சுறுசுறுப்பு, நீண்ட ஆயுள் இவர்களின் சிறப்பம்சங்கள்.

அந்த பெண்மணிக்கு வயது 65 இற்கு மேல் இருக்கும். ஆறும் ஆண் பிள்ளைகள். பிள்ளைகளிடம் கடமைப்படக்கூடாது என்ற சிந்தனையும் உடலில் சக்தியிருக்கும் வரை தனது உழைப்பில் தான் வாழவேண்டும் என்ற மனவுரமும் இணைந்து இந்தவயதிலும் மாவிடித்தல், வீடு மெழுகுதல் என்று தினமும் தேனீயின் சுறுசுறுப்புடன் ஓடித்திரிபவர். வேலை கிடைக்காத போது ஒரு கருட்டும், ஒரு கோப்பை தேனீரும் உடலை ஆற்றும். கையில் கொஞ்சம் பணம் புரண்டால் பேரப் பிள்ளைகளுக்கு அது உடனே போய்விடும். எழுதப் படிக்கவோ, இன்றைய உழைப்பை சேமித்து வேலையில்லாதபோது பயன்படுத்தும் அறிவோ, ஆண் பிள்ளைகளைப் பெற்ற படியால் உரிமையோடு சாப்பிடலாம்தானே என்ற எண்ணமோ அறவே கிடை யாது. உயர்வர்க்கப் பெண்கள் இவர்களிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது நிறையவே உண்டு.

நடத்தைசார் வன்முறையின் தாக்கத்தை குடும்ப வன்முறையூடாக மிகவும் மோசமாக அனுபவிப்பவர்கள் இவர்கள். அதேசமயம் பசி, பட்டினி, அறியாமை போன்ற அமைப்பியல் வன்முறையின் நேரடி இலக்கும் இவர்களே. ஆனால் அரசு வன்முறை வடிவங்களில் ஒன்றான இடப்பெயர்வு நடுத்தர வர்க்கத்தினரை பாதித்த அளவுக்கு இவர்களில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை என்றே கூறவேண்டும். இத்தனை கால ஒடுக்குமுறைகளையும் தாமே விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளாமளவிற்கு அறியாமைக்குள் முடக்கப்பட்ட நடுத்தர வர்க்கப்பெண்கள் ஒடுக்குமுறையின் அழுத்தங்களில் தப்பிப் பிழைக்க முடியாமையின் வெளிப்பாடாக மரபுகளை மீறும் கட்டங்களில் அல்லது விழித்தெழும் கட்டங்களில் சாதி, பணம், படிப்பு, அந்தஸ்து என்பவற்றின் அடிப்படையில் துச்சமாக மதித்து கீழே தாம் தள்ளிய இந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர் தம்மைவிடவும் சுதந்திர உணர்வுடன் வாழ்கின்றார்கள் என்பதையும், தனிச் சொத்துடைமை குறைந்த அல்லது அறவே இல்லாத இம்மக்கள்தான் ஆதிகால தாயுரிமைச் சமூக அமைப்பின் எச்சங்களை சுமந்து நிற்பவர்கள் என்பதையும் வியப்புடனே பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இளவயதுத் திருமணங்கள், கட்டுப்பாடுகள் குறைந்த குடும்ப உறவுகள், குடும்பத் திட்டமிடலின்மை, ஆரோக்கியக்கேடு, சுகாதாரச் சீர்கேடு, அறியாமை போன்றவை பிரதான பண்புகளாக இருக்கும் இத்தகைய தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த

சமூகங்களில் படிப்பால், பணத்தால் முன்னுக்கு வருபவர்கள் தமது சமூகத்திலிருந்து மெல்ல விலகி உயர்மட்ட குடும்பங்களுடன் பிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதல் என்ற கசப்பான யதார்த்தத்தை இங்கு உள்வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுமட்டுமன்றி அப்படி வாழ்பவர்கள் மூலம் வெளிவரும் இலக்கியங்கள்கூட மீண்டும் ஆணாதிக்கச் சக்கரத்துள் நுழைந்து விடுகின்றன.

சாதியமைப்புடன் போராடி வாழும் பண்பு

இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் நடுத்தரவர்க்கத்தினரில் பெரும்பாலானோர் நிலப்பிரபுத்துவ சிந்தனையும் முதலாளித்துவ வாழ்நிலையும் கொண்டவர்கள். இதைச் சிறந்த ஒரு எடுத்துக்காட்டுமூலம் பார்க்க முடியும்.

“அந்த இளம் தம்பதிக்கு மூன்று பிள்ளைகள். இருவருமே தொழில் பார்ப்பவர்கள். இடப்பெயர்வு தமது அந்தஸ்தின் வெளிப்பாடுகளை கணிசமாய் காட்டுவதற்கு தடங்கலாகிவிட்டதே என்ற மனப்புழுக்கம் கணிசமாக இருந்தாலுங் கூட முடிந்தவரை தமது வசதிகளை வெளிக்காட்ட முனைப்புடன் நிற்பவர்கள். இடப்பெயர்விற்கு முன்னரான தமது ஊரின் வாழ்நிலையில் தமது வீட்டில் தொழில் செய்பவர்கள் தமது தகப்பனாரைக் கண்டதும் தோள் துண்டை எடுத்து இடுப்பில் கட்டி கொள்வர் என்று அடிக்கடி பெருமைப்படும் வர்க்கத்தினர் இவர்கள். குழந்தைகள்; பிறக்கும்வரை எந்தப் பிரச்சினையும் இருக்கவில்லை. பின்புதான் எல்லாமே தொடங்கியது. இருவருமே வேலைக்குச் செல்வதால் வீட்டு வேலைக்கு ஆள் தேவை. ஆரம்பத்தில் இருப்பதில் உயர்சாதியினரைத் தேடி அலைந்து களைத்துப்போய் இப்போது வேலைசெய்ய ஆள் கிடைத்தால் போதும் என்ற நிலை. போடும் உடுப்பு, சாப்பிடும் சாப்பாடு, இருப்பிடம் எல்லாம் வேலையாளர் கைபட்டுத் தான் நகரும். வீட்டுப் பாவனைக்கு கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ள வேலையாளருக்கு அனுமதி உண்டு. ஆனால் அவர் அதில் குளிப்பதற்கு அனுமதியில்லை. சமைப்பது, கறி ருசி பார்ப்பது, குழந்தைக்கு கையால் நன்கு பிசைந்து சோறு ஊட்டுவது அனைத்தும் அவர் பணி. ஆனால் சாப்பிடும் பாத்திரமும், குடிக்கும் பாத்திரமும் அவருக்கு புறம்பு.

உயர் நடுத்தர வர்க்கம் எனச் சொல்லிக்கொள்பவரின் வீட்டுக்கு வெளியே கூட்டுவதும், ஆடு, மாடு, கோழி பராமரிப்பதுவுமே ஒதுக்கப்பட்ட இந்த மக்களுக்கு இடப்பெயர்வின் பின்னரான வாழ்நிலை இவர்களின் வீட்டுக்குள்ளேயே எந்நேரமும் தங்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. இதில் ஒரு முரண்கை எதுவெனில் சாதித்தடிப்புமிக்க குடும்பத் தலைவரின் பெற்றோர் இருவரும் ஊரிலிருந்து வன்னிக்கு வந்த சமயம் வேலையாளரின் கைவண்ணத்தில் உருவான சமையலை மெளனமாய் ஒரு கை பார்த்துவிட்டு எழும்பிப்போக வேண்டியிருந்தமை தான். அதேசமயம் வேலை செய்பவரின் உறவினர்கள் யாராவது இவரைச் சந்திக்க வந்தால் தீண்டாமையின் சகல பண்புகளுடனும் தான் அவர்கள் இன்றும் உபசரிக்கப்படுகின்றனர். இந்தச் சமூகப்பெண்களிடம் காணப்படும் மிகப்பெரும்

பலவீனம் வாழ்வின் அரைப்பகுதி நல்ல மனைவியாக இருப்பதற்கான தயார்படுத்தல் களிலும் மீதிப்பகுதி தனது பெண் குழந்தைகளை தயார்படுத்துவதில் சிக்கல்களை எதிர்கொள்வதுமேயாகும். இவர்களைப் பொறுத்து வாழ்க்கையே திருமணம். திருமணம் வாழ்வின் ஒரு அங்கம் மட்டும் அல்ல. பள்ளிப்படிப்புப் பெண்ணிலிருந்து பட்டதாரிப் பெண்வரை இதுதான்.

புதுப்புதுப் பாணிகளில் மாறிக்கொண்டிருக்கும் ஆடை அலங்காரங்களின் நவீன மாதிரிகளாய் நடமாடுவதற்கும், வீதி முழுவதையும் நிறைத்துக்கொண்டு சைக்கிள் சவாரி செய்வதற்கும், விரும்பிய இடத்தில் விரும்பிய நேரத்தில் தனியார் கல்விக்கூடங்களில் கற்கவும், விரும்பிய பாடநெறியை தெரிவு செய்வதற்கும் முழுச்சதந்திரம் உடையவர்கள் இவர்கள். இத்தனை வாய்ப்புகளும் கிடைத்த போதிலும் இவர்களில் கணிசமானோர் பரீட்சையில் சித்தியடைவதற்கான நேர்த்தி, தொழில் வாய்ப்பு பெறுவதற்கான நேர்த்தி என்று கோவிலில் தவம் கிடப்பவர்கள். உடற்சக்தி, இதய சக்தி, சொல் சக்தி மூன்றும் இறைவனைத் தொழ மிக அடிப்படையானவை என்ற மதநியமங்களை மறந்து கோவில் சுற்றாடலை களியாட்ட விழாவாக மாற்றும் வகையிலான ஆடை அலங்கார வகைகளுடன் நடமாடுபவர்களும் இவர்கள் தான். ஒப்பீட்டு ரீதியில் கணிசமானளவு ஆண்களைவிடப் பெண்களே அதிகம் படித்தவர்களாகவும் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

முடிவுரை

பெண்ணினத்தின் மிகமிகச் சிறுபகுதியினரே பெண்ணொடுக்குமுறை வடிவங்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து போராடும் அதேசமயம் பெரும்பகுதி பெண்ணினமோ இதுபற்றிய எந்தவொரு அறிவோ, உணர்வோ இன்றி ஒடுக்கு முறைகளுக்குப் பழக்கப்பட்டு வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் சிக்கித் தவிப்பது கண் கூடாகத் தெரிகிறது. குவாட்டமாலாவைச் சேர்ந்த M.Lugardie என்பவரின் பின்வரும் கருத்து லத்தீன் அமெரிக்கப் பெண்களுக்கு மட்டுமன்றி எமது பெண்களுக்கும் பொருந்தும். “எமது சொந்த வரலாறு தொடர்பாகவோ எமது அடையாளம் தொடர்பாகவோ பெண்களாகிய எமக்கு அதிகம் தெரியாது. எம்மைப்பற்றி எமக்கே தெரியாது. எம்மைப்பற்றி அறியும் வழிவகைகளும் எமக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யதார்த்த நிலையுடன் நாம் மோதும் கட்டங்களினெல்லாம் பெண்கள் பற்றிய புராணக் கதைகளை நம்ப நாம் தலைப்படுகின்றோம். எம்மை நாம் தெளிவாகப் பார்ப்பதிலிருந்து தடுக்கப்படுகின்றோம். அடுத்தவர்களைப் பார்ப்பதிலேயே எமது முழுநேரத்தையும் நாம் செலவிடுகின்றோம். அடுத்தவர் நிழலிலேயே நாம் தொடர்ந்தும் வாழ்கின்றோம். அடுத்தவர் எம்மைப் பார்க்கும் முறையே எமது வாழ்வுக்குப் போதுமானது என எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.”

எமது மண்ணில் பெண்விடுதலை பற்றி சிந்திக்கும் பெண்ணோ, பெண்விடுதலையே தெரியாத பெண்ணோ எல்லோர் மனதின் மூலையிலும் இந்த உணர்வே நிறைந்திருக்கிறது என்பதை எம்மால் மறுக்க முடியாது.

அண்ணி அழகானவள் மட்டுமல்ல தனது கூரிய பார்வையால் எவரையும் பணியவைக்கும் ஆளுமை கொண்டவள் அன்பானவள். அதிகம் படிக்காதவள் ஆனாலும் அடுத்தவர் மனங்களை எளிதில் படித்து விடும் ஆற்றல் கொண்டவள்.

அதனால்தான் திருமணம் முடிந்த பின்னரும் கூட தன்னை விஷமாக வெறுத்து அண்ணனை, இழந்து விட்ட எதையோ தேடி அலைவது போல் வானத்து மீன்களை வெறுத்து நோக்கிக் கொண்டிருந்த அண்ணனை ஒரு இரவிற்குள் மாற்ற அவளால் முடிந்தது. குடும்பப் பாரத்தில் சேர்ந்து விரக்தியின் விளிம்பில் நின்றவரிடம் எவ்வித பதட்டமுமின்றித் தனது தசைகளைக் கழற்றிக் கொடுத்து, கடை போடவைத்து, செல்வம் கொழிக்கும் நிலைக்கு வழிகாட்ட முடிந்தது. சாகவேண்டும் என அடிக்கடி விரும்பியவரில் வாழும் ஆசையை, வாழ்க்கையைக் காதலிக்கும் வெறியை ஊட்ட முடிந்தது.

ஆனால் அவளோ யாழ்ப்பாணத்து சராசரி பெண்ணுக்கு இருக்கும் நகைமோகமோ, ஆடம்பர மோகமோ இல்லாதவள். செல்வம் புரளும் வீட்டிலும் எளிமையை நேசிப்பவள். சாதாரண ஒரு தோடு. நெற்றியில் பெரியதொரு குங்குமப் பொட்டும் உதட்டில் சதா புன்முறுவலும் வளையவருபவள்.

அவளுக்கு மிரண்டு ஓடிய அண்ணாவை தன்னைச் சுற்றிச் சுற்றி வரப்பண்ணும் ஆற்றல், தனது புகழ், செல்வம், அந்தஸ்து, ஊராரின் மரியாதை அனைத்தும் மனைவியால் தான் என்று மாணசிகமாக அவளை வணங்கச் செய்யும் ஆளுமை, ஊராரின் மரியாதையைத் தன்பக்கம் ஈர்க்க வைக்கும் நற்பண்பு, அண்ணி அண்ணி என நாங்கள் உயிரை விடுமளவிற்கு எங்கள் மீது பாசம். இத்தனையும் அந்த எளிமையான உருவத்திற்குள் இருந்து எங்களை பிரமிக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் அன்று மட்டும் வழக்கத்திற்கு மாறாய்

அண்ணி

சிறுகதை
யாழ்ப்பாணம்

- முகத்தில் சோகம்..., நடையில் தளர்வு... ஏன்? உயிருக்குயிராய் வளர்த்த தன் மைத்துனி அவனைப் பிரிந்து வெளிநாடு செல்லும் சோகம் அவளை மிக மிக பாதித்து விட்டது. அவனைப் பலவீனப்படுத்தி அவளிற்குள்ளே கனிந்து கனன்று கொண்டிருந்த எரிமலை ஒன்றிற்கு வடிகால் தேடிக் கொடுக்கும் மளவிற்கு அந்தப்பிரிவு அவளைப் பாதித்து விட்டது.

தங்கையை பிரிந்த சோகத்தை மனைவியின் அருகாமையில் மறக்க வந்த அண்ணனுக்கு, "என்னை விட்டு என்னவோ கழண்டு போனது போல் இருக்கு" என பிரிவுத்துயரை வெளிப்படுத்தியவருக்கு கழற்றி எவளிட்டை கொடுத்தனங்கள்....? உங்கட அவளிட்டையோ? அவளை ஏன் ஏமாத்தினீங்கள் என்றை காசுக் காகத்தானே? அவளிலை தானே உங்களுக்கு விருப்பம்.

போங்கோ உங்கடை அவளிட்டை போங்கோ.

ஆம்! அன்புக்கு ஏங்குகின்ற கணவன் தனக்கு மட்டும் சொந்தம் என எண்ணுகின்ற இன்னொரு அண்ணி அன்று வெளிப்பட்டாள்.

அண்ணாவின் கோபம், இயலாமை, அவமானம் எல்லாம் சேர்ந்து முதல் தடவையாக அவளின் உடலில் தடம் பதித்தது.

முதல் தடவையாக கண்கள் கலங்க, கண்ணீர் துளிகள் சிந்தி, ஆனால் அவள் அழவில்லை - உறுதியும் ஆளுமையும் கொண்டவர்கள் அப்படித்தான் இருப்பார்களோ?

எல்லாம் சிறிது நேரத்திற்குள் தான். மீண்டும் அவன் பழைய அண்ணியாக மாறிவிட்டான். தனது கொதிப்பை குளிர்விக்கவோ, என்னவோ நீண்ட நேரம் தலை குனிந்தான். வானத்தை மீண்டும் வெறித்து நோக்கத் தொடங்கிய அண்ணனை அன்புடன் அணைத்து, தனது பார்வையால் அவளை மன்னித்து விட்ட சேதியை சொல்லி... உங்களுக்கு நான் இருக்கிறேன் என தெம்பூட்டி...

அட! இப்படியும் ஒருத்தி இருப்பாளா? கணவனின் உள்ளம் இன்னொருத்திக்கு சொந்தமானது என தெரிந்தும் கூட அவனின் உயர்விற்குப் பாடுபட, ஒரு பெண்ணுக்கு எவ்வளவு பலம் வேண்டும். அவனைத் தனக்குள் சிறைப்படுத்தும் ஆற்றலை, கனவிலும் அவளை நினைத்து உருக வைக்கும் பரிசுத்தை எங்கிருந்து பெற்றார். முகத்தில் ஒரு கவலை, ஏக்கம், வெறுப்பு இன்றி இவ்வளவு காலமும் உற்சாகமாக புத்துணர்ச்சியுடன், முறுவல் காட்டி நடமாடும் மன உறுதியை எங்கிருந்து பெற்றார்.

உண்மையில் அவள் சாதாரணமான வளில்லை. ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வானில் சட்டென மின்னிய ரஞ்சகமார் என்ற அற்புத சிற்பியின் கைவண்ணத்தில் உருவான இவள் எமது சமுசுகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் யாசிக்க வேண்டிய பெண். ●

ஏ.ஜே. நான் கண்ட முகம்

மனக்கண்ணில் அதிகம் வருவது பெண்மையின் சாயல் அதிகம் நிரம்பிய அந்த அழகிய பெரிய விழிகள். காலை வேளைகளில் வெள்ளைவெளேரென்று இருக்கும் அந்த விழிகளை மட்டுமல்ல! மீதிநேரங்களில் செம்மை அதிகம் படர்ந்திருக்கும் அந்த விழிகளையும் அவருக்குத் தெரியாமல் தூர இருந்து ரசிப்பது எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானதொன்று. ஆங்கிலம் என்றாலே அலறியடித்துக்கொண்டு ஓடும் மாணவப்பருவத்தில், ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் அனைவரையும் அச்சத்தின் பாற்பட்டு அதிதூரத்தில் நின்று அதிசயிக்கும்போதுகூட, அந்தக் கூட்டத்தில் நிறத்தால், உருவத்தால், கால்களை அகலப் பரப்பி விரைந்து நடக்கும் அந்த நடையால், அவரைச்சுற்றி எப்போதும் நிற்கும் கூட்டத்தால் தனிப்படத் தெரியும் அவரை பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பொது அறைக்கு முன்பாகப் போடப்பட்டிருக்கும் கல் இருக்கையில் அமர்ந்தபடி எனது விழிகள் ஆர்வமுடன் தேடிப் பார்க்கும். இது ஆங்கில ஆசிரியனாக ஏ.ஜே என்ற மனிதனிடம் நான் கண்ட முதலாவது முகம்.

1989இல் படிப்பறிவு மட்டும் துணையாகப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் வேலை கிடைத்து நுழைந்த காலத்தில் பல்கலைக்கழகப் பொது அறையில் அவரும் அவரைச்சுற்றி நிற்கும் கூட்டமும் பேசிக்கொள்ளும் விடயங்களை அரைகுறையாகச் செவிமடுக்கக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. நூலகத்தின் நூல் அடுக்கு களிடையே குடு குடுவென ஓடித்திரியும் ஏ.ஜேயையும் அன்றாடம் தரிசிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஒருவர் ஆங்கில நூல்கள் அடுக்கி வைத்திருக்கும் பகுதியில் நிற்பதற்கு மாறாக நூல் அடுக்குகளின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் அவரைப் பார்க்கும் போது ஆங்கில விரிவுரையாளர் என்ற அச்சத்துடன் அதிகம் வாசிப்பவர் என்ற பிரேமையும் அதிகரித்தது. தராதரப்பத்திரப் படிப்பை மட்டும் கொண்ட குடும்பச் சூழலும் படித்தவர்கள் அரிதாக உள்ள சுற்றுச்சூழலும் கொண்ட என்னுள் “மதிப்புக்குரியவர்களுடன் சரிசமமாக நின்று உரையாடுவது அழகல்ல” எனச் சிறுவயதிலிருந்தே வேரோடிப்போயிருந்த, ஆழமான கருத்துநிலை அவரது ஆற்றலை அறிந்து கொள்வதற்கான கால இடைவெளியை நீடித்ததை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் ஏ.ஜே ஒரு ஆங்கில ஆசிரியன் என்ற எனது ஆரம்பத் தோற்றப்பாட்டை அடித்து மேவிக்கொண்டு உருவான வாசகன் என்ற தோற்றப்பாடுதான் அவரைப் பற்றிய தேடலுக்கான அடித்தளமாக உருவாகியது. உலக அறிவுப் பிரபஞ்சத்தை

பொருட்துறைவாரியாகப் பிரிக்க உதவும் நூலக தகவல் அறிவியல் துறையை மூன்று வருடங்கள் முயன்று கற்றதன் பயனாக ஒவ்வொரு பொருட்துறைக்குமுரிய வாசகர்களை இலகுவாக அடையாளங் காணத் தெரிந்த எனக்கு ஏ.ஜே எந்தப் பொருட்துறைக்குரிய வாசகர் என்று இனங்காணுவது ஆரம்பத்தில் குழப்பமாகவே இருந்தது. அரசியல் துறை சார்ந்த நூல் அடுக்குகளில் அவரை அடிக்கடி பார்த்து சமூக அறிவியல் துறை சார்ந்தவர் எனப் பெரும்போக்காக முடிவெடுக்கும் மறுகணம் சினிமா பற்றிய நூல் அடுக்குகளிலிருந்து வெளிவருவார். Veracious Reader என்ற சொல்லுக்கு மிகப் பொருத்தமான மனிதன் அவர் தான். ஒரு வாசகனாக என்னை அதிகம் ஈர்த்த முகம் இது.

ஒருவரைப்பற்றி அடுத்தவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதை விடவும் அவர்களின் ஆக்கங்கள் மூலமாக அவர்களின் ஆற்றல்களை அறிந்து கொள்வதிலேயே அதிக நாட்டம் கொண்ட எனக்கு அவரது ஆக்கங்களை தேடிப் பிடிப்பதில் அதிக சிரமம் ஏற்படவில்லை. அவரது ஆக்கங்கள் அனைத்திலும் ஏனையவர்களது ஆக்கங்களிலிருந்து அவர் ரசித்துச் சுவைத்தது மட்டுமன்றி வெறுத்து ஒதுக்கியதாகும் நிரம்பிக் கிடக்கும். 1967ம் ஆண்டு தொடக்கம் மல்லிகையைத் தளமாகக் கொண்டு அவரால் படைக்கப்பட்ட திரைப்படம், மாக்கியம், இலக்கியம் போன்ற பொருட்துறைகள் சார்ந்த பல்பரிமாண எழுத்துக்கள் மட்டுமன்றி, கவிதைகள், அரசியல் உட்பட அவரது மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்கள், பதிப்பு தொகுப்பு வேலைகள் அனைத்தும் தீவிர வாசிப்புத்தன்மையிலிருந்து தோற்றம் பெற்ற பல்துறைப்புலமை யாளன் என்ற புதிய தோற்றப்பாடென்றே கொள்ளமுடியும். பல்துறைப் புலமைமை யாளர்கள் எம்மிடையே அன்றும் இன்றும் கணிசமாக இருந்தபோதிலும்கூட ஏ.ஜேயின் உருவாக்கங்கள் தேர்ந்த சிற்பி ஒருவரின் சிந்தனையிலிருந்து இந்த சமூகத்துக்குக் கிடைத்த சிரஞ்சீவித்தனம் மிக்க ஓவியங்கள் என்பதில் அறிவுஜீவி களிடம் எந்தவொரு கருத்துமுரண்பாடும் இருக்கமடியாது. மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதற்காகவே அவரது கணிசமான நேரங்கள் செலவிடப்பட்டமை இச்சமூகத்துக்கு அவர் விட்டுச் செல்லும் பதிவுகளின் அளவைக் கணிசமாகக் குறைத்திருக்கிறது என்ற நெருடலும் மனதில் எழாமல் இல்லை. இது திறனாய்வாளன் என்ற வகையில் ஏ.ஜேயிடம் நான் கண்ட அதிசயிக்கத்தக்க ஒரு முகம்.

கற்பிப்பவர்களுடன் தோளுக்குமேல் கைபோடும் அல்லது கால் தொட்டுக் கும்பிடும் தற்கால உறவுநிலையை அருவருத்து ஒதுக்கி, மதிப்புக்குரியவர்களைத் தூர இருந்து பிரேமிப்பதையும் எதிர்பாராமல் எதிரில் காண நேர்ந்தால் தலைசரித்துச் சிறுநகையொன்றால் அவர்கள் மீதான எனது மதிப்பை வெளிப்படுத்துவதையும் எப்போதும் கடைப்பிடிக்கும் எனக்கு ஏ.ஜேயுடன் ஏற்பட்ட முதலாவது தொடர்பு மிகவும் சுவாரஸ்யமானது. 90களின் ஆரம்பத்தில் தொழில் புரியும் இடத்தில் நான் பெற்ற அறிவை அமுல்படுத்துவதற்குத் தடையாக உள்ள அகப்புறச் சூழல்கள் தொடர்பாக எனக்குள் ஏற்பட்டிருந்த விரக்திநிலையை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரு

கடிதத்தை நூலகவியல் துறை சார்ந்து எனக்கு அறிவையும் ஆர்வத்தையும் ஊட்டிய பேராசிரியர் ஒருவருக்கு அனுப்பும் பொருட்டு ஆங்கிலத்தில் எவரது உதவியுமின்றி நானே முயன்று வடிவமைத்துவிட்டபோதும் அது சரியாக எழுதப்பட்டுள்ளதுதானா என்று எப்படி பரிசோதிப்பது எனத் திணறிக்கொண்டிருந்தபோது என்னுடன் பணி புரியும் சக நண்பர் சிவபாதம் “ஏ.ஜேயிடம் ஒருதடவை கொடுத்துத் திருத்துவோம்” எனப் பரிந்துரைத்தது மட்டுமன்றி அவருடன் தொடர்பையும் ஏற்படுத்தித் தந்தார். ஆங்கிலத்தில் பேரறிஞர் எனப்படும் ஏ.ஜேயிடம் கடிதம் போகப்போகின்றது என்பது தீர்மானிக்கப்பட்டவுடன் அந்த நேரத்து முதிர்ச்சியின்மை காரணமாகவோ என்னைப் பற்றி அவர் குறைத்து மதிப்பிட்டுவிடக்கூடாது என்ற சிந்தனையாலோ, எனது வித்துவத்தனத்தை ஒருதடவை நானே பரிசோதிப்போம் எனத் தீர்மானித்து இலகுமொழியில் எழுதப்பட்ட அந்த மூன்று பக்கக் கடிதத்தை மிக கடினமான உயர்சொல்லாட்சிகளைப் பயன்படுத்தி மீள வடிவமைத்துக்கொண்டு, அதற்காக என்னை நானே மெச்சிக்கொண்டு அவரிடம் கொண்டு போய்க் கொடுத்தாகிவிட்டது. கடிதத்தை ஒருதடவை முழுமையாகப் படித்துவிட்டு “ம்...ம் மிக நன்றாக இருக்கின்றது” எனப் பொதுவாக அவரது பாணியில் கூறிய ஏ.ஜே மிக மென்மையாக, மனதை நோக்காத வகையில்

“மொழி என்பது ஒரு தொடர்பு கொள் ஊடகம். எனவே தொடர்பு கொள்வருடன் அருகிலிருந்து கதைப்பது போன்ற உணர்வு கடிதத்தைப் படிப்பவருக்கு இருக்கவேண்டுமென்றால் அது மிகமிக எளிமையாக எழுதப்படவேண்டும். நீங்களும் அதை விரும்பினால் நாம் சிறு திருத்தம் செய்வோமா”

எனக் கூறியபடி எனது பதிலை எதிர்பாராமலேயே உயர் சொல்லாட்சிகள் அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டு அதில் நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் சொல்லாட்சிகளைப் போட்டுவிட்டு “இப்போது மிக நன்றாக இருக்கிறது” என்றபடி திருப்பிக்கொடுத்தார். அவரது அதே எளிமையான சொல்லாட்சிகளைப் பயன்படுத்தி நான் ஏற்கனவே எழுதிய கடிதத்தின் நினைவு வர வெட்கம் பிடுங்கித் தின்ன எழுந்து வந்தபோதும் சரியான பாதையில் தான் நானும் செல்கின்றேன் என்ற நிறைவும் என்னுடன் கூடவே வந்தது. இந்த அறிவின் எளிமை ஏ.ஜேயின் அடுத்த முகம்.

அடிக்கடி நூலகத்தில் உலவும் ஏ.ஜேயை ஒழுங்கான வாசகனாக மட்டும் நான் பார்க்கவில்லை. எமது நூலகத்தின் முன்னாள் நூலகர் அறையில் அவரை அடிக்கடி காணும் வாய்ப்பு அடுத்த அறையில் பணிபுரிந்த எனக்கு மிக அதிகமாகவே கிடைத்திருக்கிறது. நூலகவியல் துறையின் முதுகெலும்பாகக் கருதப்படும் நூல் தெரிவு என்ற அம்சத்தில், சமூக அறிவியல் துறைசார்ந்து யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நூலகத்துக்கு ஏ.ஜேயின் பங்களிப்பு அதிகம் இருந்திருக்கிறது. சமூக விஞ்ஞானம், மனிதப்பண்பியல் தொடர்பான நூல்களின் விமர்சனங்களை உள்ளடக்கிய சிறந்த ஒரு நூல் தேர்வுக் கருவியாக 1902ம் ஆண்டைத் தொடக்க ஆண்டாகக் கொண்டு பிரித்தானியாவிலுள்ள Times daily newspaper ஆல் வெளியிடப்படுகின்ற செய்தித்தாள் வடிவில் அமைந்த Time

Literary Supplement என்ற வார இதழுக்கு எங்கள் நூலகத்தில் நிரந்தர வாசகர் இருவர் மட்டுமே. ஒன்று ஏ.ஜே மற்றது யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் முன்னாள் நூலகர் திரு சி.முருகவேள் அவர்கள். A3 அளவைவிட சற்றுப் பெரிதாக கிட்டத்தட்ட 36 பக்கங்களில் வெளிவருகின்ற இந்த இதழ் உள்ளடக்கும் பல நூல்களுக்கான விமர்சனங்கள் சிலசமயம் இரு முழுப்பக்கங்களையும் தாண்டுவதுண்டு. இந்த விமர்சன இதழிலிருந்து கணிசமான நூல்களை யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்துக்கு ஏ.ஜே தெரிந்தெடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார் இலக்கியம் மட்டுமல்ல-அரசியல், வரலாறு, சமயம், கலை, பொருளியல் என்று அனைத்துப் பொருட்துறை சார்ந்தும் அவரது கரங்களால் சரி(P) அடையாளமிடப்பட்ட பல இதழ்கள் இன்றும் இங்கு இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல சமூக அறிவியல் துறை சார்ந்த கணிசமான நூல்கள் ஏ.ஜே என்ற ஒருவாசகனின் கைமட்டும் பட்டதொன்றாகவே இருந்திருக்கின்றன. ஏ.ஜேயைத் தவிர இதை யாருமே வாசிக்கப்போவது கிடையாது எனச் சிரித்துக் கொண்டே திரு முருகவேள் அவர்கள் கூறுவது இன்றும் பசுமையாக நினைவில் நிற்கிறது. “இலங்கையிலேயே சமூக அறிவியல் துறை சார்ந்து மிகச் சிறந்த நூல்களின் தொகுதி தொடர்பாக யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நூலகத்துக்குள்ள தனித்துவத்தை அடிக்க வேறெதனாலும் முடியாது” என இற்றைக்குப் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களது கூற்று உண்மையெனில் அந்தப் பெருமையில் கணிசமானளவு பங்கு ஏ.ஜேக்கும் உண்டு. திரு முருகவேள் காலத்தில் தொடங்கிய இந்தப் பங்களிப்பு முருகவேளுக்குப் பின்னரும் நூலக உதவியாளராகக் கடமையாற்றும் திரு.சிவபாதத்தினூடாக கணிசமானளவு தொடர்ந்திருக்கிறது. கடைந்தெடுத்த பல்வேறு துறைப்பட்ட 11 நூல்களின் தேர்ந்த திறனாய்வு நூலான “மத்து” உம் கூட நூலகத் துறை சார்ந்து நோக்கும் போது நூல் தெரிவுக்கான ஒரு சிறந்த மூலமே. வெறும் வாசகனாக மட்டுமன்றி சிறந்த நூல் தேர்வாளனாகவும் இவரை ஆக்கியது எது என்ற எனது நீண்டகாலத் தேடலுக்கு விடை கிடைத்தது இவரது பதிப்புப் பணியின் பெறுபேறாக அண்மையில் உருவான ரெஜி சிறிவர்த்தனா வின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள் என்ற நூலில் தான்.

டெயிலி நியூஸ் என்ற பத்திரிகையின் வண்ணப்பக்கங்களில் வெளிவருகின்ற ரெஜி சிறிவர்த்தனாவின் நூல்கள், திரைப்படங்கள், அரங்கு சம்பந்தமான விமரிசனங்களை 1950 ம் ஆண்டு தொடக்கம், நான் S.S.C படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், படித்து வந்திருக்கின்றேன்.

என இந்நூலின் முன்னுரையில் நான் வாசித்த ஏ.ஜேயின் வரிகள் நூலை அறிதல், ஆய்வு செய்தல், அழகாக அடுத்தவர் அறியும்படி செய்தல் என்ற கலைக்கு அத்திவாரம் இற்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே அதிலும் 16 வயதுப் பள்ளி பருவத்திலேயே போடப்பட்டபடியால் தான் நல்ல நூல்களின் தெரிவுக்கு சிறிது காலமாவது யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நூலகம் கொடுத்து வைத்திருக்கிறது. இது நூலக அறிஞராக நான் அறிந்த ஏ.ஜேயின் அடுத்த முகம்.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் சிலகாலம் ஆழமாக ஊடுருவும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. தமிழ் மொழி நூல்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக ஆங்கில நூல்களைக் கட்டியழவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும், விரிவுரைகளுக்குக் குறிப்புகளைத் தரும் நாட்டமில்லாத ஒருசில விரிவுரையாளர்களும் இணைந்து பல்கலைக்கழக மாணவப் பருவத்திலேயே அடிநுனி தெரியாமல் இதற்குள் நுழையும் நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நான் மட்டும் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒன்றாக எனது மொழிபெயர்ப்பு இருந்தவரை இது தொடர்பான தேடலும் எனக்குள் கருக்கொள்ள வில்லை. மொழிபெயர்ப்புச் சேவையானது ஆய்வு நூலகமொன்றின் முக்கிய சேவை என நூலகவியல் கல்வி போதித்த பின்னர்; நானாகவே விரும்பி இதற்குள் நுழைந்த காலத்தில் மொழிபெயர்ப்பின் பண்புகள் பற்றிய தேடலில் ஏ.ஜேயின் மொழி பெயர்ப்புகள் தட்டுப்பட்டபோதும் “ஆங்கிலம் தெரியும் ஒருவருக்கு மொழி பெயர்ப்பதில் என்ன கஷ்டம்: வெளுத்துக் கட்டவேண்டியதுதானே” என்று அதைப் பற்றிப் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளாமல் பெரும்போக்காக விட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் இத்துறைக்குள் மிக ஆழமாக ஊடுருவும் வாய்ப்புக் கிடைத்த ஒரு காலத்தில் எனது பணி அடுத்தவரின் பயன்பாட்டுக்குப் போகப்போகின்றது என்பது அடிமனதில் உறைத்தபோதுதான் மொழிபெயர்ப்பின் நுட்பங்கள் பற்றிய தேடல் எனக்குள் கருக்கொண்டது. நல்லதொரு தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கு ஆங்கில அறிவை விட தமிழ் அறிவு அதிகம் தேவை என எனது அனுபவ அறிவு இடித்துரைக்க அதன்வழி ஏ.ஜேயின் மொழிபெயர்ப்பாக்கங்களை நோக்கி மீண்டும் படையெடுத்தபோது தான் அவரது தமிழ்ப்புலமையின் ஆற்றல் என்னைப் பார்த்து நகைத்தது. ஹென்றி கீசிங்கரின் “டிப்பிளோமசி” என்ற நூலின் சில பகுதிகளை மொழிபெயர்த்த காலத்தில் ஆசிரியரின் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப் பிணைந்த அந்த எழுத்துகளுக்கும் உயர் சொல்லாட்சிகளுக்குமிடையில் சிக்குப்பட்டு நான் திணறியபோது ஏ.ஜேயின் இருமொழிப் புலமைக்கு குறிப்பாக அந்தத் தமிழ்ப்புலமைக்குப் பலதடவைகள் மாணசீகமாக வணக்கம் செலுத்தியிருக்கின்றேன். இது சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராக நான் தரிசித்த ஏ.ஜேயின் இன்னொரு முகம்..

“ஆங்கிலத்தில் எழுதினால் அது ஆய்வு தமிழில் எழுதினால் அது அலட்டல்” என்று ஆங்கிலத்தை அரைகுறையாகப் படித்தவர்களே ஆங்கிலமோகம் கொண்டு திரியும் இச்சமூகத்தில் ஆங்கிலச் சூழலில் பிறந்து அதில் வளர்ந்து அதையே பட்டப் படிப்பாகவும் தேர்ந்தெடுத்த ஏ.ஜே தனது மொழியைத் தலையில் வைத்தக்கொண்டு கூத்தாடினால் அது இயல்பு மாறாக

“ஆங்கிலம் உலகமொழி என்றும், அதனைக் கைவிட்டால் நமது அறிவு வளர்ச்சி தடைப்பட்டுவிடும் என்றும் தமிழ் சிங்களம் ஆகிய சுயமொழிகள் மூலம் நவீன விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை உணர்ந்த முடியாதென்றும், ஆங்கிலத்தைப்புறக் கணித்தால் நாம் கிணற்றுத்தவளைகள் போலாகிவிடுவோம் என்றும் காரணம் காட்டும் இந்த ஆங்கில தாசர்கள் ஆர்.எவ்.ஜோன்ஸ் எழுதிய ஆங்கில மொழி

வெற்றிவாகை சூடிய வரலாறு என்னும் நூலை வாசித்தார்களேயானால் நிச்சயமாக வியப்படைவதுடன் தங்கள் தவறான கருத்துக்களையும் களைந்தெறிவர்”

என்று மேற்படி நூலின் முன்னுரையாக ஏ.ஜே தரும் அவரது சொந்தக் கருத்தானது தாய் மொழிக்கு அவர் அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டப் போதுமானது. இதற்கு மகுடம் வைத்தாற்போன்று “சிங்களச் சட்டத்தின் அநுகூலங்கள்-பிரதிகூலங்கள் பற்றிய விசாரணை தேவையில்லை. ஆனால் அச்சட்டம் காரணமாகத் தமிழ் அபிமானம் மீதூரப்பெற்றவர்களுள் நானும் ஒருவன் அந்த அபிமானமே தமிழில் எழுதவேண்டும் என்ற எனது முனைப்பின் ஊக்கமாகவும் அமைந்தது” என மத்து என்ற நூலின் என்னுரையிலேயே தமிழ்மொழியின் மீதான பற்றை அவரே வெளிப்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிறந்த தமிழ் அபிமானியாக மட்டுமன்றி தமிழ்ப்புலமையாளனாகவும் நான் தரிசித்த ஏ.ஜேயின் இன்னொரு முகம் இது.

அகிம்சாவாதிகள், அடிதடிக்கு ஒதுங்குபவர்கள் மட்டுமல்ல புரட்சிகரமாகச் சிந்திப்பவர்கள் அனைவருமே ஏ.ஜேயில் அதிக மதிப்பு வைத்திருக்கின்றனர். இதை நான் எனது பல்கலைக்கழக மாணவப் பருவத்திலேயே இனங்கண்டிருக்கின்றேன். பல்கலைக்கழகப் படிப்புக்கும் மேலாகச் சமூக அக்கறையுடன் ஓடித் திரியும் எனது சக தோழர்களின் உதடுகள் மிக மரியாதையுடன் அடிக்கடி உச்சரிக்கும் வார்த்தையாக ஏ.ஜே என்ற வார்த்தை அமைந்திருந்ததை மிக ஆச்சரியத்துடன் அவதானித்திருக்கின்றேன். பல்கலைக்கழகத்துக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் மாறுபட்ட குணாம்சங்களைக் கொண்ட அனைவரும் ஏ.ஜேயிடம் செல்வதைப் பார்த்திருக்கின்றேன். அதிலும் அறிவுஜீவிகள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் மத்தியில் சிம்மசொப்பன மாகக் கருதப்படும் திரு உதயகுமார் அவர்களுக்கும் ஏ.ஜேக்குமிடையில் நீண்ட கால தொடர்பு இருப்பதையும் அவதானித்திருக்கின்றேன். மானுடத்தின் மேம்பாட்டில் அவருக்குள்ள அக்கறையை அவரது எழுத்துக்கள் தெள்ளத் தெளிவாகவே வெளிக்காட்டுகின்றமையையும் உணர்ந்திருக்கின்றேன். அப்படியாயின் ஏ.ஜே ஒரு புரட்சிவாதியா? புரட்சிகரமாக இருப்பவர்களால் எவ்வாறு அமைதியாக அனைவருக்கும் நல்லவராக இருக்கமுடியும்? சிந்தனையில் புரட்சியும் செயலில் சாத்வீகமும் எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? இந்தக் கேள்விகள் தொடர்ந்து மனதைக் குடைந்தபோது அதுநோக்கிய எனது தேடலில் தட்டுப்பட்டது தான் ஏ.ஜேயின் சில திறனாய்வுக் கட்டுரைகள். கட்டுரையில் கணிசமாகவே புரட்சி செய்திருக்கிறார் ஏ.ஜே. இதில் முக்கியமானவை, அடுத்தவர் மனதைக் கவர்ந்தவை சரஸ்வதியில் வந்த “மௌனி வழிபாடு”, மல்லிகையில் வந்த “எல்லாம் தெரிந்தவர்” ஆகிய இரண்டு கட்டுரைகளும். “விமரிசனத்தில் நக்கீரர் ஏ.ஜே. 1960ம் ஆண்டளவில் திடீரென மௌனியின் பெயர் இலக்கிய உலகில் அடிபடலாயிற்று. அவரது எழுத்தில் ஒன்றைக்கூடப் படித்தறியாத சில பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் கூட தங்கள், இலக்கியவரலாற்று நூல்களில் யாரோ எப்போதோ எங்கோ கூறிய வார்த்தைகளைத் தேவமொழியாகக் கொண்டு

மெளனி சிறுகதையின் திருமூலர், விக்கிரகம் அது இது என்று எழுதிக்கொண்டும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் இன்றைய முன்னணி எழுத்தாளர்களான க.நா.சு, சி.க.செல்லப்பா, தர்மு சிவராமு போன்றோர் மெளனியை தலையில் வைத்துக் கூத்தாடிக் கொண்டும் நின்றவேளையிலே மெளனியின் எழுத்தைப் பற்றி துணிவாகவும், சிந்திக்க வைக்கவும் ஏற்றதான முதல் விமரிசனக் கட்டுரையை மெளனி வழிபாடு என்ற தலைப்பில் சரஸ்வதியில் எழுதிப் பரபரப்பூட்டியவர் இந்த ஏ.ஜே என ஏ.ஜேயின் எழுத்துலகப் புரட்சி பற்றி ஏ.ஜேயின் அட்டைப்படத்துடன் வெளிவந்த 1971ம் ஆண்டின் யூலை மாத மல்லிகை இதழில் செம்பியன் செல்வன் அவர்களின் மேற்கண்ட வரிகள் இதை மேலும் உறுதி செய்கின்றன.

சிந்தனையில் புரட்சியைக் கணிசமாகக் காணக்கூடியதாக இருந்த எனக்கு செயலில் புரட்சி பற்றி அதிகம் அறியமுடியவில்லை. அனைவருக்கும் நல்லவர் என்பது உள்ள “அனைவருக்கும்” என்பதன் ஆழ அகலம் தெரியாமல் குழம்பி, உண்மையை நேசிக்கும் ஒருவனால் எவ்வாறு பொய்மையைக் கண்டு கொதித்தெழாமல் இருக்கமுடியும் என்றும், ஒரு மனிதன் நேர்மையாக வாழவேண்டுமெனில் நித்தமும் மனவதைப்படுதல் தவிர்க்க முடியாததல்லவா? என்றெல்லாம் எனக்குள் ஏற்பட்ட அவஸ்தையை நீக்கியது நண்பர் சூரி அவர்கள் கொண்டு வந்து கொடுத்த 2002 “காலம்” ஏ.ஜே சிறப்பிதழில் அவருடன் பத்து வருடங்களுக்கும் மேலாக இணைந்து பணியாற்றிய திரு நடேசன் அவர்களின் கட்டுரை தான். ஏ.ஜே தொடர்பாக வருகின்ற சிறியன சிந்தியாதான், நூலறி புலவன், அவிழ்ந்த அன்பினன் போன்ற சொற்களுடன் இணைந்து வருகின்ற “உருத்திரமூர்த்தி”, “ஊழித்தி”, “வார்த்தைகளில் இடிமுழுக்கம் மின்னல்கள்”, “கர்ஜனை” போன்ற சொற்கள் அநீதியைக் கண்டு கொதித்தெழும் நேர்மையானது அடைமொழியாகவே எனக்குத் தெரிகின்றது. எடுத்துக்காட்டுக்கு ஒன்று “கோப்பரேற்றர்” இதழின் பத்திராதிபர் குழுக்கூட்டங்களில் அதன் தலைவராக செயற்பட்ட பல்கலைக்கழக முன்னாள் பேராசிரியர் நேசையாவுடன் தனது நேர்மையின் கோட்டிலே நின்று இவர் கர்ஜித்திருக்கிறார். இவை அறிவுபூர்வமானவையாக நிதானத்தின் வழியில் பண்பு தவறாதவையாகவே இருந்தன.

செயல் புரட்சியும் பார்த்தாகிவிட்டது. மனம் திருப்தியடையவில்லை. உளவியல் ரீதியில் அவரின் வெளிப்பாடு பற்றியும் அறியும் ஆவல். உள்ளத்து உணர்வுகளை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி ஒளி மிகுந்த அவரது விழிகள் தான் எனினும் கூட நேரிய பாதையை என்றும் நேசிக்கும் ஏ.ஜேயிடம் குறுக்கு வழியில் செல்பவர்கள் பற்றிய பேச்சு எழும் சமயங்களிலெல்லாம் ஏற்படும் கோப உணர்வை திடீரெனச் செம்மை அதிகம் படர்ந்ததாக மாறிவிடும் அந்த முகம் பொதுவாகக் காட்டிவிடும். கருத்துக்கள் பற்றி அலசும் சந்தர்ப்பங்களில் அவரிடம் எழும் ஒருவித சிரிப்பு அக்கருத்துக்கள் தொடர்பான அவரது உடன்பாடிண்மையை அப்பட்டமாகக் காட்டிவிடும். அந்தச் செம்மை படர்ந்த விழிகளின் “ஒருவித” அசைவி லிருந்தே ஒன்றைப்பற்றிய அவரது உடன்பாட்டையும் உடன்பாடிண்மையையும்

இனங்காணும் வல்லமை அவருடன் நெருங்கிப்பழகும் ஓரிருவருக்கு மட்டுமே உண்டு மற்றும்படி வார்த்தைகளால் காயப்படுத்தும் அளவுக்கு ஏ.ஜே குறைகூடம் அல்ல. 60 வயதுப் பராயத்தின் நடுப்பகுதியில் இருக்கும் அறிவும், அனுபவமும், முதிர்ச்சியமிக்க ஒரு மனிதனிடமிருந்து வெளிப்படும் இந்த உணர்வுகள் அவரது நடுத்தர பருவத்தில் எவ்வாறு இருந்திருக்கும் என்று எனக்குள் எழுந்த வினோதமான ஆவல்

“சோக முகபாவத் தோற்றம் அவருக்கு இருந்தபோதிலும் ஏ.ஜே ஹாஸ்ய உணர்வுள்ளவர். கல்விக்கழகங்களில் கால் மிதிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த ஒண்டிப் பிழைப்போர், இலக்கியப் போலிகள். பகட்டுப்போலிகள், சுயமுன்னேற்றவாதிகள், சுத்த முட்டாள்கள் அனைவருமே அவரின் நுண்ணாய்வுக்கோ நகைப்புக்கோ தப்ப முடியாது. முட்டாள்களை சந்தோசமாக அவரால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது”

என இவருடன் 70களில் பழகி, 20 வருடங்கள் தொடர்பற்றுப்போய், மீண்டும் 2002 பாதை திறப்புடன் தொடர்பைப் புதிப்பித்த “ஹர்ஷா குணவர்த்தனா” வின் வரிகளில் அதிகம் தரித்து நிற்க விரும்புகின்றமையை மறுக்கமுடியாது. ஏனெனில் யாழ்ப்பாணத்தின் வைகறை மெல்லொளியில் மதுச்சாலைகள் ஊடாக இவருக்கு வழிகாட்டிச் சென்றவராக ஏ.ஜே இருக்க “உள்ளே தள்ளினால்” உள்ள தெல்லாம் வரும் என்ற யதார்த்தத்தை உள்வாங்க விரும்பும் எவருமே இந்த வரிகளில் திரிபு இருக்கும் என தள்ளி வைக்க மாட்டார்கள். கருத்தோ செயலோ சரியற்றதை துணிவுடன் எதிர்கொள்ளும் புரட்சியாளராக நான் விரும்பிக் கஸ்டப்பட்டுத் தேடிக்கண்டுபிடித்த ஏ.ஜேயின் அடுத்த முகம் இது.

வெளிநாட்டில் வதிகின்ற இணுவையூர் அன்பர்களின் ஆதரவில் உருவான நூலகமும் அரும்பொருளகமும் இணைந்த அறிவாலயம் என்ற அமைப்பின் திறப்புவிழா நிகழ்வை முன்னிட்டு மலர் உருவாக்கம் ஒன்றில் நான் முனைப்புடன் ஈடுபட்டிருந்த சமயத்தில் மலருக்கு கட்டுரையொன்றை ஏ.ஜேயிடம் இருந்து எடுத்துப் போட வேண்டும் என்ற எனது விருப்பை சிரமேற் கொண்டு நண்பர் சூரி அவர்கள் எடுத்த முயற்சியானது “மெச்சத்தக்க முன்னுதாரணம்” என்ற தலைப்பில் அவரிடமிருந்து இருபக்கக் கட்டுரையாக வந்தபோது சரியான முயற்சிக்குத் தான் நானும் பாடுபடுகின்றேன் என்ற மகிழ்வையும் நிறைவையும் கொடுத்தது.

“அரும்பொருட் காட்சியகங்களை அமைப்பதன் மூலமாக, அடிமட்டக் குடியாட்சி போன்று, சாதாரண, பாமரமக்களின் அடிமட்ட வரலாற்றினையும் உய்த்துணரமுடியும். இதன் மூலம் வரலாறு என்றால் அரச வம்சங்களினதும், உயர் வர்க்கத்தினரினதும் வரலாறு என்னும் மாயையைக் கலைத்து, வங்காள வரலாற்று ஆசிரியர் ரணஜித்குரா போன்றோர் தொடங்கி வைத்த கீழ்மட்டங்களின் வரலாற்றாய்வுகள் என்ற மார்க்கத்தில் எம்மைச் செல்வதற்கு உந்தும். அப்பொழுது இதுகாறும் நாம் படித்த, படித்துவரும் “வரலாறு” என்ற பாடம் அடித்துச் செல்லப்படும். இது குறித்து நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை”.

அவரது கட்டுரையிலிருந்து என்னை சுர்த்த மேற்குறிப்பிட்ட வரிகள் புதிய

சமூக உருவாக்கத்தை அவாவும் ஏ.ஜேயின் இன்னொரு முகம்.

இறுதியாக, ஏ.ஜே என்ற அறிவுத் துறைமுகத்தைத் தேடிப் பல தோணிகள் வந்து இளைப்பாறிப் பலன் பெற்றுப் போனமையை அனைவரும் எற்றுக்கொள் கின்றனர். ஆனால் இந்தத் துறைமுகத்துக்குரிய சரியான கௌரவத்தை அளிக்க ஒரு தோணியாலும் ஏன் முடியவில்லை? கௌரவிக்க விரும்பியவர்களுக்கு அதிகாரமும் ஆற்றலும் இல்லை. அதிகாரமும் ஆற்றலும் இருந்தவர்களுக்குக் கௌரவிக்கும் எண்ணம் இல்லை என்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா? அல்லது தனிச்சிங்களச் சட்டத்தால் தான் ஏ.ஜே என்ற தமிழ்ப்புலமையாளன் இச்சமூகத்துக்குக் கிடைத்தது போன்று இந்த அசண்டையினத்தால் தான் முதுகு சொறிதல்களுக்கும் முகம் மழுப்பல்களுக்கும் தலைவணங்காத அறிவின் நிமிர்வை, அள்ள அள்ளக் குறையாக அறிவூற்றை, இறுதிவரை தாய்மண்ணையும் மொழியையும் நேசித்த மனிதனை, அறிவால், எளிமையால், குணத்தால், பண்பட்ட நடத்தையால் மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாகக் கொள்ளக்கூடிய மானுடத்தை இந்த மண் இனங்காணும் வாய்ப்பும் தரிசிக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது என்று ஏ.ஜேயின் பாணியிலேயே இவர்களுக்கும் ஏதாவது சமர்ப்பணம் செய்துவிடலாமா?

கடந்த ஒக்டோபர் 18ம் திகதி புதன்கிழமை யாழ் பல்கலைக்கழக புவியியல் மண்டபத்தில் அவரது நினைவு அஞ்சலி நடைபெற்றது. அவரைப் பற்றி எவ்வளவோ பேசினார்கள். அவர் ஒரு சிறந்த வாசகன் என்பதால் தான் அவரைப் பற்றி இவ்வளவு கதைப்பதற்கு இருந்தது என்றோ யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் இருந்த காலத்திலும் சரி ஓய்வு பெற்று யாழ் மண்ணில் இறுதி வரை இருந்த காலத்திலும் சரி அவரது நேரத்தில் கணிசமானளவு யாழ் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் தான் கழிந்தது என்பதோ அங்கு வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இருந்தபோதும் அவரை நல்லதொரு மனிதனாகத் தரிசித்த எத்தனையோ உள்ளங்களின் நினைவுரைகளில் மனதைக் கவர்ந்தவை இவை:

திருமதி சாந்தி விக்னராஜா: ஏ.ஜே திருமணம் செய்திருந்தால், குழந்தை களைப் பெற்றிருந்தால் இந்த தனித்துவ ஆளுமையை பெற்றிருப்பாரோ தெரியாது. எனவே இவ்வாறு தனித்திருந்ததுதான் ஏ.ஜே என்ற முழு மனிதனை எமக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

திரு சோ.பத்மநாதன்: திரு ஏ.ஜே அவர்களுக்கும் அவரது பெருமதிப்பைப் பெற்ற சிங்கள அறிஞர் றெஜி சிறிவர்த்தனாவுக்கும் பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்பில் தரநிலை (class) இல்லை. எனவே அறிஞர்களாக இருக்கவேண்டுமெனில் அவர்களுக்கு உடயளள இருக்கக்கூடாது என முடிவெடுக்கலாமா?

பேராசிரியர் வி.பி சிவநாதன்: “அனைத்திலும் முழுமைத்தன்மை நிறைந்த ஒரு மனிதனை குளோனிங் முறையில் உருவாக்குவதற்கான உயிரணுவைத் தெரிவு செய்யும் சந்தர்ப்பத்தில் யாருடைய உயிரணுவைச் சிபார்சு செய்யலாம் என்று என்னைக் கேட்டால் அது ஏ.ஜே மட்டும் தான் என்றே நான் கூறுவேன்.”

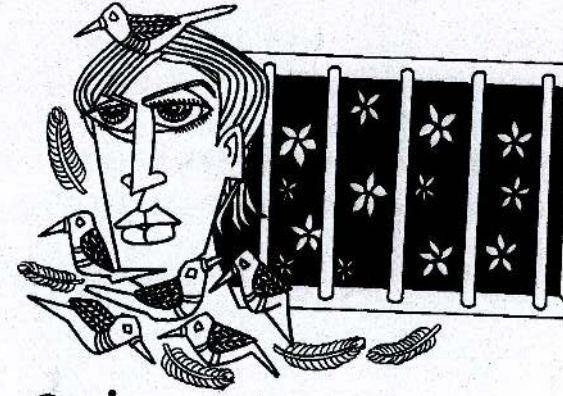
காத்திருப்பு

நாளின் பெரும்பொழுது
என்னை
திட்டித் தீர்ப்பதிலேயே
கழிகின்றது

நடக்கு முன்னரே பறக்கும் மனத்தை
முடிவெடுக்கு முன்னரே
ஆட்டிவிடும் தலையை--
சொற்களை முந்திவிடும்
பார்வையின் வீச்சை--
கட்டும் வல்லமை போதாமல்
கவலை விரவி நிற்கிறது

எதிரியின் எல்லைக்குள்ளேயான
வேவுப் புலியின் நகர்வை----
காவலரண் மீதிருக்கும்
முட மறந்த விழிகளின்
கூர்மையை--
குறி பொருத்திய துப்பாக்கி
விசைவில்லில்
பதிந்திருக்கும் விரல்களின்
உறுதியைப் போல்
ஒரு மனத்தை
அது அவாவி நிற்கிறது.

காத்திருக்கின்றேன்
என்னை எனக்கு உணர்த்திய
ஏதோ ஒன்று
என்னை நான் ஆளவும் உதவும்
என்ற
அசைக்க முடியாத
நம்பிக்கையுடன்.....

இருப்பு

எனதும்
எனது உறவுகளினதும்
புரிதல் பற்றிய
எனது எண்ணங்களும்;
உனதும்
உனது உறவுகளினதும்
புரிதல் பற்றிய
உனது எண்ணங்களும்
இணைந்து கட்டியது
எங்களெங்கள் வீடுகளைவிட்டு
எனக்கும் உனக்குமான ஒரு வீட்டை.

இன்று
எனதும்
எனது புரிதல்கள் பற்றிய
உன் எண்ணங்களும்
உனதும்
உனது புரிதல்கள் பற்றிய
என் எண்ணங்களும் இணைந்து கட்டுகிறது
எனக்கும்; உனக்குமென
தனித்தனி வீடுகளை.

சூரியப் புதல்விகள்: பாடல்கள் பற்றிய ஒரு பார்வை

மனிதனுக்கு உயிர்ப்பூட்டும் ஜீவசக்திகளில் முதன்மையானது இசை. தாயின் கருப்பையில் தொடங்கி கல்லறைக்கு போகும் வரை மனிதவாழ்வின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் இசை வகிக்கும் பங்கு அளப்பரியது. எழுத்து வடிவ ஊடகங்களோ அல்லது கட்புல ஊடகங்களோ ஆற்றமுடியாத பணியை இசையால் ஆற்றமுடியும். பார்வைப்புலனற்றவர், படிப்பறிவு அற்றவர், பணவசதியற்றவர் என பல்வேறு சமூக மட்டத்தினால் பயன்படுத்தப்படக் கூடியதும், குழந்தைகள் தொடங்கி முதியோர் வரை என பரந்துபட்ட சமூகத்தை சென்றடையக் கூடியதும், சமூகத்தின் சமூக, சமய, கலை, கலாச்சார, பண்பாட்டு அம்சங்களில் பரவலாக பயன்படுத்தப்படக் கூடியதுமான ஊடகமாக இசை அமைந்துவிடுகிறது.

மனித மனத்தின் உணர்வுகளும் மானுட வாழ்வின் அனுபவங்களும் கவிஞரின் கைவண்ணத்தில் வரிவடிவம் பெற்று இசைமழையில் குளித்து உயிர்ப்பூட்டும் குரல்கள் மூலமாக மீண்டும் சமூகத்திடமே பாடல்களாக சென்றடையும் போது இவை ஒரு காலத்தின் குரலாய் மாறி நிரந்தர இடத்தைப் பெற்றுவிடுகின்றன. மக்களிடையே சென்று மக்கள் மனதை ஊடுருவி, அவர்களின் உணர்வுகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களை செயலூக்கம் புரியச் செய்யும் வல்லமை இசைப்பாடல்களுக்கு உண்டு என்பதை நன்குணர்ந்துதான் மக்களை எழுச்சி கொள்ளச் செய்ய, குதூகலித்து மகிழ், சிந்திக்க, சிந்தனைக்குத் தெளிவூட்ட, வெட்கித் தலை குனிய வைக்க, விழிப்புணர்வூட்ட, பெருமைப்பட, பெருமிதங் கொள்ளச் செய்ய, எதிரியை கேலி செய்ய, தன் உணர்வை வெளிப்படுத்தவென நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களை இந்த மண்ணின் மக்கள் உருவாக்கினர். இன்றைய எமது சமூகத்தின் அடிநிலையை ஊடுருவி நிற்கும் போராட்ட வாழ்வின் யதார்த்தங்களை தமக்கென்றுள்ள தனித்துவ கலைபண்பாட்டு அம்சங்களினூடாக மக்கள் மனங்களில் பதியச் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

இந்த வகையில் கடந்த ஒக்டோபர் மாதம் 14 ஆம் திகதி, விடுதலைப்புலிகள் மகளிர் படையினரால் வெளியிடப்பட்ட “சூரியப்புதல்விகள்” ஒலிப்பேழை நாடா இன்றைய போராட்ட நிலையினை, போராட்ட வாழ்வில் பெண்களின் பங்களிப்பை இசையில் வடித்தெடுக்கும் ஒரு கலை முயற்சியாகவே கருதப்படுகின்றது. “நேற்றிருந்த

வாழ்வகற்றி புதியதோர் ஒளியைத் தேடி விரைந்த எம்மண்ணின் புதல்வியர் பற்றிய கானங்கள் இவை. விடுதலை வேண்டி உயர்ந்த இவர்களின் கரங்களால் உலகின் புருவங்கள் விரிந்தன. பெண்மை புதியதோர் அர்த்தமானது. நிலவுக்கும் மலருக்கும் காதல் செய். கவிதைக்கும் உவமைகளாய் உணர்த்தப்பட்டவர்கள் வீரத்தின் பொருளாகினர். எமது தேசத்தின் விடுதலை எமது இனத்தின் விடிவு என்ற உயரிய குறிக்கோளை நெஞ்சில் ஏற்றி நடத்து வந்த இந்தப் புதல்வியர் சுமக்கின்ற சுமைகள், அவற்றுக்காய் கொடுக்கின்ற விலைகள், தியாகங்கள், சாதனைகள் என்பவற்றைப் பாடுபொருளாக்கிய இக்கானங்கள் புதிய வீச்சும் எழுச்சியும் கொண்டவை” என்ற அறிமுக உரையுடன் தொடங்கி 10 பாடல்களைத் தாங்கிவரும் இவ் ஒலிப்பேழை விடுதலைப்புலிகள் மகளிர் படையணியின் 3வது பாடல் ஒலிப்பேழையாகும்.

1993ல் “விழித்தெழுமோம்” என்ற ஒலிப்பேழை அம்புலி, பாரதி, தமிழவன், வசந்தமதி போன்ற போராளிப் பெண்கவிஞர்களின் உள்ளத்துணர்வுகளைத்தாங்கி வெளிவந்தது. அதன் பின்னர் 1995 இல் “நெருப்பு நிலவுகள்” என்ற ஒலிப்பேழை “ஆழ வேரோடிய சமுதாய வன்முறைகளைக் கடந்து, வேலித்திரைகளிலிருந்து விடுபட்டு விடுதலை வேண்டி நிற்கும் எமது வளர்ச்சி படிமுறை வளர்ச்சியல்ல, பாய்ச்சல் நிகழ்வு” என்ற அறிமுகத்துடன் விடுதலை கானங்களைச் சுமந்து வந்தது. கிட்டத்தட்ட 15 வருடங்களாய் மண்மீட்புப் போரில் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட சூரியப் புதல்விகள் தமது பாதையில் எதிர்கொண்ட சவால்கள், சாதனைகளைப் பதியும் முயற்சியில் இந்த ஒலிப்பேழை ஓரளவு வெற்றி பெற்றிருக்கின்றது. ஐந்து பாடல்கள் சூரியப் புதல்வியின் சாதனைகளை, தியாகங்களை பதிவு செய்திருக்க மீதிப்பாடல்கள் சமூகத்தின் இன்றைய வாழ்நிலையை பதியும் முயற்சியில் இறங்கியிருக்கின்றன.

பொதுவாக பாடல்களை பாராட்டை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பவை, பாடுபவரை மெய்மறக்கச் செய்பவை, சிறிது காலத்திற்கு நிலைத்து நிற்பவை, தலைமுறை கடந்தும் வாழ்பவை எனப் பலவாறாக வகைப்படுத்தலாம். பாடலின் வரிகளை திரும்பத் திரும்ப மீட்கும் சந்தர்ப்பங்களில் பாடலாசிரியன் வெற்றி பெறுகின்றான். பாட்டின் கருப்பொருளையும் மீறி வெறும் மெட்டுகளை அசை போடும் நிலைக்கு பாடலைக் கேட்பவன் வரும் நிலையில் இசையமைப்பாளன் உயிர்ப்பூட்டும் குரலால் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ரசிகன் மனதில் இடம் பிடிக்கும் நிலையில் அங்கு வெற்றி பாடகனிடம் போய் சேர்ந்து விடுகிறது. அனைத்திற்கும் மேலாக பாடலாசிரியரை, இசையமைப்பாளரை, பாகரை என பட்டிமன்றம் நடத்தப்போய் முடிவு தெரியாது குழம்பும் நேரங்களில் பாடல் சிரஞ்சீவித் தன்மையைப் பெற்று விடுகின்றது.

இவ்வாறு காலத்தால் அழியாத கானங்கள் என்ற வகையில் பெண்களின்

சாதனைகளைப் பாடுபொருளாக்கி நிற்கும் ஐந்து அற்புதமான பாடல்களை இவ்வலிப்பேழை தாங்கி வந்திருக்கின்றது.

காற்றுக்கும் மழைக்கும் ஈடுகொடுக்க முடியாமல் வீழ்ந்து விடும் பூங்கொடிகள் என்ற மூடக்கொள்கைகளால் முடையப்பெற்ற தத்துவம் 15 வருட கால போராட்ட வாழ்வில் தகர்க்கப்பட்டுவிட்ட செய்தியை இப்பாடல்கள் வெளிக்காட்டு கின்றன.

“வேலிப்பொட்டுக்கள் வெடித்து சரிந்தன. அடுக்களை சுவர்களின் இடுக்கண் தொலைந்தது” என்றும் “நாளை மலர்ந்திடும் ஈழம் காத்திட நாமும் எழுந்ததனாலே, எம் தாழ்வு மனப்பள்ளத்தாக்குகள் எல்லாம் தலைநிமிர்ந்தே மலையாச்சு” என்றும் பெண்போராளிகளின் இன்றைய வாழ்நிலையை நிதர்சனமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது போராளி தமிழ்க்கவி எழுதிய “அந்த வானத்து நிலவை” என்று தொடங்கும் பாடல். மரபுகளால் இறுக்கமாக சூழப்பட்ட சமூக வாழ்நிலையை உடைத்தெறிந்து இளைய தலைமுறையுடன் இணைந்து போராடப் புறப்பட்டுவிட்ட, பேர்க்குழந்தைகளையும் கண்டுவிட்ட ஒரு பெண் போராளியின் உள்ளத்து உணர்வுகளின் வெளிப்பாடே இப்பாடல். பாடகியையோ பாடலையோ சூழப்பாமல் இங்கிதமாக நுழைந்து நெளிந்து வரும் இசை எம்மை துள்ளிக் குதிக்கச் செய்கின்றது. வயல் சூழ்ந்த கிராம மொன்றின் வயல் வரப்புகளில் உற்சாகமாக வாய் திறந்து பாட ஊக்குவிக்கின்றது.

பாடலும் இசையும் குரலும் சரிவரப் பொருந்தி கேட்பவர் மனத்தில் துக்கமா, சந்தோசமா, பெருமிதமா என்று இணங்காண முடியாமல் உள்ளம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கும் இன்னொரு பாடல் “வீரமுடன் களமாடி வருகின்ற” எனத் தொடங்கும் ஒரு போராளிக் கவிஞரின் பாடல். தன்கண் முன்னே தனது தங்கையர் புரியும் சாதனைகளைப் பார்த்து அதன் மூலம் ஏற்பட்ட உணர்வின் வெளிப்பாடுகளை இசைமாலையாக்கி அதனை ஒரு அற்புதமான குரல் மூலம் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் இப்பாடல் வேவுப்பெண் புலிகள் பற்றி வெளிவந்த முதலாவது பாடல் என்ற பெருமையைப் பெறுகின்றது.

“கண்ணி வயல்களில் ஏறி நடக்கையில் கால்கள் தவறிடக்கூடுமே
உம்மைக் கட்டியணைத்தழ தேகமுமின்றியே காலச் சருகுகள் மூடுமே”
“நிலமும் அதிராமல் நீரும் விலகாமல் நிழலெனப் போய் வருகின்றீர்
இந்த உலகம் உணராத சமைகளைத் தாங்கவே
உங்களின் தோள்களைத் தருகின்றீர்”

என்ற வரிகள் அனுபவங்கள் பேசுகின்ற ஒரு கவிதையே. ஒரு பெண்ணின் சாதனையை ஆண் கவிஞன் ஏற்றிச் சொல்வதும், பெண் குரல் ஒன்று இப்பாடலின் உட்பொருளை தனது அக்கண்ணால் உய்த்துணர்ந்து தனது அற்புதமான குரலால் இப்பாடலுக்கு மேன்மையும் புனிதத்தன்மையும் அளிப்பதுமே இப்பாடலின் சிறப்பம்சம். பாடலின்

கருப்பொருளை, வரிவடிவத்தை முறிக்காது அதனை மென்மையாக சூழ்ந்து நிற்கும் இசையால் தனது ஆளுமையை இசையமைப்பாளர் வெளிப்படுத்தியிருப்பதும் இப்பாடலின் சிறப்பம்சமாகும்.

பெண்ணின் சாதனைகளை ஆண் ஏற்றி சொல்லும் இன்னொரு பாடல் “நிலவுக்குள் நிலவொன்று” எனத் தொடங்கும் பாடல். பெண் போராளிகளை தங்கையாகப் பாவித்து அவளின் பெருமைகளை பாடும் ஒரு சகோதரனது உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே இப்பாடல் அமைகிறது. “பெண்ணுக்கு பெருமை தந்து பண்புக்கு உயிர்தந்து மண்ணிற்கும் விடிவைத் தேடும் என்னுயிரே” என்ற வரிகள் மூலம் தனது பண்பாட்டு அம்சங்களுக்குள் நின்று கொண்டு, தாயக மீட்புக்கும் உதவிசெய்து கொண்டு வாழும் சராசரி தமிழீழ பெண்ணை எமக்கு காட்டுகின்றான் பாடலாசிரியன். பாடலின் ஆரம்பத்தில் தனது உலகில் சஞ்சாரம் செய்யும் இசை மெல்ல மெல்ல இறங்கி பாடகனின் குரலுக்கு மெல்ல வழிவிடுகின்றது. தங்கையின் புகழ்பாடும் தமையனின் குரல் கேட்டு இசையும் கூட பெருமிதமும் குதூகலமும் அடைகிறது.

பெண்ணின் சாதனைகளை பெண்ணோ அல்லது ஆணோ ஏற்றி சொல்வதுடன் நின்றுவிடாது இயற்கையும் எவ்வாறு பெருமிதப்படுகின்றது என்பதை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றது இன்னொரு பாடல். போராடப் புறப்பட்டு காவியமாகி தனது மடியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் எண்ணற்ற பெண் போராளிகளை கடலன்னை எவ்வாறு தாலாட்டுகின்றான் என்பதை அற்புதமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கும் இப்பாடல் விடுதலைப் போராட்டத்தின் சமைகளைத் தாங்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு தமிழ் மகளின் உள்ளத்து வெளிப்பாடுகளாக இருக்கின்றது.

அது போல் கரும்புலிகளின் சாதனைகளை, அவர்களின் மன உரத்தை வெளிப் படுத்தி இருக்கும் இன்னொரு பாடல் “உருக்கில் மனம் வரித்து” என்று தொடங்கும் ஒரு பாடல். மூன்று ஆண்கவிஞர்களும் இரு பெண்கவிஞர்களும் இணைந்து சூரியப்புதல்வியின் சாதனைகளை, தியாகங்களை பாடுபொருளாக்கி உலவவிட்டிருக்கின்றனர்.

இலக்கியங்கள் காலத்தின் குரலாய் ஒலிப்பவை. அந்தவகையில் போராடப் புறப்பட்டுவிட்ட சமூகத்தின் தற்போதைய வாழ்நிலையை தெட்டத் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன இரு பாடல்கள். இந்த மண்ணில் தாய் தந்தை பிள்ளைகள் என்று குடும்பமே மண் மீட்புக்காக கிளம்பியிருக்கும் நேரம் இது. கிளம்ப மனமில்லாது தயங்கி நிற்பவர்களைக்கூட தமது உச்சக்கட்ட ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்தி தாயக விடிவுக்கு தோள் கொடுக்க வாருங்கள் என கூவியழைக்கும் நேரமும் இதுதான். அடுக்களையே அகிலம் என இருந்தவர்கள் இந்த 15 வருட குறுகிய போராட்ட வாழ்வில் சாதித்த சாதனைகள் அளப்பரியவையாக, கற்பனைக்கும் அப்பாற்பட்டவையாக இருந்தும், இன்றைய போராட்ட சமையை சரிநிகர் சமானமாக

அல்லது அதற்கும் கூடுதலாக தாங்கி நிற்கும் வளர்ச்சி பெற்றவையாக இருந்தும் ஆண் பெண் என்ற பேதத்திற்கு அப்பாற்பட்டு ஒட்டுமொத்த சமூகத்தையும் கூவியழைக்கும் தகுதியைப் பெற்றிருந்தும் கூட பெண் இனத்தை மட்டுமே போராட வாருங்கள் என இவர்கள் அழைப்பதன் மூலம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தமக்குள் ஒதுங்கி நிற்கின்ற ஒரு போக்கு இப்பாடல் ஒலிப்பேழையில் வெளிப்படுவது யதார்த்தத்திற்கு புறம்பான ஒன்றாகவே தெரிகின்றது. “தேசத்தின் விடுதலை” என்று தொடங்கும் முதலாவது பாடல் பெண் போராளி அம்பலியுடையது. அற்புதமான இசையும் உயிர்ப்பூட்டும் குரல்களும் இணைந்து கேட்பவரின் மனத்தில் விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பான சமூகத்தின் உணர்வலைகளை சுமந்து நிற்கும் இப்பாடல் பெண்களின் பங்களிப்பை மட்டும் வேண்டுவதுடன் நின்றுவிடாது ஆண் பெண் இணைந்த பொதுச்சமூகத்தின் பங்களிப்பை வேண்டி நின்றிருந்தால் மிகவும் அற்புதமான பாடலாக அமைந்திருக்கும்.

ஆண் பெண் பேதத்தைக் கடந்து ஒட்டுமொத்த சமூகமே விடுதலைப் போராட்டத்தின் சுமையை தாங்கி நிற்கும் இன்றைய யதார்த்தத்திற்கு மாறாக அரைத்த மாவையே திருப்பி அரைப்பது போல் பெண்ணை விழித்தெழக்கோரும் பாடல்களும் இப்பாடல் ஒலிப்பேழையில் உள்ளடங்கி இருப்பதானது புறச்சூழல்கள் எவ்வளவுதான் மாறினாலும் அசுமாற்றம் ஒன்றிற்கு மனித மனம் உட்படுவதற்கு இன்னமும் காலம் எடுக்கும் என்ற யதார்த்தத்தை கோடிகாட்டி நிற்கின்றது. பாடல்கள் எழுதப்பட்ட காலப்பகுதிக்கும் வெளியிட்ட காலப்பகுதிக்கும் இடையிலான இடை வெளியும் இக்குறைபாட்டுக்கு காரணமாக இருக்கக்கூடும். போராளிகளுக்கு சமதையாக பொதுமக்களும் எல்லைப்படையாக, சிறப்பு எல்லைப்படையாக, கிராமியப் படையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு சாதனைகள் படைக்கும் இக்காலப்பகுதியில் அவர்கள் பற்றிய ஒரு பாடலாவது இல்லாது இருப்பது இந்த ஒலிப்பேழையின் இன்னொரு பிரதான குறைபாடாகும்.

இன்றைய வாழ்வு நாளைய வரலாறு. எனவே வெறும் எதுகை மோனைகளிலும், உணர்ச்சியூட்டுவதிலும் கவனம் செலுத்துவதை கைவிட்டு இன்றைய சமூகத்தின் வாழ்நிலையை, அவர்களின் சுமைகளை, தியாகங்களை, அர்ப்பணிப்புகளை அப்படியப்படியே ஆவணப்படுத்த வேண்டிய தேவை எமது சமூகத்திற்கு உண்டு. ●

நான் ஒரு புதினம்...

என் வீட்டு மாட்டுக்கும்
தன் மானம் பெரிது
கழுநீர் என்றாலும்
தன் வீட்டுத் தண்ணீரே குடிப்பதாய்.....

என் வீட்டு நாய்க்கும்
பண்பு அதிகம்
படலை திறந்தாலும்
பக்கத்து வீட்டுள் நுழைவதில்லையென்று.....

என் வீட்டுத் திண்ணைக்கும்
அத்தனை பெருமிதம்
இன்முகங் காட்டி
இருப்பதைக் கொடுத்து
உபசரிப்பதாய்.....

என் எழுதுகோலுக்கும்
சற்றே தலைக்கனம்
நல்லதை மட்டுமே
தான் எப்போதும் பேசுவதாய்.....

போகுமிடமெல்லாம்
என்னுடன் மிதிபடும்
என் செருப்புக்கும் கூட
தர்வம் அதிகம்
மதியாதார் முற்றம் தானும்
மிதிப்பதில்லையென.....

என் மனைவிக்கும் கூட
நான் ஒரு புதினம்
பிழைக்க தெரியாதவன் என்று....

புலர்வு

உனது காலம்
இவ்வளவு தான் என்றபடி
இருளைப் புறந்தள்ளி
கிழக்கு மெல்ல
வெளுக்கிறது

மழைக்குள் நனைந்து
ஈரம் உறுஞ்சிய
பச்சை விறகுகளில்
நெருப்பு மெல்லப்
பற்றிப் பிடிக்கிறது

மக்கிப் போனதென்று
நினைத்திருந்த
பயற்றம் விதைகளில் சில
நேற்றுப் பெய்த மழையில்
மெல்ல முளைவிட்டிருக்கிறது

நீண்ட காலமாய்
மௌனம் காத்த
எலுமிச்சை மரத்திலிருந்து
முகைகள் வெளிக்கிளம்பிய அதிசயம்
நேற்றுத் தெரிந்தது.

வானம் எப்போதும் நீலம்தான்
மப்பும் மந்தாரமும்
இடையிட்டு வருபவை
நினைவுகளின் உந்துதலில்
கரங்கள் உயர்ந்து
விழிக்கடை நீரை
மெல்லத் துடைத்தது.

நிறையவே இருக்கிறது இவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள!

சிவப்பு வெள்ளை நிறங்களில் சரிகைச் சோடனை, நுழைவாயிலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்கு, வீட்டின் முன்னே பெரியதொரு பந்தல், பக்திப்பாடல் களும் துள்ளல் பாடல்களும் கலந்து ஒலிக்கும் ஒலிபெருக்கி அல்லது பாட்டுப் பெட்டி, சுபமுகூர்த்தம், மங்கள இசை, தீப தூப ஆராதனை, வயிறு நிறைய அறுசுவை உண்டி....

“அன்புடையீர்

நிகழும் கர வருடம் ஆனி மாதம் 30ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை நண்பகல் 12.00 மணிமுதல் வரும் சுபவேளையில் எமது இல்லத்தில் நடைபெறவிருக்கும் ..... வைபவத்தில் தாங்களும் தங்கள் குடும்ப சகிதம் வருகை தந்து சிறப்பிக்கும் வண்ணம் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.” என்று கண்கவர் வண்ணங்களில் அழைப்பிதழ் கூட.....

இத்தனை ஆரவாரமும் திருமண வீட்டுக்கோ அல்லது புதுமனைப் புகுவிழாவிற்கோ, அதுவுமன்றி பிறந்தநாள் மற்றும் பூப்புனித நீராட்டு விழாவிற்கோ அல்ல. பொருளாதார மேம்பாட்டை இலக்கு வைத்து பணத்திற்கு கொண்டாடப் படும் ஒரு விழா இது.

தென்மராட்சிப் பிரதேசத்தில் வரணி மற்றும் குடத்தனைப் பகுதிகள், வட மராட்சி பிரதேசத்தின் இமையாணன், ஆதியாமலை, இலைகடி, நாவலடி, சமரபாகு, பொலிகண்டி, கொற்றாவத்தை, வல்வெட்டி, கம்பர்மலை, அல்வாய், கொம்பந்தறை, கரணவாய் தெற்கில் அண்ணாசிலையடி, செல்வாபுரம், மேற்கில் வல்லியாவத்தை, கலட்டி, அறிவாலயம், கேணியடி வடக்கில் நவிண்டில் ஆகிய இடங்களில் செறிவாகவும் கொழும்புத்துறை போன்ற கரையோரப்பகுதிகளில் பரவலாகவும் வாழுகின்ற தலித்; சமூகத்தின் ஒரு பகுதியினரால் கொண்டாடப்படும் பணவரவு நிகழ்வில் தான் இத்தனை அமர்க்களமும்.

வளவு துப்பரவாக்குதல் ஒரு புறம், வீடு அலங்கரித்தல் ஒரு புறம், தமக்கு விரும்பிய குடும்பத்தினருக்கு “நாள் நோட்டீஸ்” எனப்படும் முதலாவது அழைப்பிதழ் கொடுத்தல் இன்னொரு புறம் என ஒரு வாரத்துக்கு முன்னரேயே பணச்சடங்கு கொண்டாடப்படும் வீடு களைகட்டத் தொடங்கிவிடும். வைபவத்திற்கென

முதல்நாளே வீட்டின் முற்றத்தில் ஒரு பிரதான பந்தல், சமையல் செய்வதற்கு ஒரு சிறு பந்தல். வீட்டு நுழைவாயிலில் ஒரு நிறைகுடம் பிரதான பந்தலின் முன்புறம் இன்னொரு நிறைகுடம். பணவரவு நடக்கும் வீட்டை அடையாளப்படுத்தும் பொருட்டு வீட்டுக்கு முன்னால் வீதிக்குக் குறுக்கே பலவண்ண நிறங்களில் “பட்டத்தான்” எனப்படும்; சரிகைச் சோடனை அல்லது செயற்கைப் பூமாலை. ஒலி பெருக்கி மூலமோ அல்லது வேறு வடிவிலோ முதல்நாள் மாலை பக்திப்பாடல் களுடன் தொடங்கும் நிகழ்வு நடுஇரவு வரை தென்னிந்திய சினிமாவின் துள்ளல் பாட்டுகளால் நிரம்பி வழியும். அடுத்தநாள் காலை மீண்டும் பக்திப்பாடல்களுடன் தொடங்கி மதிய நேரம் வரை புதிய துள்ளிசைப் பாடல்களுடன் தொடரும்.

பெரும்பாலும் நெருங்கிய உறவினருக்கே முதல் அழைப்பிதழ் கொடுக்கும் நிகழ்வு உண்டு. ஊருக்குள் அழைப்பிதழ் கொடுக்கும் நிகழ்விற்கு ஆண் பெண் இருவரும் இணைந்து செல்லும் வழக்கம் உண்டு. அயலூர்களுக்கு அழைப்பிதழ் கொடுக்கும் போது நிகழ்வைக் கொண்டாடுபவர் சார்பில் ஒருவர் அழைப்பிதழ் கொடுக்கப்படும் ஊர்சார்ந்து ஒருவர் என அழைப்பிதழ் கொடுக்கும் நிகழ்வு நடைபெறும். முதல்நாள் மாலையில் சமையல் பாத்திரங்கள் உறவினரிடமிருந்து சேகரிக்கப்படுவதுடன் காலையில் ஊர்ப் பெண்கள் சத்தகத்துடன் காற்கறி நறுக்குவதற்கு வருவர். ஆண்கள் தேங்காய் துருவுதல், கிடாரங்களில் சோறு சமைத்தல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடுவர்.

அடிப்படையில் சொந்த நிலத்தில் அல்லது குத்தகை நிலத்தில் விவசாயத்தை அடிப்படைத் தொழிலாகவும், கூலித்தொழில், தச்சவேலை, வியாபாரம், கட்டிட வேலை, போன்றவற்றை கணிசமாகவும், அரசு உத்தியோகங்களை மிகச் சிறு அளவாகவும் கொண்ட இம்மக்களின் கலாசாரத்தில் பணச்சடங்கு என்ற அம்சம் மிக முக்கியம் பெற்றதொன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பணச்சடங்கு, பணவரவு மற்றும் விருந்துபசார அழைப்பு போன்ற சொற்கள் பரவலாகத் தமிழில் வழங்கப்பட்டாலும், at home என்ற ஆங்கிலப்பெயர் மருவித் தமிழில் “அற்றொம்” என்ற பெயரே மிகப் பிரபலம் பெற்றதொன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இச்சடங்கின் பொருளாதார முக்கியத்து வத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கடந்த மாதம் கரணவாய் தெற்கில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்விற்கு “சமூக பொருளாதார மேம்பாட்டு வைபவ அழைப்பு” எனப் பெயரிடப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. பணவரவு நிகழ்விற்கான அழைப்பிதழ் கொடுக்கும் நிகழ்வில் சொந்த பந்தங்களுக்கு முன்கூட்டியே அறிவித்து அவர்கள் வந்ததும் சிறு சிறு குழுக்களாக அவர்களைப் பிரித்து அழைப்பிதழ் விநியோகிக்கும் பணியை அவர்களிடம் ஒப்படைப்பதன் மூலம் ஒரு வைபவமாகக் கொண்டாடும் அளவிற்கு அழைப்பிதழ் கொடுக்கும் வைபவத்தின் முக்கியத்துவம் தற்போது குறைந்திருக்கிறது.

பணவரவு என்பது குடும்பம் ஒன்றின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான பணக் கொடுக்கல் வாங்கல் முறை என வரைவிலக்கணப்படுத்தலாம். ஆகக் குறைந்தது ஐந்து ரூபாவில் தொடங்கி நூறு ரூபா வரை ஆண்களுக்கு மட்டுமே இந்நிகழ்வு

ஆரம்பத்தில் கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் பெண்கள் இதில் பங்களிக்கவில்லை என்றும் 58 வயதான பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர் ஒருவர் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

நாட்காரியம்

சுப முகூர்த்தத்தில் மங்கள இசையுடன் தொடங்கும் கைவிசேட நிகழ்வானது பந்தலின் மையப்பகுதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாமிப்படங்களுக்கு தீபம் காட்டுவதில் தொடங்கி பணவரவுப் பதிவுப் புத்தகத்திற்கு திருநீறு, சந்தனம் மற்றும் குங்குமம் இட்டு முதலாவது அழைப்பிதழ் பெற்றவரிடமிருந்து முதல் கைவிசேடம் வாங்கப்பட நாட்தேங்காய் உடைக்கப்பட்டு அதனைத் தொடர்ந்து நெருங்கிய உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்கள் மட்டும் கலந்து கொள்ளும் கைவிசேடமாகத் தொடர்ந்து, பெற்ற பணம் ஒவ்வொன்றும் வரவுப் புத்தகத்தில் பதியப்பட்டு பின்னர் பொதுவாக பணவரவு நிகழ்வாக மாறி இரவு பத்து மணி வரையில் நிறைவுபெறும். ஆணுக்கு இரு வரவுப் புத்தகம் பெண்ணுக்கு இரண்டு என தொகை தனித்தனியாக வரவுப் பதிவேட்டில் பதியப்படும் ஒவ்வொரு பதிவேடும் ஊர் வாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு அந்தந்த ஊருக்குரிய பணம் அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் பதியப்படும். பணவரவு நிகழ்வு முடிவடைந்த அரை மணி நேரத்தில் பணவரவில் பெறப்பட்ட பணம் அனைத்தும் எண்ணப்பட்டு மொத்தத் தொகை அறிவிக்கப்படும்.

பெட்டி திறப்பு நிகழ்வு

பணவரவு வைபவத்தின் போது சேரும் பணத்தை புதிய பெட்டியொன்றில் வைத்துப் பூட்டியபின்னர் அது சாமியறையில் சாமிப் படத்திற்கு முன்னால் வைக்கப்படுகிறது. பின்னர் நல்லநாள் பார்த்து சுப வேளையில் இது திறக்கப்பட்ட பின்னரேயே அது பயன்பாட்டுக்கு எடுக்கப்படுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பணச்சடங்கைக் கொண்டாடும் நபரின் சமூக அந்தஸ்தையும் அவர் மற்றையோருக்கு வழங்கத் தயாராக இருக்கும் பணத்தின் அளவையும் பொறுத்து அவரது பணத்தின் வரவு ஆகக்குறைந்தது 7 இலட்சத்திலிருந்து கூடிக்குறையும். எடுத்துக்காட்டாக வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் இதன் தொகை 8 இலட்சத்திலிருந்து 8 மில்லியன் வரை இருக்கும். பெண் தலைமைக் குடும்பங்களில் இத்தொகையின் அளவு குறைவு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வறுமை காரணமாக சீட்டுக் கட்டுபவர்கள் அதிக கழிவில் சீட்டை எடுப்பதும், வங்கியில் கடனெடுத்துப் பணச்சடங்குக்கு போடுபவர்கள் நகை அடைவு வைத்தல், நண்பர்களிடம் வட்டிக்குப் பணமெடுத்தல் என சுமைக்கு மேல் சுமையைக் கூட்டி வாழ்க்கை முழுவதும் கடனில் வாழ்பவர்களும் உண்டு. அக்கம் பக்கம் வீடுகளிலுள்ள குழந்தைகளின் தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் ஒலிபெருக்கியின் அலறல், சமூக அந்தஸ்தைப் பேணும் தன்மையால் வட்டிக்குப் பணமெடுத்து பணச்சடங்குக்கு

பங்களிப்புச் செய்யத் தூண்டும் தன்மை என ஒருசில குறைபாடுகள் இருப்பினும் பணச்சடங்கு பொருளாதார ரீதியாக இம்மக்களை உயர்த்தியிருக்கும் தன்மையே எங்கும் இனங்காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக இடம் பெயர் வாழ்வின் மூலம் அனைத்தையும் தொலைத்துவிட்டு வன்னியிலிருந்து திரும்பிய எத்தனையோ குடும்பங்களை பணச்சடங்கு பொருளாதார ரீதியாக மீண்டும் நிமிர்த்தியிருக்கின்றது. திருமணங்கள், காணி வாங்குதல், வீடுகட்டுதல், திருத்துதல், புது வியாபாரம் தொடங்குதல், ஏற்கனவே வாங்கிய கடன்களைக் கட்டுதல் வாகனம் எடுத்தல், இவை அனைத்திலும் நம்பிக்கை வைக்காது வங்கியில் பணத்தைப் போட்டு வட்டியில் சீவிப்பவர்கள் என பொருளாதார ரீதியான நிமிர்வு பலதரப்பட்டதாக உள்ளது.

களஆய்வு 1

இமையானன் கலைமகள் வீதியைச் சேர்ந்த ஓய்வுபெற்ற பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தவரான சி.நவரத்தினம் என்பவரது கருத்து.

இருஆண்கள், இருபெண்களைப் பிள்ளைகளாகக் கொண்ட இவரது குடும்பத்தில் 26 வருட இடைவெளியில் மூன்று தடவைகள் பணவரவு நிகழ்வு நடைபெற்றிருப்பதுடன் 1986இல் முதல் தடவை பணவரவைக்கொண்டபடிய போது பெற்ற தொகை 60,000 ரூபாவும், 2002இல் இரண்டாவது தடவை 8 லட்சம் ரூபாவும், 2008இல் மூன்றாவது தடவை 14 லட்சம் ரூபாவும் இவருக்கு கிடைத்திருக்கிறது. முதல் தடவை பெற்ற தொகையை நிலம் வாங்குவதற்கும் இறுதி இரு தடவைகளும் பெற்ற தொகையை இரு பெண்களுக்கு சீதனம் கொடுப்பதிலும் செலவழித்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார். பொதுவாக பணவரவு நிகழ்விற்கான கால இடைவெளி 3-6 வருடங்களாக இருக்கும் போது கிட்டத்தட்ட 16 வருடங்கள் நாட்டின் சமூகமற்ற நிலைமை காரணமாக இந்நிகழ்வைக் கொண்டாடவில்லை எனத் இவர் தெரிவித்திருப்பதை நோக்கும் போது சமூகத்தின் சூழல் பணவரவுக் கொண்டாட்டத்தில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது தவிர்க்க முடியாதது.

பொதுவாக வகுப்பினால் ஏற்றத்தாழ்வு பெற்ற சமூகங்கள் கல்வியறிவு, நாகரீக வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார அந்தஸ்து காரணமாக உயர்வகுப்பினர் எனச் சொல்லப்படுபவர்களுக்கு இணையாக தம்மைக் காட்டிக் கொள்ளும் பொருட்டு தம்மை அடையாளப்படுத்தும் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களிலிருந்து மெல்ல மெல்ல விடுபடுவதே நடைமுறையாக இருக்கும் தமிழ்ச்சமூகத்தில் பணச்சடங்கு என்ற இந்த அம்சம் மட்டும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக தனது வேர்களை ஆழ அகலப்படுத்தி வருவது குறித்து நோக்கத்தக்கது. தமது வகுப்பினரை அடையாளப்படுத்தும் ஒரு குறியீடாக பணச்சடங்கு கருதப்படுகின்றது என்றளவில் பாமர மட்டத்தில் மட்டுமன்றி படித்த மட்டத்திலும் இது தனது கம்பீரத்தை இன்னும் இழந்துவிடவில்லை என்பது அதிசயிக்கத்தக்க ஒரு செய்தியாகவே கருதப்படுகின்றது. ஆசிரியத் தொழிலில் நுழைந்திருக்கும் அநேக குடும்பங்கள் இன்றும் பணச்சடங்கைக்

கொண்டாடுகின்றன என்பதும் இவர்களின் இந்த நிகழ்வின் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இவர்களைச் சூழ உள்ள ஏனைய வகுப்பினரையும் இச்சடங்குவரந்திருக்கின்றது என்பதும் கவையான ஒரு செய்தியே.

களஆய்வு 2

உடுப்பிட்டி சந்தை வீதியிலுள்ள நிறைந்தன் நகைமாட உரிமையாளர் இ.விக்னேஸ்வரன் என்ற 55 வயது நபர்.

இவருக்கு நான்கு பிள்ளைகள். மூன்று பிள்ளைகள் திருமணம் முடித்து விட்டனர். 2004ம் ஆண்டிலிருந்து தனது பிரதேசத்தைச் சூழவுள்ள பகுதிகளில் இதுவரை 6,25,000 ரூபா பணவரவுக்கு கொடுத்திருக்கிறார். அடுத்தவருடம் முதன் முதலாக பணவரவு நிகழ்வைக் கொண்டாடத் திட்டமிட்டிருக்கிறார். இவரைப் பார்த்து இவரது வகுப்பைச் சேர்ந்த மற்றையோரும் இந்நிகழ்வைத் தொடரும் விருப்பில் இருப்பது களஆய்வில் அவதானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்வியறிவு அதிகரிக்கும் வேகத்துக்கமைய பாரம்பரியச் சடங்குகளில் ஏற்படுகின்ற நாகரீக மாற்றங்களில் ஒன்றாக வீதிகளில் அலறும் ஒலிபெருக்கிகள் வீட்டுக்குள் அதிரும் பொக்கல் ஆகவும், இருநேர சாப்பாடாக இருந்த விருந்தினர் உபசாரம் ஒருவேளையாகவும், பணவரவு என்ற பதம் சமூக பொருளாதார மேம்பாட்டு வைபவ நிகழ்வாகவும் மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது.

களஆய்வு 3

இமையாணன் மலையன் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த கூலித்தொழில் புரியும் உதயகுமார் சந்திரா என்ற 44 வயதுக் குடும்பத்தலைவி.

கடந்த காலங்களில் பணவரவுக்கு அவர் கொடுத்த பணத்தின் மொத்தத் தொகை 75,000 ரூபாவாக இருந்தனவில் கடந்த வருடம் பணவரவு நிகழ்வைக் கொண்டாடும் போது இவருக்கு கிடைத்த மொத்தத் தொகை 2,50,000 ரூபா. ஏனையோருடன் ஒப்பிடுமிடத்து பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்களில் பணவரவுக்கு விழும் தொகையானது மிகவும் குறைவுதான் என்பது இனங்காணப்பட்டபோதும் கூட ஒரு நபர் கொடுக்கும் அளவிற்கு ஏற்பவே பெறும் அளவின் வீகிதம் இருக்கும் என்பதற்கமைய இவருக்கு விழுந்த தொகை குறைவாக இருப்பினும் இவர் கொடுத்த தொகையின் வீதத்துக்கேற்ப இவர் பெற்ற தொகை அமைந்திருப்பது அவதானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு வருடமும் ஆறு மாதங்கள் அதாவது பங்குனியிலிருந்து ஆவணி வரை தொடர்ச்சியாக பெரும்பாலும் தினந்தோறும் மூன்று நான்கு குடும்பத்தினரால் இது கொண்டாடப்படுகிறது. மழைகாலங்களில் உழைப்பின்மை, பாடசாலைப் பரீட்சைகள் போன்ற காரணங்களை முன்னிட்டு இது தவிர்க்கப்படுகிறது. பணச்சடங்கைக் கொண்டாடுபவர்களின் தொகையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புக்

காரணமாக ஆரம்ப காலங்களில் நாளாந்தம் மதிய உணவும் இரவுப் பலகாரம் என்றளவில் மூன்று தொடக்கம் ஐந்து நாள் கொண்டாட்டமாக இருந்த இவ்வைபவம் தற்போது ஒரு நாளாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கொடுக்கல்வாங்கல் முறைகள்

பொதுவாக A என்பவரது பணச்சடங்கில் B என்பவரால் வழங்கப்படும் பணத்தின் இரட்டிப்பு மடங்கு பணம் B என்பவர் பணச்சடங்கைக் கொண்டாடும் சமயம் வழங்கப்படும். இத்தொகை 100 ரூபாவிலிருந்து பல ஆயிரங்கள் வரை வேறுபடும். பொதுவாக ஒவ்வொரு குடும்பமும் சாராசரி ஐந்து வருடங்களுக்கொரு முறை இச்சடங்கைக் கொண்டாடுகின்றனர். எனினும் பலகாரணங்களால் பணச் சடங்கு கொண்டாடுவதில் கால தாமதம் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் ஒழுங்குமுறையில் கொண்டாடும் நபருக்கு அதிக இலாபமும் ஒழுங்குமுறையில் கொண்டாடத் தவறும் நபருக்கு நட்டமும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

நீண்ட காலம் பணச்சடங்கைக் கொண்டாடாத நபரின் பணம் ஏனைய இடங்களில் முதலீடாக மாறி வழங்கப்பட்டவருக்கு இலாபமாக மாற வழங்கியவர் பகுதிக்கு அது நட்டமாக மாறுகிறது. அதுமட்டுமன்றி நீண்டகாலம் கொண்டாடாதது இருக்கும் சமயங்களில் பணம் வழங்கியவர் இறத்தல், வெளிநாட்டு பயணங்கள், இடப்பெயர்வு போன்ற காரணங்களால் கொடுத்தபணம் மீளவும் கைக்கு வந்து சேராமல் போவதுமுண்டு.

ஒரு குடும்பத்தில் குடும்பத் தலைவனுக்கு மட்டுமோ அல்லது குடும்பத் தலைவிக்கும் சேர்த்தோ அதுவுமன்றி வளர்ந்த ஆண்பிள்ளைகளின் பெயரிலுமோ இச்சடங்கு நடத்தப்படுகிறது. இச்சமயம் ஆண்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகை ஆகக் குறைந்தது 500 ரூபாவிலிருந்து மேல் நோக்கி ஆயிரங்களுக்கு அதிகரிக்கும் அதேசமயம் பெண் பெயரில் இடப்படும் தொகையானது 100 ரூபாவிலிருந்து தொடங்கி சில ஆயிரங்களுள் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

பெண்தலைமைக் குடும்பங்களின் பணச்சடங்குக் கொண்டாட்டத்தின் போது அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பணமோ, அல்லது பணச்சடங்கைக் கொண்டாடிய நபரின் திடீர் மரணத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட வறுமையோ கொடுத்த பணத்தை மீள வாங்கிக்கொள்ளாது அவர்களுக்கே அன்பளிப்பாக விடும் தன்மை பாராட்டப்படவேண்டியதொன்று.

பெண்ணின் உழைப்பில் நம்பிக்கையீனம், உழைப்புச் சக்தியில் பொதுவாகவே நடைமுறையில் உள்ள பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சம், பணவரவில் பால்நிலை சார்ந்து நடைமுறையில் இருக்கும் வேறுபட்ட பண வீதங்கள் போன்ற பல காரணங்களால் பெண்தலைமைக் குடும்பங்களில் பணவரவின் அளவு மிகக் குறைவாக இருப்பதே நடைமுறையாக உள்ளது.

விழுதாகி வேருமாகி பர்வையும் பதிவும்

மனித வாழ்வில் தம்மால் செயலுருப்படுத்த முடியாத அல்லது செயலுருப்படுத்த நினைக்காத சிந்தனைகள் வழி பிறக்கும் சொற்கள் சொற்றொடர்களுக்குள்ளேயே சொர்க்கத்தைக் காண்பதில் உவகையும் உளத்திருப்பியும் அடையும் மனிதர்கள் நிரம்பிய சமூகமொன்றில், கிட்டத்தட்ட இரு தசாப்தங்கள் தாம் வரித்துக் கொண்ட இலட்சியம் ஒன்றிற்காக உயிர் கொடுத்து, உடல் உறுப்புகளைக் கொடுத்து, உள்ளத்து விருப்பங்களைக் கொடுத்து, நிறைவேற்றிய மாபெரும் பணியின் ஒரு சிறு பகுதிக்கு சொல் வடிவம் கொடுக்கும் அரிய முயற்சியின் வெளிப்பாடே விழுதாகி வேருமாகி என்ற இந்த போரியல் வரலாற்று ஆவணம்.

எமது போராட்டத்தின் வரலாற்றை அதன் ஆழத்திலும் அகலத்திலும் அதன் யதார்த்தக் கோலத்திலும் தரிசித்துக் கொள்வது கடனம். போர் பற்றிய அறிவு ஞானம் இல்லாத பழமையில் புதைந்து போன வரலாற்றாசிரியர்களால் எமது பெண் போராளிகளின் வரலாற்றை துல்லியமாக கிரகித்தறிவது சிரமம் எதிரி மட்டும் அறிந்ததை எல்லோரும் அறியட்டும் என்ற தலைப்பில் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் தலைவர் வே.பிரபாகரனின் மனப்பதிவுகளை சுமந்து நிற்கும் முன்னுரையில் காணப்படும் மேற்கண்ட வாசகம் இந்நூல் தொடர்பான பார்வை ஒன்றை உருவாக்கும் முயற்சியில் சிறு தயக்க நிலையை ஏற்படுத்தியிருப்பினும் கூட எந்த ஒரு பொருளினதும் மெய்ப்பொருளைக் காண்பதற்கு பார்த்து, கேட்டு, படித்து, உணர்ந்து, அனுபவித்து பெற்ற புலன் வழி அறிவை, புலனுக்குப் புறம்பாக உள்ள பகுத்தறிவின் துணை கொண்டு சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் உரிமையும் அதற்கான ஆற்றலும் இம் மண்ணில் வாழும், இம் மண்ணை நேசிக்கும் ஒரு பிரகிருதிக்கு இருக்கும் இருக்க முடியும் என்ற உள்ளுணர்வு தந்த தூண்டல் இங்கு உங்கள் முன் நூல் பற்றிய பார்வையாக விரிகிறது.

எந்தவொரு நூலையும் மதிப்பிடும் பணியில் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் அம்சங்கள் மூன்று. நூலின் உருவமைப்பு, உள்ளுடக்கம், அதன் உயிர் பாதை திறப்பினால் வேறு பயன் கிடைத்ததோ இல்லையோ மண்ணின் வளத்தையும் மனதின் உரத்தையும் சிறப்பாகப் படம் பிடிக்கும் அட்டைப்படத்துடன், பார்ப்பவர் கண்களுக்கு படிக்க தூண்டும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் கணினி அச்சமைப்புடன் எமது கரங்களில் ஒரு நூல் தவழ்கிறது. இது தான் உருவமைப்பு சொல்லும் சேதி.

உள்ளடக்கம் சொல்லும் சேதி சற்று வித்தியாசமானது.

எதிரி மட்டுமே அறிந்ததை எல்லோரும் அறியட்டும் என்ற தேசிய தலைவரின் மனப்பதிவைச் சுமந்து, கால விரிப்பில் கட்டவிழுந்து கொண்டிருக்கும் ஓர் படையணியின் இராணுவ சாதனைகள் உயிர்த்துடிப்புடன் பசுமையான நினைவுகளுடன் இங்கு பதிவாக்கப்பட்டுள்ளது என்ற அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளர் சு.ப. தமிழ்ச் செல்வனின் பாராட்டுக்களை உள்வாங்கி,

இது இரத்தத்துளிகளால் எழுதப்பட்ட உண்மை மனிதர்களது கதை. எங்களுக்குள் இருந்தது ஒரு குடும்ப உறவு. இந்த வாழ்விலும் இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வரும்... போர் அரங்குகளில் அணிகளைக் களமிற்கும் ஒவ்வொரு தடவையும் என் மனம் இறுகும் என வரலாற்றை ஆக்கியோரின் வரலாற்றை இரைமீட்கும் தளபதி விதூஷாவின் உள்ளத்து உணர்வுகளைத் தாங்கி பெண்கள் அணியின் முதல் வித்தான மாலதிக்கு விரவணக்கம் செய்து, போர் இன்னமும் முடிவுக்கு வரவில்லை. அது எங்களுக்குப் புரிகிறது. பொருளாதாரப் போர் கருத்தியல் போர் எல்லாமே பாதை திறப்பின் பின்னர் வலுத்து வருகிறது.. தனியார் நிறுவனங்கள் கொட்டுகின்ற சல்லிக் கற்களுக்குள்ளும் படை படையாக ஊற்றுகின்ற தாரின் கீழும் இவர்களின் வியர்வையும் இரத்தமும் தசைத்துணுக்குகளும் புதைந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. மாயப்போர்களாலும் காலவெள்ளத்தாலும் அழியாதவர்களாக தலைமுறை கடந்தும் வாழ்பவர்களாக இவர்களை நிலைநிறுத்தவே இந்நூலை எழுதினோம். என கதை பிறந்த கதையை தமக்கேயுரிய நடையில் பணிவுடன் சமர்ப்பிக்கின்ற புரட்சிகா, காந்தா, மலைமகள் ஆகிய மூன்று போராளிகளதும் உணர்வுகளைத் தாங்கி,

567 பக்கங்களில் 11 அத்தியாயங்களில் படையணி எதிர் கொண்ட வரலாற்றுச் சமர்களின் இராணுவ புவியியல் வரலாற்றுத் தகவல்களை உள்ளடக்கி சமர் புரிந்த அமைவிடங்களின் நிலவுருவப்படங்களானும், படையணியின் வரலாற்றை விளக்கும் மூன்று பக்க கவிதையுடனும் வித்தாகிப்போன 1117 மாவீரர்களின் பட்டியலுடனும் உள்ளடக்கம் கச்சிதமாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உள்ளடக்கம் சொல்லும் இன்னொரு செய்தி நூலின் ஒழுங்கமைப்பு. பாதை திறப்பைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்ற நிகழ்கால வினாவொன்றுடன் தொடங்கி மீண்டும் நிகழ்காலத்தைத் தொட்டு நிற்கின்ற உள்ளடக்க அமைப்பு. யாழ் மண்ணை விட்டு முழுதாக வெளியேறிய மக்களைப் பிடித்திருந்த அதே இறுக்கம் எழுத்துநடையிலும்...

இராணுவம் வரப்போவதை அறிந்த தளபதி விதூஷாவின் பரபரப்பு படையினரால் இழப்பு படையினருக்கு இழப்பு கண்ணாடியை சிறு கல்லொன்றால் உடைத்து தன் வீரப்பிள்ளையின் படத்தை உரித்து எடுத்து சேலைக்குள் மறைத்தவாறு தேம்பி அழுது கொண்டே கிளாலிக்கடற்கரையை விட்டு திரும்பும் அந்த மூதாட்டியினைப்போல் மக்களின் துயரங்கள் அனைத்தும் அதற்கேயுரிய இறுக்கமான உணர்வுடன் இந்த இறுக்கம் முல்லைத்தள மீட்பில் தளர்ந்து, மீண்டும் ஆனையிறவு

தோல்வியில் துவண்டு, வெற்றி நிச்சயம் நடவடிக்கையை தீர்முடன் தாங்கி, மன்னார் போர்முழக்கத்தை பம்பலாய் வரவேற்று, ஆனையிறவில் அட்டகாசமாய் நுழைந்து, சாவகச்சேரியை விட்டு துயருடன் மீண்டும் பின்வாங்கி, இறுதியில் போர்நிறுத்தத்தின் பின்னரும் கிட்டத்தட்ட காவியா மதி போன்ற திறமை மிக்க தளபதிகள் உட்பட 100 போராளிகளை விழுங்கிய தீச்சவாலை நடவடிக்கையின் வலியைத் தாங்கி இவை உணர்வின் வரிகள் அதனால் தான் எழுத்துக்கள் கூட இவர்களைப்போல் இறுக்கங்களையும் வலிகளையும் குதூகலங்களையும் அதற்குரிய ஒழுங்கில் அனுபவிக்கிறதோ?

உயிரின்றி உடலால் பயனில்லை. எனவே இவை உயிர் சொல்லும் சேதிகள்.

எந்தவொரு நூலும் அது கொண்டுள்ள கருத்தின் அடிப்படையில் புத்துயிர் தருவது தகவலைத் தருவது உயிர்ப்பூட்டுவது என மூவகைப்படுகிறது. உண்மையோ பொய்யோ நல்லதோ தீயதோ படிப்பவருக்கு ஒரு புதிய உணர்வை, புதுவித எழுச்சியை, புதுவித கிளர்ச்சியை, பொழுதுபோக்கு உணர்வை தருபவை புத்துயிர் தரும் நூல்கள் எனப்படும் அப்பட்டமான உண்மையிலிருந்து வடித்தெடுக்கப்பட்ட ரோல்ஸ்ரோயின் புத்துயிர்ப்பு, மக்சிம்கோர்க்கியின் தாய், லியோன் யூரினின் எக்ஸ்சோடஸ் இவ்வகையைச் சார்ந்தது. வரலாறு, அரசியல், புவியியல் போன்று எடுத்துக் கொண்ட பொருட்துறை தொடர்பாக பொதுவான தகவலை உள்ளடக்கு பவை தகவலைத் தரும் நூல்கள் எனப்படும். இவை இரண்டையும் தவிர பொருளாதார தத்துவத்தை பகுத்திய அடம்ஸ்மித்தின் தேசங்களின் செல்வம் போன்று, பொதுவுடமைத் தத்துவத்தை தந்த காரல் மாக்ஸின் மூலதனம் போன்று உயிரின உருவாக்கத்தை விளக்கிய டார்வின் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு போன்று மனிதனின் அறிவைத் தூண்டுகின்ற சிந்திக்க செய்கின்ற மனிதனையும் சமூகத்தையும் முன்னேற்றுகின்ற உயிர்ப்பூட்டும் நூல்கள் எம்மிடம் மிகவும் குறைவே. அதிலும் இந்த மூன்று அம்சங்களும் ஒருங்கு சேர அமைந்திருக்கும் அற்புத வாய்ப்பு ஒரு சில நூல்களுக்கே அமைந்து விடுகின்றது விழுதாவி வேருமாகி என்ற இந்த வரலாற்று நூல் தான் சொல்ல நினைத்ததை ஒளிவு மறைவின்றி சொல்லும் பாங்கில் போரியல் வரலாற்றுத் தகவலை தரும் ஒரு நூலாகிறது. எப்படி...? ஆனையிறவில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மூன்று தடவைகள் சமர்க்களத்தின் தோல்விகளை ஒப்புக் கொள்வதில்...

மழை சொரியும் இருளோடும் இருண்ட எம் மனங்களோடும்... பூநகரி நோக்கி வந்தது எமது படகுகள் மட்டுமே... எம் மனங்களெல்லாம் அரியாலையில், சாவகச்சேரியில், வண்ணாத்திப் பாலத்தில் இன்னும் இன்னும் எம் உறவுகளின் உயிர் பிரிந்த களங்களில்... ஒவ்வொரு சோடி விழிகளாலும் படகுகள் நனைந்தன... என பலத்த உயிரிழப்புகளுடனான பின்னடைவைச் சந்தித்ததை நினைவு கூர்வதில்...

“எமது படையணி பங்கு கொண்ட அனேக சமர்களில் தட்சாயினியின் கால்கள் நடந்திருக்கின்றன. களங்களில் அவர் காட்டும் வெஞ்சினம், உடனிருக்கும் போராளிகளில் அவர் வைத்திருக்கும் அன்பு, பராமரிப்பு, வழிகாட்டல், தவறு

சிறிதென்றாலும் தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் அவர் வழங்கும் ஒறுப்பு, அதன் பின்னரான விளக்கம்... ஈடு செய்யமுடியாத இழப்பு இது. பொறுப்புகளை ஈடு செய்யலாம் மனிதர்களை ஈடு செய்வது இயலாத காரியம்... என சக போராளி ஒருவரின் திறமையை வெளிப்படையாக அளவிடுவதில்...

“எங்களுடைய எல்லாப் பொறுப்பாளர்களுமே எமது பொறுப்பிலிருந்து ஒருபடி கீழிறக்கப்பட்டோம் - காற்று இறக்கப்பட்டோம்” என புளியங்குளம் வெற்றிச் சமரில் கூட உயிரிழப்புகளைக் குறைப்பதில் கூடுதல் கவனம் எடுக்காமைக் காக காத்து இறக்கப்பட்டதை பெருந்தன்மையுடன் ஒப்புக் கொள்ளுவதில்...

குறுஞ்சி என்ற மருத்துவப் போராளியின் புதிய கள அனுபவத்துடன் தளபதி விதூஷா மல்லுக்கட்டியதை வெளிப்படுத்துவதில்...

வெடிபொருட்களை இழந்ததை, கஞ்சியே களவாழ்க்கையாக மாறிய பொருளாதாரப் பின்னடைவைச் சொல்வதில்...

என்று பல இடங்களில் இந்த ஒளிவுமறைவற்ற தன்மை பேணப்படுகிறது.

சொல்லப்படும் தகவல்கள் சமர்க்களங்களை வழிநடத்தியவர்களின் நேர்காணல்கள் மூலம் மேலும் வலுவூட்டப்பட்டிருப்பது நம்பகத்தன்மையை கூட்டுகிறது. வெறுமனே பொதுத் தகவலைத் தரும் பணியுடன் நின்று விடாமல் களமுனைகள் இராணுவ தள அமைப்புகள் வீதிகள் வெட்டைகள் காடுகளின் தன்மைகள் அமைவிடங்கள் என இம் மண்ணில் நடந்தேறிய வரலாற்றுச் சமர்களின் வழித்தடங்கள் பற்றி அறிய விழைபவருக்கு மிகச் சிறந்த ஒரு குறிப்புதவு நூலாக இது கருதப்படக்கூடியது. அதுமட்டுமன்றி வரலாற்றுச் சமர்களில் பங்கெடுத்தவர்களின் விபரங்களைத் தருவதில் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலின் பண்புகளை ஓரளவிற்கு இது கொண்டுள்ளது. “நெருக்கடியான கட்டம் வந்த பின்னர் மைதிலியைக் களம் இறக்கித் தான் அந்த சண்டையை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தோம் மைதிலியால் தான் அது முடியும் என சமருக்கு பொறுப்பான தளபதி தீபனால் ஒத்துக்கொள்ளப்படும் அளவிற்கு தனித்துவம் வாய்ந்த, யாழ் பின்னடைவின் போது தாடை உடைந்து குற்றுயிரும் குலையுயிருமாய் தப்பி பரந்தனில் கண்மூடிய அந்த அற்புதமான வேவுப்புலி போராளி லெப். கேணல் மைதிலி...

எந்த இருளிலும் தடுமாற்றம் இல்லாத நிதானம் மிக்க காவியா... நிர்வாகத் திறன் மிக்க மதி, அமைதியான இ உறுதியான இ அப்பழுக்கில்லாத அந்த வீரமகள் நிஸ்மியா... கிளாலி நடவடிக்கையில் துணிவுடன் போரிட்ட கப்டன் துளசிராம், லெப். அறிவரசி, வெற்றி நிச்சயம் படைநடவடிக்கையில் இதனது முதல் கள அனுபவத்திலேயே அகழியில் தேங்கிவிட்ட இரத்தம் தன பாதங்களை நனைத்ததையும் பொருட்படுத்தாமல் மன உறுதியை வெளிப்படுத்திய இந்நூலின் ஆசிரியர்களால் பெயர்குறிப்பிட மறந்துவிட்ட? அந்த புதிய போராளி எத்தனையோ சண்டைகளுக்கு ஈடு கொடுத்து தமிழ் மண்ணை முத்தமிட்ட அந்த வீரமகள் லெப். திருக்கோதை... இப்படி நூலுக்குள் உச்சரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பெயருமே தளபதி

விதூஷாவின் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் ஒவ்வொரு கதாநாயகி. சிலசமயம் ஒரு அத்தியாயத்துக்குள்ளேயே பல கதாநாயகியர்.

சொல்லப்பட்டவற்றை இலகுவான மொழிநடையில் எவரையும் ஈர்க்கும் வகையில் எழுதப்பட்டிருப்பதில் இது ஒரு புத்துயிர் தரும் நூலாகிறது. எப்படி...?

“சில்வண்டுகளின் பின்னணி இசைக்கேற்ப நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த மின்மினிகளின் குழு நடனம் காவற் கடமையில் நின்றவர்களின் தனிமையைப் போக்கியது” என இயற்கை மீதான நேசிப்பில்...

“அட அநியாயமே! இதுவா காஞ்சோண்டி...? முன்னே போய்க் கொண்டிருக்கும் வழிகாட்டிகள் அவற்றிலே முட்டாமல் மோதாமல் இலாவகமாக வளைந்து நெளிந்து போக நாங்களோ அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் ஒரு காஞ்சோண்டியையும் மிச்சம் விடாமல் உரசி உரசி கைகளால் தொட்டு விலக்கி இயற்கை மீது எமக்கிருக்கும் பேரன்பை வெளிப்படுத்தியவாறு சென்றால் கடிக்காமல் வேறென்ன செய்யும்?” என்றும் “இது என்னடா கரைச்சலாகக் கிடக்கு. ஏற்கனவே இசைக்குழ மாதிரி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறம். அதுக்குள்ள இதுகள் (மின்மினிகள்) லைற் போட்டுக் காட்டிக் கொண்டிருக்குதுகள்” என இயற்கையின் இடைஞ்சலையும் சுவைபடக் கூறும் தன்மையில்

“நல்ல நிலையிலிருந்த 113 இராணுவ சடலங்களை செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திடம் ஒப்படைத்து விட்டோம்.. ஆனால் மன்னகுளத்தின் நீண்ட அடர்ந்த காட்டு மரங்களிடையே இழக்கப்பட்ட சிறப்பு அணியினரின் மானம் மரியாதை கௌரவத்தை எடுத்து ஒப்படைக்க எந்தச் சங்கமும் முன்வரவில்லை” என இராணுவத்தின் படு தோல்வியை எள்ளல் தொனியில் வெளியிடுவதில்...

“மீனைக் கொட்டி நீங்கள் கடற்கரையைக் குப்பையாக்குறீங்கள் எண்டு தான் நாங்கள் வாங்கிச் சமைச்சுச் சாப்பிடுறும் என்று யாருமே சாப்பிடாத நெத்தலியை விடவும் பெரிய, சூடையைவிடவும் சிறிய அந்த மீனை சாப்பிட வேண்டிய இல்லாமையை வெளியிடாமல் சப்பைக்கட்டு கட்டுவதில்...

இப்படி நூல் முழுவதும் ஆங்காங்கே புத்துயிர் கொடுக்கும் இத்தகைய எழுத்துக்கள் “இந்நூலை உருவாக்கிய கரங்கள் துப்பாக்கிக்கு மட்டுமல்ல எழுதுகோலுக்கும் பழக்கப்பட்டு நாட்கள் பல” என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றன. அன்றைய களமுனை ஏடான சுதந்திரக்காற்று தாங்கிவந்த தரமான ஆக்கங்கள் அனேகமானவற்றுக்கு அவர்களே சொந்தக்காரர்களாக இருந்தனர் என்ற தளபதி கருணாவின் கூற்று இங்கு கருத்தில் கொள்ளப்படக்கூடியது. எழுதப்பட்ட மொழிநடையில் கதை சொல்லும் பாங்கில் இது இலக்கிய அந்தஸ்துக்குள் நுழையக்கூடியதோ என்ற பிரமை இருப்பினும் கற்பனையின் சாரம் கடுகளவும் இல்லாத இந்நூல் கதை சொல்லும் பாங்கில் மட்டுமே புத்துயிர் தரும் நூலின் வகைக்குள் அடங்குகிறது.

சொல்ல நினைக்காத எத்தனையோ செய்திகளை படிப்பவரின் சிந்தனையில்

புதிதாக உருவாக்கும் பாங்கில் இது ஒரு உயிர்ப்பூட்டும் நூலாகிறது. எப்படி--?

“பெறுமதி மிக்க வீராங்கனைகளின் உயிர்கள் ஐநூற்று அறுபத்தாறு தூக்கமற்ற இரவுகள் இமழைக்காலங்களில் நனைந்தவாறும் நீர் நிறைந்த பதங்கு குழிகளோடும் கழிந்த நாட்கள் வெய்யில் காலங்களில் நா வரண்டு மர இலைகளில் வழியும் பனி நீரையும் விடாது பொலித்தீன் பைகளில் சேகரித்துக் குடித்த நாட்கள், இராணுவம் நகரும் திசைகளில் எல்லாம் பதுங்குகுழிகளை அமைத்தவாறே நகர்ந்த நாட்கள், நீண்ட தொலைதூர சமை தாங்கிய நடைப்பயணங்கள், ஓயாத சண்டைகளால் உண்டான உடல் களைப்பு இல்லாவற்றையும் கடந்து ஓயாத வழிப்புடன் மாலதி படையணி போரிட்டது. என்ற இந்த செய்தி சொல்லும் சொல்லாத செய்தி என்ன?

கிடுகுவேலிக் கலாச்சாரத்துக்கு பழக்கப்பட்டுப்போன பெண்கள் சமூகம் ஒன்றில்... குடும்ப கௌரவம் இசாதிக்கெடுபிடி இ அந்தஸ்து போன்ற வேலிகளுக்குள் நின்று கொண்டே உணர்வுகளுக்கு தீனி போடும் சமூகம் ஒன்றில்... சமர்க்களங்களில் நின்றுபிடிக்கும் ஆற்றல் இவர்களுக்கு எப்படி வந்தது? அணிகலன்கள்; பூக்கள் பொட்டுகளிலிருந்தும் சீதனக் கொடுமைகளிலிருந்தும் தப்பிக்கும் பொருட்டு புலிகளாக மாறியவர்கள் என முற்போக்குப்(?) பெண்ணியவாதிகளின் சாட்டையடி களுக்குள் அகப்பட்ட புலிப் பெண்களுக்கு மரணம் அருகில் இருந்தபோதும் இயற்கை மீதான நேசிப்பு இல்லாமையைக் கூட சுவைபடக் கூறும் உணர்வு எப்படி வந்திருக்க முடியும்? இயக்கத்துக்கு போனவர்களை சமூகம் தீண்டத்தகாதவர்களாக தள்ளி வைக்கும் என்ற இவர்களின் தீர்க்க தரிசனங்களின் முன் இயல்பு வாழ்க்கைக்கு திரும்பி குழந்தை குட்டிகளுடன் வாழவும் தேவையேற்படும் போது போரில் முகம் காட்டவும் புலிப்பெண்ணால் எப்படி முடிந்தது?. அவர்கள் நினைப்பது போல் இதற்கும் பயிற்சியளித்தார்களோ ஆண் புலிகள்? இது பெண்ணின் மொழி. இக்கட்டான நிலையிலும் இயற்கையை நேசிக்கும் ஆற்றல், இல்லாமையிலும் இதயத்தை விட்டுவிடாத ஆற்றல் இ தோல்வியையும் பெருமனத்துடன் ஒப்புக்கொள்ளும் ஆற்றல், பெரு வலியையும் தாங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல் புலிப்பெண்ணுக்கு மட்டுமல்ல உலகில் உள்ள எந்தப் பெண்ணுக்கும் இயல்பானதொன்று. எனவே இங்கு இட்டுக் கட்ட வேண்டிய அவசியம் யாருக்கும் இருக்காது என்றே தோன்றுகிறது. எத்தனையோ வாதப்பிரதிவாதங்கள், கண்டனங்கள், கேலிகள் மத்தியிலும் தமிழீழப் பெண்ணியத்தின் புதிய செல்நெறியை காட்டும் சிறந்த குறியீடாக இந்நூல் பரிணமிக்கப் போவதை காலம் எடுத்து சொல்லும். அதுமட்டுமன்றி தாயக விடுதலையில் விளக்கு ஏந்திய பெருமாட்டிகளாக மட்டும் தமிழீழப் பெண் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆண் பெண் என்ற அடையாளத்துக்கும் அப்பால் சென்று சமர்க்களங்களில் சரித்திரமாகி உறங்குபவர்களையும் சரித்திரமாக இன்றும் உலா வருபவர்களையும் சமந்திருக்கும் இந்நூல் தமிழீழப் போராட்ட வரலாற்றில் மறைக்க முடியாத மறக்க முடியாத உண்மைகளை வெளிக்கொணரும் அரிய நூலாக வருங்காலத்துக்கான பாதையைத் தேடுவதில் கடந்த காலம் பற்றிய கண்ணோட்டம்

அவசியமானது. துரதிருஷ்டவசமாக கடந்த கால வரலாறு என்பது பெண்களின் வரலாற்றை புறக்கணித்த இருட்டடிப்புச் செய்த ஒருபக்கச் சார்பான வரலாறாக இருக்கும் வரை இது எப்படிச் சாத்தியப்படும்... பெண்களது பங்கு மறுக்கப்பட்ட வரலாறு கி.பி 3000 வருடங்களுக்கு முன்பே தோன்றிவிட்டது. ஆனால் பெண்களது வரலாறோ 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் தான் ஆரம்பித்தது. பெண்கள் இறுதியில் ஆண்களுக்கோ வரலாற்றுக்கோ இரையாகிவிடாது வலிமை வாய்ந்தவர்களாக வெல்லற்கரியவர்களாக மீண்டெழுந்தனர்; என்ற நோசலின் மைல்ஸ் என்ற பெண் எழுத்தாளரின் வார்த்தைகளின் சாட்சியாக என்றும் வலம் வரும்.

முழுமை என்பது எதற்குமே சாத்தியமற்றது என்பதற்கு இந்நூலும் விதிவிலக்காக இருக்க முடியாது.

எத்தனையோ இராணுவ அம்சங்களை, போரியல் வியூகங்களை, தோல்விகளை வெளிப்படையாக எல்லோருக்கும் அறியச் செய்த இந்நூல் தென்மராச்சிக்குள் இராணுவம் திடீரென நுழைந்ததை அதை புரிந்து படைநகர்வை தடுக்க தளபதி ஒருவர் பதைபதைத்ததை; மண்வெட்டியால் ஒருமுறை தானும் கொத்த முன்னரே இராணுவத்தை நாம் எதிர்கொண்டோம்; என உயிரிழப்புகள் உடமை இழப்புகள் பற்றி வெளிப்படையாக ஒத்துக்கொள்ளும்; நூல் அந்த மாபெரும் பின்னடைவின் காரணம் “கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்கள் ஏதோ காரணங்களுக்காக அன்று அவ்விடத்துக்கு வந்திருக்கவில்லை, என்ற ஒற்றை வாக்கியத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருப்பது இதன் கனதியைக் குறைக்கிறது.

எழுதியவர்களும் எழுதப்பட்டவர்களும் ஒரே குடும்பத்தவர்கள் என்பதனால் அன்னியோன்னியம் கூடி போராளியின் பெயருக்கு முன்னால் கொடுக்கப்படும் அந்த பதவிநிலை அடிக்கடி மாயமாய் மறைந்து விடுகிறது போலும். ஆட்டைக்கடித்து மாட்டைக் கடித்து இறுதியில் சிறப்புத் தளபதி கேணல் விதூஷா கூட வெறும் விதூஷாவாய்... இராணுவக் கட்டமைப்பில் இந்த பதவிநிலைகள் மிக முக்கியமானவை என்பது அடுத்தவர் சொல்லித்தான் தெரியவேண்டும் என்றில்லை.

5.0 படையணியை உருவாக்குவதில் வெற்றிபெற்ற ஒரு படையணிக்கு இறுதிக்காலங்களில் எல்லைப்படைகளாய் உதவிய மக்களின் பங்களிப்பை நிர்வகிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லையோ என்ற வினா மனதில் எழுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. களமுனைகள் இருந்த இடங்களை கலப்பமாக எவரும் அறிவதற்கும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சமர்களில் கலந்து கொண்ட போராளிகளின் விபரங்களை அறிவதற்கும் ஏதுவாய் நூலின் இறுதியில் இடப்பெயர்கள் ஆட்களின் பெயர்கள் சமர்களின் பெயர்களும் அவற்றிற்கான பக்க எண்களும் உள்ளங்கிய ஒரு சொல்லடைவு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால்... கனதி இன்னும் கூடியிருக்கும்.

சமர்க்களம் தொடர்பான சர்வதேச ஊடகங்களின் அபிப்பிராயங்களை ஒன்றிரண்டுடன் விட்டுவிடாமல் நூலின் இடையிடையே அவற்றிற்குரிய காலக் குறிப்புகளுடன் இணைத்திருப்பின்; கனதி இன்னும் கூடியிருக்கும்.

எங்கிருந்து கற்றாய் நீ? என் இனிய தோழி!

எண்ணிரண்டு வயதில்
கண்ணிரண்டால் தூதனுப்பி
காதல் கதை பேசும்
கன்னியர் கூட்டத்துள்
கட்டவிழ்த்து அலையும்
கண்ணின் மணிகளுக்கு
கடிவாளம் போட்டு
கண்ணியமாய்க் கதைபேச
எங்கிருந்து கற்றாய் நீ?

கைகால் அழகு காட்ட
கருத்துடனே விலங்குபூட்டும்
கண்ணுக்கும் உதட்டுக்கும்
கோடிமுத்துக் கோலமிடும்
கோதையர் பலருக்குள்
முழுநிலவாய் முகம் மலர்த்தி
புன்னகையே அணியாக
புதுமலர்போல் நீயிருக்க
எங்கிருந்து கற்றாய்....?

அறிவுக் கடல்தனில்
அங்கங்கே படகோட்டி
அத்தனையும் தெரியுமென
ஆரவாரம் காட்டும்
அரைகுறைகள் பலரிருக்க
புத்தறிவுக் கடலுக்குள்
புகுந்து முக்குளித்து
முத்தெடுத்த பின்பும் நீ
முகந்தெரியாதிருக்க
எங்கிருந்து கற்றாய்...?

பார்வையால் பசிதூண்டி
பலகவையும் காட்டிவிட்டு
நாகுக்காய் நடுவும்
நயவஞ்சக கூட்டத்தின்
பாயும் விழி அம்புகளை
பார்வையால் விரட்டி
பணிந்தனாகும் பாதகரை
பக்குவமாய் கதை பேசி
எட்டியே நிற்கவைக்கும்
கலை எப்போ கற்றாய் நீ....?

குடும்பக் கோவிலிலே
அன்பெனும் விளக்கேற்ற
மென்மைக் கோலமுடன்
மேதினியில் உலவும் நீ
வேளை வரும் போதோ
வீறுகொண்ட வேங்கையாய்
வல்லசுரர் வதம் செய்யும்
கொற்றவைத் தாயாய்
நிதமொரு கோலங்காட்டும்
விந்தைதான் எங்கு பெற்றாய்...?

ஜீவநதி வெளியீடுகள்

